

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทำหน้ารัฐสภา ครั้งที่ ๗

วันศุกร์ที่ ๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๗
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๒๒๑ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วันนี้เป็นการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ทำหน้ารัฐสภา ครั้งที่ ๗ มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เป็นกระทู้ถาม กระทู้ถามแรกเป็นกระทู้ถามด่วนของคุณกระจาง
ธรรมโชติ ถามกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ค่าภาคหลวงแร่ดีบุก

นายกระจาง ธรรมโชติ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายกระจาง ธรรมโชติ
ขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมดังต่อไปนี้ครับ

โดยที่ปรากฏว่า รัฐบาลมีรายได้จากกิจการเหมืองแร่ปีละหลายล้านบาทจากค่า
ภาคหลวงแร่ซึ่งกรมทรัพยากรธรณีเรียกเก็บ แต่รัฐบาลมิได้เหลียวแลให้ความช่วยเหลือตาม
สมควร และไม่ยอมรับเป็นกิจการที่รัฐจะพึงส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการลงทุน ทำให้ผู้
ประกอบการเหมืองแร่อยู่ในภาวะต้องช่วยตัวเองในด้านการลงทุน ทั้งๆ ที่ในปัจจุบันราคา
ต้นทุนการผลิตแร่สูงขึ้นมาก สมควรที่รัฐบาลน่าจะได้ให้ความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน แต่
กลับปรากฏว่าในขณะนี้กระทรวงการคลังอยู่ในความดำริที่จะเก็บค่าภาคหลวงแร่ดีบุกเพิ่ม
จากอัตราปกติที่คิดอยู่ ความดำริของกระทรวงการคลังเช่นนี้แสดงให้เห็นที่ท่าของรัฐบาล
ว่า นอกจากจะไม่ยอมให้การสนับสนุนกิจการนี้แล้ว ยังมีพฤติกรรมเป็นการบีบบังคับผู้ประกอบการ

LIRT

เหมืองแร่ อันจะยังให้เกิดความปั่นป่วนและทำให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่หลายรายต้องเลิกสัมปทานไป ปัญหาคนว่างงานและปัญหาอาชญากรรมจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และอาจกระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อความกระจ่างชัดในนโยบายของรัฐบาลในเรื่องดังกล่าวนี้ กระผมจึงขอเรียนถามว่า

๑. ตามพฤติการณ์ที่รัฐบาลได้แสดงออกข้างต้นนี้ ขอทราบว่ามีท่าทีของรัฐบาลอันมีต่อผู้ประกอบการเหมืองแร่โดยแจ้งชัดว่ามีอยู่อย่างไร และรัฐบาลได้คำนึงหรือไม่ว่าในการประกอบกิจการเหมืองแร่ในปัจจุบันนี้มีความแตกต่างจากอดีตที่ผ่านมาในเรื่องต้นทุนการผลิตและจำนวนแร่ที่ขุดได้นั้นมีอยู่อย่างไร

๒. ในความดำริของกระทรวงการคลังที่จะเก็บค่าภาคหลวงดีบุกเพิ่มจากอัตราปกติอันเนื่องมาจากทางประเทศมาเลเซียได้เรียกเก็บที่เรียกว่า Tin Export Surcharge เพิ่มขึ้นนั้น ขอทราบว่าการเรียกเก็บเช่นนั้นรัฐบาลทราบหรือไม่ว่าเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ผู้ประกอบการเหมืองแร่ และเป็นการไม่เหมาะสมกับสภาพตามความเป็นจริงในประเทศไทย และกระทรวงการคลังอาศัยอำนาจอย่างไรที่จะเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ดีบุกเช่นนั้นและขอทราบด้วยว่าทางกระทรวงอุตสาหกรรมมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างไรในเรื่องนี้ และโดยที่กระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งย่อมทราบสถานะของผู้ประกอบการเหมืองแร่เป็นอย่างดี จะมีมาตรการอย่างไรที่จะยับยั้งให้กระทรวงการคลังใช้มาตรการกำหนดค่าภาคหลวงแร่ใหม่นี้และได้ดำเนินการในเรื่องนี้ไปแล้วอย่างไร

๓. อัตราค่าภาคหลวงแร่ซึ่งทางกรมทรัพยากรธรณีเรียกเก็บในปัจจุบันนี้โดยประกาศอัตราค่าภาคหลวงแร่โดยให้ผันแปรไปตามราคาตลาดโลก โดยดีบุก ๑ ทาบจีน คิดเป็นเงินค่าภาคหลวงดีบุก ๑,๘๗๕ บาท ซึ่งต้องชำระเมื่อจะขายแร่ ซึ่งรัฐบาลได้รับโดยทันทีจึงจะขายแร่นี้ได้ ซึ่งทางผู้ประกอบการเหมืองแร่จ่ายยอมให้รัฐบาลกำหนดโดยไม่เคยร้องขอให้ลดอัตรานั้นเป็นไปโดยไม่เหมาะสม เพราะทางรัฐบาลมิได้คำนึงถึงต้นทุนการผลิตซึ่งในปัจจุบันนี้ค่าใช้จ่ายสูงขึ้นมาก ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องน้ำมันค่าแรงงานและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการประกอบการเหมืองแร่ ขอทราบว่ารัฐบาลมีความดำริในการกำหนดค่าภาคหลวงแร่เนื่องจากความไม่เป็น

LIRT

ธรรมนี้อย่างไร และมีวิธีการอย่างไรที่จะกำหนดอัตราค่าภาคหลวงแร่ให้สัมพันธ์กับต้นทุนในการผลิต

๔. เนื่องจากเศรษฐกิจของประชาชนในจังหวัดภาคใต้ปัจจุบันนี้เป็นจำนวนมากดำรงชีพด้วยการประกอบกิจการเหมืองแร่ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยอ้อม เป็นการจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องให้การคำนวณสนับสนุนในกิจการประเภทนี้มีให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่อยู่รอดได้เฉพาะผู้ที่มีทุนมากและไม่เป็นการกีดกันผู้ประกอบการเหมืองแร่ที่มีทุนน้อยและต้องอยู่ในภาวะที่จะต้องช่วยตนเองโดยตลอด ขอทราบรัฐบาลได้คำนึงถึงในเรื่องนี้หรือไม่ และมีวิธีการและความดำริอย่างไรเพื่อให้กิจการเหมืองแร่เป็นกิจการอันรัฐพึงให้การส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

๕. จากสภาพการณ์ในปัจจุบันนี้ผู้ประกอบการที่มีทุนน้อยสามารถดำรงอยู่ได้เนื่องจากราคาแร่ในตลาดโลกสูงพอสมควร แต่เมื่อมีวิกฤติการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงทั้งรัฐบาลก็ได้ให้การสนับสนุนคำนวณค่าจูนตามสมควร และเมื่อได้เป็นไปตามความดำริของกระทรวงการคลังในเรื่องการกำหนดอัตราค่าภาคหลวงแร่ใหม่เช่นนี้จะยังผลให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่หลายรายต้องเลิกล้มกิจการไปเมื่อถูกรัฐบาลบีบคั้นในเรื่องนี้ ขอทราบรัฐบาลจะมีมาตรการแก้ไขปัญหาค้นแรงงานและปัญหาอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศในจังหวัดภาคใต้ อันเนื่องมาจากความผิดพลาดของรัฐบาลในเรื่องนี้หรือไม่ ขอขอบคุณครับ

นายอรุณ สรเทศน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่กระผมจะตอบกระทู้แต่ละข้อของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอกราบเรียนชี้แจงว่า รัฐบาลได้ตระหนักดีว่ากิจการเหมืองแร่ได้ทำรายได้ให้แก่รัฐเป็นมูลค่าปีละหลายร้อยล้านบาท และได้พยายามหาทางส่งเสริมกิจการเหมืองแร่ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป โดยได้กำหนดให้มีกิจการเหมืองแร่ทุกชนิดได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนอยู่แล้ว และนอกจากนั้นก็ยังได้มอบหมายให้กรมทรัพยากรธรณีได้ช่วยเหลือในการที่จะแก้ไขปัญหาอุปสรรคและแก้ปัญหาต่างๆ ทั้งด้านเทคนิคเกี่ยวกับการผลิตแร่ด้วย การที่กระทรวงการคลังได้ดำริที่จะปรับปรุงค่าภาคหลวงแร่ดิบก็เนื่องจากมีความเห็นว่าในปัจจุบันนี้ราคาแร่ดิบก็ได้สูงขึ้น

กว่าแต่ก่อนเป็นอันมาก จึงสมควรที่จะได้ปรับปรุงในเรื่องการเก็บค่าภาคหลวงให้เหมาะสม ทั้งในด้านของรัฐและในด้านของผู้ประกอบการทำเหมืองแร่ยิ่งขึ้น โดยมุ่งเจตนารมณ์ที่จะ มิให้เกิดการปั่นป่วนแก่ผู้ประกอบการทำเหมืองแร่จนต้องเลิกสัมปทานไปแต่อย่างใด ใครจะ ขอตอบกระทู้แต่ละข้อของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังนี้

ข้อ ๑. นั้น รัฐบาลยังคงมีเจตจำนงแน่วแน่ในอันที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ให้เจริญยิ่งขึ้น เพื่อให้ราษฎรได้มีอาชีพและสามารถที่จะยกระดับความเป็นอยู่ให้สูงขึ้น ส่วนในด้านของรัฐนั้นก็จะต้องมีรายได้ในรูปของค่าภาคหลวงมากยิ่งขึ้น การวางนโยบายใน ด้านเหมืองแร่ที่รัฐบาลได้คำนึงถึงหลักที่ว่า ต้นทุนการผลิตแร่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณี ของการผลิตแร่ดีบุกนั้นได้มีต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ซึ่งทางรัฐก็พยายามที่จะช่วยหาทางที่จะ ลดค่าใช้จ่ายในทางที่สามารถที่จะทำได้ในรูปต่าง ๆ อยู่เสมอ เช่นการให้ความช่วยเหลือและ นำในด้านเทคนิคเพื่อจะให้ใช้จ่ายบางอย่างได้ลดลงหรือสามารถที่จะเก็บแร่ให้ได้ดีขึ้น ซึ่ง เรื่องเหล่านี้เจ้าหน้าที่ของกรมทรัพยากรธรณีก็ได้ช่วยเหลืออยู่แล้วเป็นประจำตามความประสงค์ ของผู้ผลิตที่ได้ขอความช่วยเหลือมา

สำหรับข้อ ๒. นั้น ความดำริของกระทรวงการคลังที่จะมีการปรับปรุงการเก็บ ค่าภาคหลวงเกี่ยวกับแร่ดีบุกนั้น ก็เนื่องจากต้องการที่จะแสวงหารายได้เพิ่มเพื่อพัฒนาการ เศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งได้มีการเก็บเพิ่มไปแล้วสำหรับสินค้าที่มีราคาสูงขึ้นกว่าเดิมเป็นอันมาก ในทำนองเดียวกันเมื่อราคาแร่ได้สูงขึ้นจากเดิมมาก ก็มีความเห็นว่าควรที่จะได้มีการปรับปรุง การเก็บค่าภาคหลวงให้เหมาะสมในแง่ของรัฐบาล ทั้งนี้โดยได้คำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นทาง ด้านของการผลิตแร่นั้นด้วย ซึ่งทางกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้ให้ความเห็นไว้แล้วว่า ใน กรณีที่การเก็บค่าภาคหลวงสูงขึ้นในโอกาสที่แร่ราคาสูง ก็ควรจะได้นำค่าภาคหลวงที่เก็บได้ นั้นมาช่วยในด้านส่งเสริมกิจการเหมืองแร่ให้มากขึ้นกว่าเดิม แต่ถ้าราคาแร่ลดลงก็สามารถที่ จะปรับปรุงการเก็บราคาค่าภาคหลวงให้อยู่ในอัตราที่เหมาะสมได้ทันที ทั้งนี้ก็เพื่อจะไม่ให้เป็นที่ เดือดร้อนแก่ผู้ประกอบการทำเหมืองแร่ สำหรับการเก็บค่าภาคหลวงแร่ดีบุกนั้นในการเก็บ ทางรัฐบาลนี้ก็ควรดำเนินการตามมาตรการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายแร่ทุกประการ

LIRT

ข้อ ๓. การที่กำหนดค่าภาคหลวงแร่ให้สัมพันธ์กับต้นทุนการผลิตของผู้ประกอบการ
ทำเหมืองแร่ต่างๆ หน้านั้น เป็นสิ่งที่ไม่อาจจะกระทำได้ เพราะต้นทุนในการผลิตของแต่ละ
เหมืองย่อมไม่เท่าเทียมกัน แม้ว่าจะเป็นเหมืองแบบเดียวกัน ขนาดเดียวกันก็ตามแล้วลักษณะ
ของแหล่งแร่ความยากง่ายในการที่จะทำเหมืองของแต่ละแห่งก็ไม่เหมือนกันก็ด้วยเหตุนี้การ
ที่จะกำหนดค่าภาคหลวงแร่ จึงจำเป็นที่จะต้องอาศัยตัวเลขค่าต้นทุนการผลิตปานกลางเป็น
เกณฑ์ รัฐมีเจตนารมณ์ที่จะปรับปรุงการเก็บค่าภาคหลวงให้เป็นไปตามความเป็นธรรมอย่าง
ที่สุดที่จะเป็นได้

ข้อ ๔. นั้น โดยทั่วไปรัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่จะให้ความสนับสนุนเกี่ยวกับการ
ประกอบการทำเหมืองแร่ทั้งของผู้ที่มีเงินทุนน้อยและผู้ที่มีเงินทุนมาก และมีความโน้มเอียง
ที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่มีเงินทุนน้อย โดยให้ความช่วยเหลือแนะนำในด้านวิชาการแก่
ผู้ประกอบการทำเหมืองแร่อยู่แล้วเป็นประจำ ส่วนการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนนั้นก็
มีกำหนดเอาไว้ในการส่งเสริมการผลิตแร่ทุกชนิดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน
ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

ส่วนสำหรับข้อ ๕. ข้อสุดท้ายนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า การเลิกกิจการเหมืองแร่นั้น
มิได้มีสาเหตุมาจากอุปสรรคด้านรัฐบาลเสมอไป อาจจะเป็นไปตามธรรมชาติของแหล่งแร่
ทั้งหมด ที่จะหมดสิ้นไปนั้นด้วย และดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ๒. ว่าในการปรับปรุงการ
เก็บค่าภาคหลวงใหม่นั้น ในเมื่อแร่ราคาตกต่ำลง หลักเกณฑ์ที่จะได้กำหนดขึ้นใหม่นั้นก็จะ
ต้องอยู่ในลักษณะที่จะสามารถที่จะปรับปรุงอัตราค่าภาคหลวงนี้ให้ต่ำลงตามอยู่ในอัตราที่
เหมาะสมได้ทันที ปัญหาที่จะเป็นเหตุให้เหมืองต้องหยุดกิจการ เนื่องจากการปรับปรุงการ
เก็บค่าภาคหลวงใหม่นี้ จึงไม่ควรจะมี ขอบพระคุณครับ

นายกระจาง ธรรมโชติ : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตถามสักประโยคหนึ่งครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เรื่องอะไรครับ

นายกระจาง ธรรมโชติ : เกี่ยวกับว่าทางรัฐได้ช่วยส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วย
การลงทุนไปแล้วก็รายครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายกระจ่าง ธรรมโชติ : ผมขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ผมขอเรียนถามว่า ที่ท่านบอกว่าได้ช่วยในด้านการส่งเสริมว่าด้วยกฎหมายลงทุนนั้น ท่านช่วยไปแล้วก็รายครับ มีที่ไหนบ้างครับ

นายอรุณ สรเทศน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : เจ้าหน้าที่แจ้งว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องของกรรมการส่งเสริมการลงทุนฯ ซึ่งไม่ได้อยู่ในกระทรวงอุตสาหกรรม แต่ว่าที่ได้สนับสนุนไปแล้ว เท่าที่กระผมและเท่าที่กระทรวงได้ทราบมานั้น ก็ได้ช่วยเหลือไปแล้วหลายราย

นายกระจ่าง ธรรมโชติ : ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปเป็นกระทู้ถามด่วน ลำดับที่ ๒ ของคุณสำราญ วัศพาทย์ ถามกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การใช้ภาษาไทยใน ๔ จังหวัดภาคใต้ ขอเชิญคุณสำราญครับ

นายสำราญ วัศพาทย์ : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผมขอประทานอนุญาตกล่าวคำนำสีกสองสามบรรทัดครับ กระผมมีข้อข้องใจเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยเพื่อติดต่อสนทนาในบางจังหวัด โดยได้สังเกตว่าบางจังหวัดนั้นใช้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาไทยในการติดต่อ ทั้งๆ ที่บางคนพูดภาษาไทยได้ ทั้งนี้กระผมคิดว่าอาจจะเพราะเขาเหล่านั้นรู้สึกว่าการพูดภาษาไทยแล้วจะไม่ใช่ที่นิยมของในชุมชนนั้นๆ เรื่องนี้มีข้อเสียอยู่ตรงว่าอาจจะทำให้ภาษาไทยต้องสละเลือกไป หรือเป็นภาษาที่สองหรือภาษาที่สาม ทั้งๆ ที่ภาษาไทยเป็นภาษาราชการของประเทศไทย นอกจากนี้ผู้ที่ไปติดต่ออาจจะเข้าใจผิดว่ารัฐบาลไม่ได้สนับสนุนให้ใช้ภาษาไทยเท่าที่ควร กระผมจึงขอตั้งกระทู้ถามด่วน ถาม ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

เนื่องจากกระผมได้ไปราชการในต่างจังหวัดหลายจังหวัด และได้พบว่าในบางจังหวัด เช่น ๔ จังหวัดภาคใต้ ประชากรในจังหวัดนั้นไม่นิยมพูดภาษาไทยซึ่งเป็นสื่อสำคัญมากในการติดต่อทำความเข้าใจอันดีระหว่างกัน และประสานงานกับทางราชการ แต่กลับใช้ภาษาถิ่นติดต่อ ทั้งๆ ที่เป็นคนไทยและอยู่ในแผ่นดินไทย จึงขอเรียนถามว่า

LIART

๑. การศึกษาภาคบังคับใน ๔ จังหวัดภาคใต้ได้ดำเนินการไปได้ผลตามความประสงค์หรือไม่และท่านได้ขยายไปถึงการศึกษาภาคมัธยมศึกษาอย่างไรบ้าง

๒. ท่านจะส่งเสริมให้ราษฎร ๔ จังหวัดภาคใต้นิยมใช้ภาษาไทยในการพูดและการเขียนด้วยวิธีอย่างไร

๓. ท่านจะปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาในจังหวัดที่ไม่นิยมพูดภาษาไทยให้ดีขึ้นอย่างไร โดยเฉพาะในหลักสูตรการศึกษาของท่านได้ปลูกฝังให้คนไทยมีความรักชาติได้อย่างไร

๔. ท่านได้ปฏิบัติตามนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไว้ได้ผลอย่างไร และได้ติดตามผลโดยวิธีใดบ้าง ขอขอบคุณครับ

นายเกรียง กীরติกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระทรวงศึกษาธิการขอเรียนตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังนี้

ข้อ ๑. กระทรวงศึกษาธิการได้ร่วมกับกระทรวงมหาดไทยจัดการศึกษาภาคบังคับใน ๔ จังหวัดภาคใต้ได้ทั่วถึงทุกตำบล ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และได้ขยายไปถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ รวม ๑๕๑ ตำบล จากจำนวนทั้งหมด ๒๓๘ ตำบล ขณะนี้กระทรวงมหาดไทยก็มีนโยบายที่จะเร่งรัดขยายการศึกษาภาคบังคับออกไปให้ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ โดยเร็วที่สุด ซึ่งหวังว่าจะสำเร็จภายในอนาคตอันใกล้ สำหรับในด้านมัศึกษานั้นกระทรวงศึกษาธิการได้เปิดโรงเรียนมัธยมศึกษาเกือบครบทุกอำเภอคงเหลืออีกเพียง ๒ อำเภอ คืออำเภอยิ่งอ จังหวัดนราธิวาส กับอำเภอทุ่งหว้า จังหวัดสตูล ซึ่งจะเปิดได้ในปีการศึกษา ๒๕๑๘ คือปีหน้า

ข้อ ๒. กระทรวงศึกษาธิการได้พยายามส่งเสริมให้ราษฎรใน ๔ จังหวัดภาคใต้นิยมใช้ภาษาไทยในการพูดและการเขียนดังนี้

๑. ได้ร่วมมือกับกระทรวงมหาดไทยให้จัดชั้นเด็กเล็กขึ้นในโรงเรียนประชาบาล รับเด็กก่อนเกณฑ์บังคับมาเรียนหัดพูดและเตรียมพร้อมเพื่อการเรียนหนังสือในชั้นประถมศึกษา วิธีการที่ให้เด็กหัดพูดตั้งแต่เล็กเช่นนี้ เชื่อว่าจะช่วยให้เด็กพูดไทยได้ไปตั้งแต่เล็ก

๒. ได้ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนปีละ ๖๐๐ ทุน

๓. ได้ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่จะเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยครูและมหาวิทยาลัย เป็นกรณีพิเศษ โดยมุ่งหวังที่จะให้บุคคลเหล่านี้ได้มีโอกาสเข้ารับราชการหรือทำงานเป็นผู้นำ ของราษฎรในท้องถิ่นของตนมากขึ้น

๔. ส่งเสริมการศึกษาผู้ใหญ่หรือการศึกษานอกโรงเรียนใน ๔ จังหวัดภาคใต้ เป็นกรณีพิเศษ กล่าวคือได้จัดตั้งห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัด ประจำอำเภอและที่อ่าน หนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จัดตั้งโรงเรียนฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่ จัดตั้งโรงเรียนศึกษาผู้ใหญ่ สายสามัญ โรงเรียนผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ กับจัดให้มีหน่วยโสตทัศนศึกษาประจำอยู่ทุกจังหวัด

๕. ได้ส่งเสริมให้บ่อนะจาดทะเลเบียนเปลี่ยนมาเป็นโรงเรียนราษฎร และได้ส่งเสริมให้มีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนราษฎรดังกล่าว

ข้อ ๓. กระทรวงศึกษาธิการได้คำนึงถึงหลักสูตรที่จะใช้ในจังหวัดที่ราษฎรไม่ นิยมพูดภาษาไทยเป็นพิเศษ โดยเฉพาะใน ๔ จังหวัดภาคใต้ได้มีการดำเนินงานไปแล้วดังนี้ คือ

๑. ได้ให้สำนักงานศึกษาธิการเขต ๒ จังหวัดยะลา จัดทำประมวลการสอน คู่มือครูและหนังสืออ่านประกอบให้สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม ของ ๔ จังหวัดภาคใต้

๒. ได้จัดทำหลักสูตรสำหรับโรงเรียนราษฎรสอนศาสนาอิสลามเป็นกรณีพิเศษ โดยให้เน้นถึงเรื่องความสำคัญของการใช้ภาษาไทย

๓. ได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่เป็นพิเศษสำหรับราษฎรที่ไม่นิยมพูด ภาษาไทยใน ๔ จังหวัดภาคใต้ให้คนพูดไทย ได้รู้หนังสือ คิดเป็น และปูพื้นฐานทั่ว ๆ ไป และได้เพิ่ม ความมุ่งหมายอีกอย่างหนึ่งคือส่งเสริมความรู้สึกเป็นไทย สำหรับราษฎรที่ไม่นิยมพูดภาษาไทยใน ถิ่นอื่น ๆ กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำหลักสูตรประมวลการสอนแบบสอนอ่าน คู่มือครู สมุดภาพสำหรับนักเรียนชาวเขา ได้จัดทำแบบเรียนภาษาไทยสำหรับเด็กในจังหวัดศรีสะเกษ สุรินทร์ บุรีรัมย์ ที่พ่อแม่พูดภาษาเขมรในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่อีกด้วย ในด้านการปลูกฝัง ความรักชาตินั้น กระทรวงศึกษาธิการได้พยายามส่งเสริมให้โรงเรียนได้อบรมทั้งในการสอน วิชาสังคมศึกษาและในโอกาสการเรียนวิชาอื่น ๆ หรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ลูกเสือเป็นต้น

LIRT

ข้อ ๔. รัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายไว้ว่า จะจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมประชาธิปไตย โดยเน้นเรื่องศีลธรรมและวัฒนธรรม ในเรื่องนี้ได้วางแนวทางให้สถานศึกษาทุกแห่งบริหารงานวิชาการ งานปกครอง โดยคำนึงถึงพลังครู พลังนักเรียน ให้ใช้พลังเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ต่อสังคม ส่งเสริมสถานนักเรียน กรรมการโรงเรียน เพื่อปลูกฝังคุณสมบัติของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ได้ขอความร่วมมือกับมหาเถรสมาคมในด้านอบรมศีลธรรม ส่วนการศึกษาเพื่ออาชีพซึ่งเป็นนโยบายอย่างหนึ่งนั้น นอกจากส่งเสริมโรงเรียนอาชีวศึกษา หน่วยฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่และการศึกษาผู้ใหญ่ในด้านปริมาณและคุณภาพแล้ว กำลังพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจในด้านผลิตกำลังคนในอนาคต ส่วนการปฏิรูปการศึกษาคณะกรรมการและอนุกรรมการเพื่อการนี้ก็กำลังดำเนินการอย่างรีบเร่ง คาดว่าจะสามารถสรุปผลแนวทางปฏิรูปการศึกษาได้ในเดือนธันวาคม กล่าวโดยสรุปกระทรวงศึกษาธิการได้พยายามดำเนินงานตามที่รัฐบาลได้แถลงไว้ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติอย่างเต็มที่ แต่ในระยะที่บ้านเมืองมีความผันผวนดังที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ นั้น จะหวังเห็นผลโดยสมบูรณ์เป็นเรื่องที่หวังได้ยาก แต่กระทรวงศึกษาธิการก็พยายามทำงานด้วยความอดทนเต็มความสามารถ ส่วนในด้านการศึกษาติดตามผลนั้น นอกจากกระทรวงศึกษาธิการจะได้ให้อำเภอจังหวัด รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีแล้ว กระทรวงศึกษาธิการยังได้ให้ศึกษานิเทศ ศึกษาศาสตร์ และผู้ตรวจราชการของกระทรวงศึกษาธิการออกไปนิเทศตรวจตราเป็นประจำ เป็นระยะอีกด้วย ขอขอบคุณครับ.

นายสำราญ วัจนพันธ์ : ผมขอถามว่า เวลาที่ผู้ต้องการเรียนภาษาไทยหรือเรียนฝึกหัดครูซึ่งจะต้องไปเป็นผู้ที่สอนภาษาไทยแก่ทาง ๔ จังหวัดภาคใต้ นั้น รัฐบาลได้จัดความสะดวกครบถ้วนให้เขาได้เพียงไรหรือไม่

นายเกรียง กิริติกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับนักเรียนครู นักเรียนที่ปรารถนาจะเรียนครูนั้น ใน ๔ จังหวัดภาคใต้ที่จะเข้าที่วิทยาลัยครู จังหวัดยะลานั้น เราพยายามรับทั้งหมดถ้าหากว่าเป็นคนพื้นเมือง แล้วก็มีส่วนร่วมที่จะไปเป็นครูตามโรงเรียนต่างๆ นั้น ในด้านโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการก็อาจจะเรียนได้ว่าเราพยายามให้ความสะดวกและมีพร้อมบริบูรณ์ ส่วนในด้านโรงเรียนประชาบาลซึ่งเป็นเรื่อง

LIRT

ของกระทรวงมหาดไทยนั้น ในบางตำบล ในบางหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลออกไป ทั้ง ๆ ที่มีอัตรา
 ในบางท้องถิ่นครุก็ยังคงขาดแคลนอยู่

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ :ต่อไปเป็นกระทู้ถามธรรมดา ของคุณจักรชัย
 จรรย์เวชช์วัฒนา ถามกระทรวงมหาดไทยเรื่อง การให้สวัสดิการแก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ขอ
 เชิญคุณจักรชัย ครับ

นายจักรชัย จรรย์เวชช์วัฒนา :กราบเรียนท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ กระผม จักรชัย จรรย์เวชช์วัฒนา ขอตั้งกระทู้ถาม ถาม ๖พณฯ รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ด้วยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบล
 เหล่านี้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามเขตทุรกันดารได้อย่างเต็มที่ และเป็นหูเป็นตาให้แก่เจ้าหน้าที่
 ราชการทั่ว ๆ ไป แต่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนน้อยมาก ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ ส่วน
 การปฏิบัติงานของบุคคลเหล่านี้ เท่ากับว่างานของทุกกระทรวงบุคคลเหล่านี้จะต้องปฏิบัติ
 ด้วยหมดทุกอย่าง แม้แต่การทะเลาะวิวาทเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ของราษฎรในหมู่บ้านที่ตน
 ปกครองบุคคลเหล่านี้ก็ต้องตัดสินไกลเกลี่ยให้ได้ และทำงานโดยไม่มีวันหยุดตั้งเช่นข้าราชการ
 ทั่ว ๆ ไปไปปฏิบัติงานตั้งแต่ตื่นเช้าจนกระทั่งดึกดื่น แม้แต่คนในครอบครัวด้วยกันก็ยังจะ
 ต้องช่วยปฏิบัติราชการไปด้วย ส่วนการเจ็บไข้ได้ป่วยนั้น ทางราชการไม่ได้ให้ความเห็นใจ
 หรือเหลียวแล และให้สวัสดิการแก่บุคคลเหล่านี้บ้างเลย อีกประการหนึ่ง บุคคลเหล่านี้ก็ถือ
 ได้ว่าเป็นข้าราชการเช่นเดียวกัน จึงเห็นควรที่จะให้สวัสดิการดังเช่นข้าราชการทั่ว ๆ ไป แก่
 บุคคลเหล่านี้ด้วย กระผมจึงขอเรียนถามว่า

๑. ท่านจะจัดการให้บุคคลเหล่านี้ได้รับสวัสดิการในด้านการรักษาพยาบาลได้
 หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เป็นเพราะเหตุใด

๓. ท่านจะจัดการให้บุคคลเหล่านี้มีสิทธิได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ดังเช่นข้าราชการ
 ทั่ว ๆ ไปจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เป็นเพราะเหตุใด ขอขอบคุณครับ

LIRT

พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

๑. ที่ถามว่า จะจัดการให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบล ได้รับสวัสดิการในด้านรักษาพยาบาลได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใดนั้น ขอเรียนว่า เรื่องสวัสดิการด้านรักษาพยาบาลของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านและแพทย์ประจำตำบล กระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการขอให้กระทรวงสาธารณสุขให้ความช่วยเหลือ และกระทรวงสาธารณสุขก็ได้วางระเบียบว่าด้วยการช่วยเหลือในเรื่องการรักษาพยาบาลไว้ว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน และแพทย์ประจำตำบลรวมทั้งครอบครัวด้วย ถ้าเข้ารับรักษาในโรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและอยู่ในห้องสามัญ ไม่ต้องเสียค่ารักษาพยาบาลแต่ประการใด เว้นแต่ถ้าอยู่ในห้องพิเศษก็ต้องเสียค่ารักษาพยาบาลครั้งหนึ่งทีคนอื่น ๆ ต้องเสียสำหรับผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านนั้น ทางกระทรวงสาธารณสุขไม่ได้วางระเบียบช่วยเหลือไว้ เพราะจำนวนผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านมีไม่แน่นอนและมีจำนวนมาก อยากรู้ดีกระทรวงมหาดไทยจะได้ขอความร่วมมือต่อกระทรวงสาธารณสุขให้พิจารณาช่วยเหลือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านในเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่งต่อไป

๒. ที่ถามว่า จะจัดการให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบลได้รับสวัสดิการด้านต่าง ๆ ดังเช่นข้าราชการทั่ว ๆ ไปจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใดนั้น ขอเรียนว่า เรื่องสวัสดิการของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนันและแพทย์ประจำตำบลนั้น นอกจากจะได้รับการรักษาพยาบาลทั้งตัวและครอบครัวโดยไม่ต้องเสียเงินดังกล่าวในข้อ ๑. แล้ว ยังได้รับการช่วยเหลือเกี่ยวกับค่าเล่าเรียนบุตร เช่นเดียวกับข้าราชการโดยเบิกได้เต็มตามจำนวนที่จ่ายจริง นอกจากนี้ได้ลดค่าโดยสารรถไฟครึ่งราคา ซึ่งข้าราชการไม่ได้รับ สำหรับผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านนั้น ระเบียบช่วยเหลือในด้านสวัสดิการดังกล่าวแล้ว ยังมิได้กำหนดไว้เพราะแต่เดิมนั้นผู้ช่วยกำนันผู้ใหญ่บ้านมีจำนวนไม่แน่นอนและมีจำนวนมากด้วยกัน กระทรวงมหาดไทยจะได้พยายามของบประมาณช่วยเหลือ เพื่อช่วยผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านเช่นเดียวกับที่ให้การช่วยเหลือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน และแพทย์ประจำตำบลต่อไป

LIRT

สรุปแล้วกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน และแพทย์ประจำตำบลได้รับการช่วยเหลือในด้านสวัสดิการยิ่งแตกต่างกับข้าราชการเฉพาะเงินช่วยเหลือบุตรคนละ ๕๐ บาท แต่ก็ได้ลดค่าโดยสารรถไฟครั้งหนึ่ง ซึ่งข้าราชการไม่ได้รับและงบประมาณยังไม่อำนวยที่จะช่วยเหลือได้ ในขณะนี้ เพียงแต่ในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ นี้ ได้เพิ่มเงินตอบแทนให้กำนันได้คนละ ๒๐๐ บาท ผู้ใหญ่บ้านคนละ ๑๐๐ บาท แพทย์ประจำตำบลคนละ ๕๐ บาท สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านคนละ ๒๕ บาทต่อเดือนเท่านั้น

นายจักรชัย จรรย์เวชช์วัฒนา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมขอ
อนุญาตถามถึงวิธีการอีกสักเล็กน้อยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายจักรชัย จรรย์เวชช์วัฒนา : กราบเรียน ฯพณฯ รัฐมนตรี กระผมอยากจะทราบถึงวิธีการปฏิบัติ ลดค่ารักษาพยาบาลนั้น ทางกำนันผู้ใหญ่บ้านจะต้องมีอะไรไปติดต่อกับทางโรงพยาบาลได้บ้าง เท่าที่เป็นอยู่ กำนันผู้ใหญ่บ้านได้เคยไปติดต่อกับโรงพยาบาลทั่ว ๆ ไม่ได้รับความสะดวกเกี่ยวกับเรื่องลดค่ารักษาพยาบาล เท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้โรงพยาบาลทั่ว ๆ ไปไม่ค่อยจะทราบ ขอให้กระทรวงมหาดไทยติดต่อกับกระทรวงสาธารณสุขและจะแจ้งไปให้ทางกำนันผู้ใหญ่บ้านทราบจะได้หรือไม่ ขอบพระคุณครับ

พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : การที่จะได้ลดหรือไม่ต้องเสียค่ารักษาพยาบาลนั้น กำนันผู้ใหญ่บ้านก็เพียงแค่แสดงบัตรประจำตัวซึ่งทางราชการออกให้ไว้ต่อทางโรงพยาบาลทางหนึ่ง อีกทางหนึ่งก็คือขอหนังสือรับรองจากนายอำเภอว่าผู้นั้นได้เป็นกำนันผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนันหรือแพทย์ประจำตำบลในอำเภอนั้น ๆ อยากรู้ทางหนึ่ง นอกจากนั้นแล้วการที่แจ้งไปยังโรงพยาบาลต่าง ๆ นั้นปรากฏข้อเท็จจริงว่า ระเบียบนี้ได้วางไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ และทางกรมการแพทย์ก็ได้แจ้งไปยังโรงพยาบาลต่าง ๆ ให้ทราบทั่วกันแล้ว เมื่อท่านสมาชิกได้ตั้งกระทู้ถามในเรื่องนี้ ทางเจ้าหน้าที่ยังได้ติดต่อขอความยืนยันจากกระทรวงสาธารณสุขให้ยืนยันว่าระเบียบนี้ยังใช้ปฏิบัติอยู่ และก็ได้แจ้งให้ทางโรงพยาบาลต่าง ๆ ทราบแล้ว แต่อย่างไรก็ดี เรื่องนี้ที่ไม่ได้ทราบโดยแพร่หลายทั่ว

LIRT

กันนั้น อาจจะเป็นข้อบกพร่องของทางฝ่ายมหาดไทยที่ไม่ได้ยื่นหรือแจ้งให้กำนันผู้ใหญ่บ้านให้ทางจังหวัด อำเภอแจ้งให้กำนันผู้ใหญ่บ้านให้ได้รับทราบทั่วกันซึ่งกระทรวงมหาดไทยก็จะได้ทำเป็น ๒ ทาง คือทางกระทรวงมหาดไทยจะยื่นไปด้วยทางหนึ่ง และขอให้กระทรวงสาธารณสุขได้แจ้งไปยังโรงพยาบาลต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขด้วยอีกทางหนึ่ง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระจุกตามสุดท้ายเป็นกระจุกตามธรรมดาของคุณประสิทธิ์ ชูพินิจ ตามกระทรวงการต่างประเทศ เรื่อง วิเทโศบายและพันธะระหว่างประเทศ ขอเชิญคุณประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระจุก ประสิทธิ์ ชูพินิจ เฉพาะกระจุกตามที่กระจุกผมประธานเสนอต่อท่านประธานนี้ กระจุกผมได้ประธานยื่นในช่วงระยะเวลาที่เกิดเหตุการณ์กำลังเกิดวิกฤติการณ์จากฐานะของรัฐบาลสหรัฐซึ่งเป็นคู่กรณีที่กระจุกผมจะถาม ฉะนั้นเมื่อช่วงระยะเวลาการถามกับการตอบเนิ่นนานมาเช่นนี้ กระจุกผมก็จำเป็นที่จะต้องขอประธานอภัยต่อท่านประธานด้วยว่า อาจจะเป็นการสายเกินไปหรือว่าอาจจะเป็นการไม่ถูกต้องกับกาลเทศะ กระจุกผมจึงหวังที่จะได้รับความกรุณาจากท่านประธาน

ท่านประธานที่เคารพ กระจุกผมขอตั้งกระจุกถาม ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

โดยที่ปรากฏอย่างแน่ชัดว่ามุขบุรุษของมหาประเทศ คือประเทศสหรัฐอเมริกาต้องประสบกับมรสุมทางการเมืองอย่างหนัก จำเป็นที่จะต้องลาออกจากตำแหน่ง และเพราะมหาประเทศแห่งนี้ได้มีความผูกพันกับวิเทโศบายต่างประเทศกับรัฐบาลแห่งประเทศไทยด้วยดีโดยตลอดมา และเมื่อต้องมีการเปลี่ยนแปลงตัวประมุขไปเช่นนี้ จึงทำให้เกิดความสงสัยและความกังวลใจขึ้นว่า การดำเนินวิเทโศบายระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกาในอนาคตนั้น จะเป็นไปในลักษณะใดรูปใด และยังคงจะมีพันธะและความผูกพันเช่นที่เคยมีไว้ต่อกันแต่กาลก่อนประการใดหรือไม่ เพื่อความแน่ชัด กระจุกผมจึงขอประธานเรียนถามว่า

๑. การเปลี่ยนแปลงประมุขของประเทศดังกล่าวนี้เป็นผลให้วิเทโศบายและพันธะระหว่างประเทศทั้งสองจะเปลี่ยนแปลงไปประการใดหรือไม่ หากจะเปลี่ยนแปลงขอ

เรียนถามว่า รัฐบาลไทยได้กำหนดวิโศบายในลักษณะใดในอนาคตสำหรับกรณีนี้ วิโศบายที่จะกำหนดเป็นหลักประกันอันมั่นคงในอันที่จะก่อให้เกิดความมั่นคงสันติสุขแก่ประเทศประการใดหรือไม่ เพราะเหตุใด

๒. โดยที่ปรากฏข่าวว่า หลังจากมีข่าวแพร่ออกมาว่า ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกาได้ลาออกจากตำแหน่งประมุขของประเทศนั้นแล้ว ในทันทีที่ปรากฏข่าวนั้น ปรากฏว่าเอกอัครราชทูตแห่งสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทยได้เข้ามาพบกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อยืนยันวิโศบายของสหรัฐที่จะมีกับประเทศไทย จึงขอเรียนถามว่าข่าวนี้นี้มีมูลความจริงประการใดหรือไม่ หากเป็นความจริงแล้วไซ้ ขอเรียนถามว่าการพบปะระหว่างกันนี้ได้มีสาระสำคัญประการใดบ้าง

นายจรรยาพันธุ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ)
: ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอตอบทั้ง ๒ ประเด็นรวมกัน ดังต่อไปนี้

๑. นายเจอร์รีล อาร์ พอร์ต ได้เข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐสืบแทนนายริตชาร์ด นิกสัน ตั้งแต่วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ และบรรดารัฐมนตรีชุดเดิมก็ยังอยู่ในตำแหน่งต่อไป รวมทั้งดอกเตอร์คิสซิงเจอร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

๒. รัฐบาลสหรัฐภายใต้ผู้นำของนายพอร์ต ก็ได้ยืนยันต่อรัฐบาลไทยแล้วว่ารัฐบาลสหรัฐจะยังคงรักษาแนวนโยบายต่างประเทศและพันธะที่มีต่อประเทศไทยต่อไปตามหลักการเดิม ทั้งนี้ โดยประธานาธิบดีเจอร์รีลได้มีสารลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ ถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เน้นถึงนโยบายของสหรัฐที่ถือว่าความสัมพันธ์อันใกล้ชิดและร่วมมือกันระหว่างไทยกับสหรัฐเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ก็ได้ยืนยันอย่างหนักแน่นว่า จะยังคงดำเนินการต่อไปตามภาระผูกพันและความเข้าใจระหว่างกัน อันเป็นการช่วยเสริมสร้างสายสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างประเทศทั้งสอง นอกจากนั้นเอกอัครราชทูตอเมริกันประจำประเทศไทยยังได้ยืนยันต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีและต่อกระผมในทำนองเดียวกัน กระผมก็ขอเรียนเพิ่มเติมด้วยว่า ในคราวที่ได้เดินทางไปประชุมสมัชชาประชาชาติ กระผมได้มีโอกาสพบกับดอกเตอร์คิสซิงเจอร์อีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ศกนี้ เขาก็ได้ยืนยันท่าทีของรัฐบาล

LIART

สหรัฐว่า ยังให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทยกับสหรัฐบนพื้นฐานแห่งความเสมอภาค

๓. นโยบายต่างประเทศและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศนั้น ย่อมจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์ระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ในการกำหนดวิเทโศบายของแต่ละประเทศนั้น ต่างก็ย่อมจะคำนึงถึงประโยชน์แห่งชาติเป็นหลัก การกำหนดวิเทโศบายของไทยจึงมิได้ขึ้นอยู่กับว่า สหรัฐจะเปลี่ยนแปลงวิเทโศบายหรือพันธะที่มีต่อประเทศไทยหรือไม่ เพียงใด แต่ขึ้นอยู่กับผลประโยชน์แห่งชาติไทย ว่ามีประการใดบ้างเป็นสำคัญ ซึ่งถือว่าความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหรัฐเป็นเพียงปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งในหลายส่วนเท่านั้น ดังนั้นข้อกระทู้ที่ถามว่า หากสหรัฐเปลี่ยนแปลงนโยบายและพันธะที่มีต่อไทยไป ไทยจะกำหนดวิเทโศบายในลักษณะใดจึงขอตอบโดยสรุปว่า ไทยได้กำหนดวิเทโศบายไว้แล้ว ในทางที่จะยึดถือการพึ่งตัวเองเป็นหลัก ด้วยเหตุนี้จึงไม่จำเป็นที่จะต้องกำหนดขึ้นใหม่ทั้งหมด ในกรณีที่สหรัฐหรือประเทศหนึ่งประเทศใดเปลี่ยนแปลงนโยบายที่มีอยู่

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังคำตอบของ หน่วยงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแล้ว ก็ทำให้ทราบอย่างที่เราทราบกันว่า กระทั่งถามนี้ กระผมยื่นจากช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาถึงเป็นเวลา ๓ เดือน และจึงทำให้ทราบว่าในช่วงระยะเวลาที่ถามของกระผมที่ไม่ได้มีโอกาสดำเนินการรับคำตอบจากรัฐบาลนั้น ทางรัฐบาลทั้ง ๒ ประเทศคือประเทศไทยและสหรัฐได้มีการยืนยันยืนต่อเจตนาซึ่งกันและกัน กระผมคิดว่าปัญหาเรื่องการติดต่อระหว่างประมุขของประเทศหรือมิตรประเทศซึ่งกันและกัน ทหารประเทศซึ่งมีต่อประเทศไทย ซึ่งทำกันอยู่ในระหว่างในช่วงระยะเวลานั้น ความจริงรัฐบาลนี้ควรจะให้มีโอกาสแถลงให้กับรัฐสภาได้ทราบว่ารัฐบาลได้ดำเนินการบริหารวิเทโศบายเกี่ยวกับการต่างประเทศไปในลักษณะใด และการบริหารหรือดำเนินวิเทโศบายนั้นจะก่อให้เกิดความมั่นคงแก่ประเทศชาติ หรือความอบอุ่นใจแก่ประชาชนทั้งชาติประการใดหรือไม่ กระผมมีความสงสัยว่า เพราะเหตุใด รัฐบาลนี้ไม่เคยได้นำผลการปฏิบัติ.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอประทานโทษครับ คุณประสิทธิ์ครับ จะซักถามเพิ่มเติมหรือเปล่า หรือจะอภิปราย

LIRT

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : กระผมจะถามเพิ่มเติม จะถาม....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กรุณาเถอะครับ ขออนุญาตประธานถามได้
กรุณาอย่าอภิปราย เพราะตอนนี้เป็นเรื่องกระทู้ถาม

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ท่านประธานที่เคารพ. กระผมไม่ได้อภิปราย แต่ว่าเพราะเหตุ
กระผมต้องไปตั้งคำถามต่อบุคคลของท่านรัฐมนตรีมาเพื่อจะยึดตั้งเป็นตุ๊กตาถามว่า เพราะอะไรทั้ง ๆ
ที่เขาไม่ตอบมาแล้ว....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แต่ว่าที่คุณประสิทธิ์กล่าวนี้เป็นกรอภิปราย
จะซักถามก็ซักถามได้ ขออนุญาตประธานขอให้ปฏิบัติตามระเบียบ ขอความกรุณาอย่างนั้น

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ครับ กระผมพยายาม ขออนุญาต คือเพื่อที่จะให้สั้นเข้าครับ
กระผมจึงอยากจะเรียนถามว่า รัฐบาลนี้จะถือว่าการบริหาร การดำเนินการวิเทศภัยต่างประเทศนั้น
เป็นการบริหาร “ เป็นการบริหารราชการที่สำคัญยิ่งต่อชาติหรือไม่ ถ้าหากว่าเป็นการบริหาร
การวิเทศภัยนี้ ถ้ารัฐบาลนี้ฟังถือว่าเป็นการบริหารงานที่สำคัญแล้ว เหตุใดรัฐบาลนี้จึงไม่ได้
เอาผลการปฏิบัติหรือการดำเนินการในช่วงระยะเวลาที่ยังไม่มีการตอบกระทู้ถามมาแถลงกับ
รัฐสภาหรือสภาให้ทราบผลการปฏิบัติบ้าง เพราะเหตุใดรัฐบาลจึงไม่ได้นำผลเช่นนั้นมาชี้แจงให้
รัฐสภานั้นทราบ และประการที่สอง กระผมอยากเรียนถามว่าการดำเนินวิเทศภัยต่าง ๆ นั้น
รัฐบาลนี้ยังจะถือว่าสภานี้มีส่วนรับผิดชอบหรือมีส่วนที่จะต้องให้การสนับสนุนการบริหาร
งานของรัฐบาลให้เป็นไปตามวิเทศภัยประการใดหรือไม่ ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ยังจะถือว่า รัฐสภานี้มี
ความผูกพันหรือมีความเกี่ยวข้องในอันที่จะต้องให้การสนับสนุนให้การรับรองในการดำเนิน
การบริหารแล้ว กระผมขอเรียนถามว่า ในช่วงระยะเวลาหลัง ๆ นี้ ทางรัฐบาลชุดนี้ได้ดำเนิน
วิเทศภัยเกี่ยวกับกิจการต่างประเทศอันจะมีสาระสำคัญที่เป็นผลกระทบกระเทือนต่อความ
มั่นคงของประเทศไทยกับมิตรประเทศใกล้เคียงไปเป็นประการใดบ้าง มีประเทศใดบ้างที่
รัฐบาลนี้ได้ดำเนินการไปแล้ว จึงขอเรียนถามอย่างนี้

นายจรูญพันธุ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ)
: การดำเนินวิเทศภัยของรัฐบาลกับนานาประเทศนั้น กระผมเข้าใจว่าได้มีข้อกำหนดที่จะ

LIRT

แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยเสนอเป็นหลักนโยบาย ซึ่งได้กระทำไว้แล้วตั้งแต่รัฐบาลนี้เข้ารับหน้าที่ก็ได้กำหนดนโยบายอย่างกว้างเพื่อเสนอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ทราบไว้ และเท่าที่ได้ปฏิบัติมาแล้วนั้นก็ยึดมั่นอยู่ในหลักแนวนโยบายที่รัฐบาลได้กำหนดขึ้น และได้นำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติในเรื่องใด ๆ เป็นกรณีไปนั้น ก็ได้มีการแถลงต่อสื่อมวลชนและได้แจ้งให้ประชาชนได้ทราบเป็นครั้งคราว โดยทางโฆษกของกระทรวงการต่างประเทศบ้าง หรือโดยการตอบการสัมภาษณ์ กระผมได้รับการสัมภาษณ์จากสื่อมวลชนเป็นครั้งคราว ส่วนในเรื่องที่จะนำมาปฏิบัติต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติในรายละเอียดนั้น กระผมก็ยังสงสัยว่าทางสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ได้เปิดช่องเอาไว้ที่จะให้รัฐบาลรายงานในรายละเอียดเพียงใด ส่วนในข้อที่ท่านสมาชิกถามถึงการปฏิบัติที่ได้ทำไปแล้วพอที่จะชี้แจงให้แก่สภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบในวาระที่ถามนี้ประการใดบ้าง กระผมก็ใคร่จะกราบเรียนโดยสรุป เพราะว่าถ้าจะเรียนเป็นรายละเอียด กระผมก็ต้องเตรียมมาเป็นบัญชีทางยาวทีเดียว กระผมจะขอเรียนเฉพาะในหลัก สรุปว่าสำหรับนโยบายสำคัญที่ได้แถลงไว้ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็คือการให้ความสำคัญต่อประเทศเพื่อนบ้าน นี่เป็นหลักสำคัญอันหนึ่ง แล้วการดำเนินนโยบายในเรื่องที่ดำเนินต่อประเทศเพื่อนบ้านนี้ก็อยู่อย่างที่จะยกตัวอย่างได้ อย่างทางราชอาณาจักรลาวซึ่งมีเส้นเขตแดนประชิดติดต่อกับไทย เราก็ดำเนินนโยบายที่จะให้ความช่วยเหลือต่อรัฐบาลผสมแห่งชาติของลาว และก็กำลังดำเนินการในขั้นที่จะให้เกิดผลตามแนวนโยบายนี้ ส่วนสำหรับในด้านเขมรเราก็ได้ดำเนินนโยบายในการที่จะสนับสนุนให้ประชาชนในประเทศเขมรได้มีการพบปะและทำความตกลงกันเอง แทนที่จะมีการขับไล่รัฐบาลใดออกไป หรือว่าจะรับรัฐบาลใดเข้ามา เพราะเราถือว่าควรเป็นผู้นำหรือเป็นผู้บริหารในประเทศนั้น เป็นเรื่องของกิจการภายในของประเทศ เพราะฉะนั้นเราจึงได้มีการร่วมกันในกลุ่มของอาเซียนรวมทั้งมีประเทศญี่ปุ่นและสหราชอาณาจักร และครั้งสุดท้ายนี้ก็มีประเทศออสเตรเลียที่ได้เข้าร่วมในการเสนอร่างข้อยุติซึ่งกำลังเป็นเรื่องที่เสนอต่อสมัชชา ในอันที่ว่าจะสนับสนุนให้สหประชาชาตินั้นหาทางช่วยให้มีการพูดจากันในระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ที่ขัดแย้งกันในประเทศเขมร ด้วยเห็นว่าการปฏิบัติเช่นนั้นเป็นหน้าที่ที่ถูกต้องกว่าที่จะให้สหประชาชาติมาชี้ว่า ใครควรจะมีที่นั่งในสหประชาชาติ นี่ก็เป็นตัวอย่างของการปฏิบัติและดำเนินวิเทศนโยบายการต่างประเทศ ถึงแม้ในด้านประเทศพม่าก็ได้มีการปฏิบัติในการที่

จะส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกัน โดยกระผมเองก็ได้ไปเยือนพม่าเมื่อไม่นานมานี้ แล้วก็ได้มีการชี้แจงต่อสื่อมวลชนถึงการที่ได้ไปและได้พูด ซึ่งถ้าหากว่าได้มีการติดตามข่าวซึ่งเสนอต่อสื่อมวลชนและต่อประชาชนนั้น ก็คงจะเข้าใจได้ แต่ว่าสรุปในการไปติดต่อดังนี้ก็เพื่อที่จะชี้แจงให้ทางฝ่ายพม่าเข้าใจด้วยดี ว่ารัฐบาลไทยนั้นจะพยายามรักษาความสัมพันธ์อันดีต่อประเทศเพื่อนบ้าน นี่เป็นสาระสำคัญ ถึงแม้ว่าทางฝ่ายประเทศมาเลเซียซึ่งก็เป็นประเทศเพื่อนบ้านทางภาคใต้ของเรา เราก็ได้ทำความเข้าใจดังที่ได้มีเรื่องผ่านไปแล้ว แล้วก็สภานี้ก็ได้เคยให้ความสำคัญต่อเรื่องที่เกิดขึ้น บัดนี้ก็ได้รับการยืนยันเป็นที่แน่นอนแล้วว่า ทางฝ่ายรัฐบาลมาเลเซียก็ยังให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มของอาเซียน ซึ่งทั้ง ๒ ประเทศนี้ก็ถือเป็นสมาชิกด้วย ถัดจากเรื่องประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประเทศที่จะร่วมมือกันในส่วนภูมิภาค เราก็ได้เน้นความสำคัญของกลุ่มประเทศอาเซียน ที่เรียกว่าสมาคมของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งการดำเนินงานกิจการในด้านนี้ก็คืบหน้าไปอย่างมาก และในการประชุมประจำปีในระดับรัฐมนตรีเมื่อประมาณ ๖ เดือนมานี้ ซึ่งกระผมได้ไปร่วมในการประชุมด้วยตนเอง ก็ได้เห็นว่าความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีและความร่วมมือในระหว่างสมาชิกของประเทศกลุ่มอาเซียนทั้ง ๕ ประเทศ คือ ฟิลิปปินส์ ลินโดนีเซีย ไทย มาเลเซีย และสิงคโปร์ ก็เป็นไปด้วยความสนิทสนมและปัญหาอะไรที่จะมีขึ้นก็พยายามที่จะหลีกเลี่ยงในการที่จะกล่าวถึง เราหาทางแต่เพียงว่าจะทำความตกลงและความเข้าใจในส่วนที่เป็นการสร้างสรรค์เท่านั้น กระผมคิดว่าตัวอย่างที่กระผมกราบเรียนต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ อาจจะเป็นการเพียงพอที่จะให้ความพอใจกับท่านผู้ถามนี้ได้

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : กระผมได้รับฟังคำตอบของท่านรัฐมนตรีแล้ว กระผมอยากจะมีข้อสงสัยหรือสงสัยอยู่เพียงประการสำคัญอีก ๒ ประการ ประการที่ ๑ กระผมอยากจะเรียนถามเพื่อความมั่นใจในนโยบายทั่วไปที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีได้กรุณาตอบว่า เราจะดำเนินนโยบายในขณะที่เราจะฟังตัวเองนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนถามเพื่อขอความมั่นใจและการยืนยันว่า ในลักษณะการที่เราจะฟังตัวเองนั้น ในกรณีที่ประเทศเราถูกรุกรานนี้ ท่านรัฐมนตรีมีความมั่นใจใหม่ว่า เราพอที่จะคุ้มครองตัวเองได้อย่างมั่นคง...

LIRT

ประธานสภาบันติบัญญัติแห่งชาติ : ขอประทานโทษครับ คุณประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ครับผม

ประธานสภาบันติบัญญัติแห่งชาติ : กรุณาปฏิบัติตามข้อบังคับ ข้อ ๓๖ ด้วยที่ว่า เมื่อรัฐมนตรีตอบกระทู้ถามแล้ว คำตอบนั้นยังไม่ชัดเจนหรือยังไม่ครบถ้วน สมาชิกมีสิทธิที่ซักถามได้ ถ้าประธานอนุญาต ทั้งนี้คำถามของคุณประสิทธิ์นั้น ขอให้ตรงประเด็นที่ซักถามไว้แล้วที่ท่านรัฐมนตรีตอบ ถ้าเห็นว่ายังไม่ชัดเจน หรือว่ายังไม่ครบถ้วน ก็ขอให้ถามได้ แต่อย่าได้ถามนอกประเด็นในเรื่องอื่น ขอให้เป็นไปตามข้อบังคับหน่อยครับ เพื่อสงวนเวลาอันมีค่าของที่ประชุมนี้

นายประสิทธิ์ ชูพินิจ : ด้วยความเคารพ กระผมพยายาม เพราะว่าประเด็นนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการพึ่งตัวเองนี้ ทางรัฐบาลได้กรุณาตอบแล้ว กระผมจึงอยากจะถามความมั่นใจว่า ลักษณะการพึ่งตัวเองนี้ ท่านรัฐมนตรีมีความมั่นใจหรืออู่นใจว่า นโยบายดังกล่าวนี้เราสามารถที่จะพึ่งตัวเอง หรือจะให้ความคุ้มครองตัวเองเราได้อย่างมั่นคง เพื่อให้ประชาอาณาจักรเขาเกิดอู่นใจว่า ในกรณีที่ถูกรุกรานขึ้นนั้น เราสามารถที่จะพึ่งตัวเองของเราได้อย่างมั่นคง หรือแน่นอนประการใดหรือไม่ นี่ประการหนึ่ง ประการที่สอง เมื่อกี้กระผมเรียนถามเรื่องการติดต่อการค้าเนวิเทโคบายกับประเทศเพื่อนบ้าน ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้กรุณาตอบกระผมให้หมด ท่านกรุณาตอบเพียงแต่ว่า ลาว เขมร พม่า กระผมอยากจะเรียนถามข่าวที่ปรากฏชัดเมื่อ ๒-๓ วันว่า ทาง ฯพณฯ รัฐมนตรีได้ดำเนินการการติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐเวียดนามเหนือ เพื่อดำเนินวิเทโคบายติดต่อในทางการเมือง ข่าวนี้เป็นความจริงและได้ผลประการใดพอที่จะได้ชี้แจงให้กับรัฐสภานี้ได้ทราบบ้างหรือไม่ประการใด ขอเรียนถาม

นายจรูญพันธ์ อิศรางกูร ณ อยุธยา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับคำถามในข้อแรกเกี่ยวกับนโยบายการพึ่งตนเองนั้น เป็นนโยบายซึ่งรัฐบาลได้พยายามที่จะดำเนินในทุกกระทรวงทบวงกรม เพราะเหตุว่าในการบริหารประเทศนั้น การพึ่งตัวเองนี้เป็นนโยบายภายใน ซึ่งแต่ละกระทรวงทบวงกรมและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องรวมทั้งประชาชนด้วยจะต้องช่วยกัน และก็การพึ่งตนเองนี้เป็นหลักที่เราจะดำเนินไปอย่างดีที่สุดที่จะทำได้ กระผมไม่อยากจะใช้ถ้อยคำที่ดูอาจจะประหนึ่งเหมือนว่าไปล้อถ้อยคำที่ถาม

LIART

คือในกรณีที่ยุทธภพการณ์นั้นสถานการณ์ย่อมจะเปลี่ยนแปลงไป และเมื่อถึงเวลานั้นเราก็จะต้องพิจารณาว่า การพึ่งตัวของตัวนั้นจะเพียงพอหรือไม่ เหตุการณ์ในอดีตได้แสดงแล้วว่าไม่มีประเทศใดที่จะยืนอยู่โดยโดดเดี่ยวได้ เพราะฉะนั้นเมื่อมีกรณีเช่นนั้นเกิดขึ้น เป็นของธรรมดาที่ว่าจะต้องมีการพิจารณาว่าเพื่อที่จะให้เกิดผลประโยชน์อันแท้จริง ดังที่กระผมได้กราบเรียนคือประโยชน์สำคัญของชาติ ก็เมื่อถึงเวลาเช่นนั้นแล้วเราก็จะต้องดำเนินนโยบายเป็นไปในทางที่จะให้เป็นประโยชน์ที่สุดต่อชาติบ้านเมือง ส่วนในข้อที่ ๒ ที่เกี่ยวกับข่าวเรื่องการติดต่อกับเวียดนามเหนือ นั้น เรื่องนี้ที่จริงถ้าหากว่าท่านที่ติดตามเรื่องราวของกระทรวงการต่างประเทศก็คงจะจำได้ว่า กระผมเองได้เดินทางไปประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ตั้งแต่ปลายกันยายน และกลับมาเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม เพราะฉะนั้นในระหว่างนั้นก็ได้รับเรื่องราวว่าบางฝ่ายมีบุคคลที่ได้หวังดีที่จะเห็นว่ามีทางที่จะทำความเข้าใจกันดีที่เกิดขึ้นกับทางเวียดนามเหนือ คนที่มีความปรารถนาดีอันนี้ก็พยายามที่จะไปหาทางติดต่อเพื่อที่จะเปิดทางกลับมา เพราะว่ากระผมเองก็ได้เคยให้สัมภาษณ์กับผู้สื่อข่าวแล้วว่า ในหลักนโยบายที่ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติข้อสำคัญอีกข้อหนึ่งก็คือว่า เราจะเป็นมิตรกับประเทศทุกประเทศในโลกที่ปรารถนาจะเป็นมิตรต่อเรา เพราะฉะนั้นเมื่อมีการแสดงออกว่ามีความประสงค์ที่จะหันหน้ามาพูดกัน ในการพิจารณาครั้งนั้นจึงได้เสนอข่าวไปว่าถ้าทางฝ่ายเวียดนามเหนือมีความปรารถนาที่จะเริ่มหันหน้ามาพูดจา หรือมาติดต่อ เราก็จะยินดีรับพิจารณาด้วยดี นี่เป็นหลักการที่กระผมได้แถลงต่อสื่อมวลชน ส่วนข่าวที่นอกเหนือไปกว่านั้น กระผมคิดว่าไม่อยู่ในกรอบที่กระผมได้ตอบมา คือ ขอบพระท่านว่าไม่ฟังที่จะยึดถือมาเป็นสรณะให้มากเกินไป เพราะว่าบางครั้งบางสิ่งที่เกิดขึ้นในทางที่ต้นก็อาจจะมีผู้ที่เกิดความรู้สึกตื่นเต้นไปบ้างและก็เมื่อแสดงออกไปอีกฝ่ายหนึ่งก็อาจจะมีปฏิกิริยาหันกลับไปทางที่อาจจะเป็นที่ชื่นชมต่อผู้ที่ได้รับฟัง ซึ่งก็เป็นของธรรมดาของผู้ที่มีแนวนโยบายซึ่งไม่เหมือนกับประเทศไทย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เป็นอันว่าจบวาระเรื่องกระทู้ถาม ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... ซึ่งคุณสุคนธ์ ชันสมจิตต์ เป็นผู้เสนอ

LIRT

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

๒๑

(สำเนา)

รับที่ ๓๓๓๕/๒๕๑๗ วันที่ ๑๗ ต.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา

๑๗ ตุลาคม ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประธานทำหน้าที่รัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ดังกล่าวนี้มา
เพื่อให้โปรดนำเสนอกับประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและ
เหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สุชน ชื่นสมจิตต์

(นายสุชน ชื่นสมจิตต์)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา

สำเนาถูกต้อง

สุพงษ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงษ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

กมลจนา หิมพ์
๒๕๑๗

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ และยกเลิกมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

เหตุผล

เนื่องจากวิธีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีในปัจจุบันนี้ สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้เลือกตั้งโดยให้ความเห็นชอบ ซึ่งราษฎรในเขตเทศบาลไม่สามารถที่จะกำหนดเลือกตัวบุคคลผู้ที่จะเป็นนายกเทศมนตรีได้โดยตรง มีจำนวนหลายแห่งที่ได้บุคคลไม่ตรงตามที่ประชาชนต้องการเนื่องจากการใช้อิทธิพลทางด้านต่างๆ เกิดเป็นผลเสียต่อการบริหารงานส่วนท้องถิ่น บางเทศบาล คณะเทศมนตรีไม่มีความมั่นคงมีการเปลี่ยนแปลงสับเปลี่ยนกันเป็นนายกเทศมนตรีและเทศมนตรีอยู่บ่อยๆ นอกจากนั้นนายกเทศมนตรีและเทศมนตรีบางแห่งต้องเอาใจสมาชิกสภาเทศบาลจนเกินไปทั้งผิดและถูก สมาชิกสภาเทศบาลบางคนใช้อำนาจหน้าที่ขู่บังคับคณะเทศมนตรีให้กระทำผิดเพื่อช่วยตนเองและพวก หากคณะเทศมนตรีไม่ปฏิบัติตาม ก็จะพยายามหาทางคว่ำพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีหรือก่อวุ่นเรื่องอื่น ๆ ทำให้คณะผู้บริหารล้มลุกคลุกคลานอยู่บ่อยๆ

หากมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงปัญหาอุปสรรคดังกล่าวข้างต้นจะหมดไปเป็นผลดีแก่การบริหารงานส่วนท้องถิ่น

ส่วนการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีนั้นให้เลือกคราวเดียวกันกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล

ร่าง
พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเทศบาล

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ ให้ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงและลับจากผู้สมัครรับเลือกตั้งจำนวน ๑ คน และให้นายกเทศมนตรีแต่งตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเป็นเทศมนตรีมีจำนวนตามที่บัญญัติไว้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

LIRT

นายกเทศมนตรีที่ราษฎรเป็นผู้เลือกตั้งนั้น ถือว่าเป็นสมาชิกสภาเทศบาลด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

(ลงชื่อ) สุชน ชื่นสมจิตต์ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ไทใหญ่ ศวิตชาติ แมนรัตน์ ศรีกรานนท์ จักรทอง ทองใหญ่
ร.ต.ท.บุศย์ จินตนา บุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ กำจัด กี่พานิช
ณัฐวุฒิ สุทธิสงคราม ประมวล กุลมาตย์ จรุงญ เรื่องวิเศษ
มะเนาะ ยูเด็น สมัคร สุนทรเวช แสง ทัดเที่ยง
อมร จันทรสุมบูรณ์ สุรพล จุลละพราหมณ์ ศิววงศ์ จังคศิริ
วศัญญา ณ ถลาง สุรินทร์ มาศดิตถ์ กระจ่าง ธรรมโชติ
ไพโรจน์ สุวรรณกร สง่า สรรพศรี ไพจิตร เอื้อทวีกุล ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

Handwritten signature

กาญจนา พิมพ์

Handwritten signature ทาน

ขอเชิญคุณสุชน ชื่นสมจิตต์ แกลงครับ

นายสุชน ชื่นสมจิตต์ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม
สุชน ชื่นสมจิตต์ ขอประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... โดย
มีหลักการและเหตุผล ดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ และยกเลิกมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ
เทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๖

เหตุผล เนื่องจากวิธีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีในปัจจุบันนี้ สมาชิกสภาเทศบาล
เป็นผู้เลือกตั้ง โดยได้รับความเห็นชอบ ซึ่งราษฎรในเขตเทศบาลไม่สามารถที่จะกำหนดเลือกตัวบุคคล
ผู้ที่จะเป็นนายกเทศมนตรีได้โดยตรง มีจำนวนหลายแห่งที่ได้บุคคลไม่ตรงตามที่ประชาชน
ต้องการ เนื่องจากการใช้อิทธิพลทางด้านต่าง ๆ เกิดเป็นผลเสียต่อการบริหารงานส่วนท้องถิ่นบาง
เทศบาลคณะเทศมนตรีไม่มีความมั่นคง มีการเปลี่ยนแปลงกันเป็นนายกเทศมนตรี และ
เทศมนตรีอยู่บ่อย ๆ นอกจากนี้นายกเทศมนตรีและเทศมนตรีแกงแห่งต้องเอาใจสมาชิก
สภาเทศบาลจนเกินไปทั้งทางผิดและทางถูก สมาชิกสภาเทศบาลบางคนใช้อำนาจหน้าที่ขู่บังคับ
คณะเทศมนตรีให้กระทำผิดเพื่อช่วยตนเองและพรรคพวก หากคณะเทศมนตรีไม่ปฏิบัติ
ตามก็จะพยายามหาทางคว่ำพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีหรือก่อวุ่นเรื่องอื่น ๆ ทำให้
คณะผู้บริหารต้องล้มลุกคลุกคลานอยู่บ่อย ๆ

หากมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง ปัญหาอุปสรรคดังกล่าวข้างต้นก็จะ
หมดไปเป็นผลดีแก่การบริหารงานส่วนท้องถิ่น

ส่วนการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีนั้นให้เลือกตั้งคราวเดียวกันกับการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาเทศบาล

ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมใคร่ที่จะกราบเรียน
เหตุผลเพิ่มเติมในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภาดังนี้ การที่
เสนอพระราชบัญญัติให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงนี้ เป็นมติของที่ประชุมใหญ่
กรรมการสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทยครั้งที่แล้วเมื่อเร็ว ๆ นี้ที่หามติใหญ่ ที่ประชุมได้

LIRT

ลงมติเห็นชอบด้วยให้แก้ไขการเลือกนายกเทศมนตรีเสียใหม่ และนอกจากนั้นก็ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญในเรื่องเกี่ยวกับนโยบายส่วนท้องถิ่นให้ประชาชนมีอำนาจปกครองตนเอง กำหนดนโยบายของตนเองด้วย ปัญหาที่สำคัญที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ก็เกี่ยวกับเรื่องผู้ที่จะฟอร์มผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยเฉพาะตัวหัวหน้าทีมที่จะเป็นนายกเทศมนตรีนั้น ได้เกิดปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการใช้จ่ายจำนวนมาก ปัญหาต่อไปเมื่อสมาชิกของตนเองได้รับเลือกตั้งเข้ามาในสภาเทศบาลไม่พอเพียงจำนวนก็จะมีเกิดการซื้อเสียงเป็นผลเสียหายต่อการบริหารงานส่วนท้องถิ่น กระผมได้ฟังสมาชิกบางท่านได้ตั้งข้อสังเกตว่าการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงนั้น จะไม่ทำกันในประเทศที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ส่วนมากเขาจะทำกันในประเทศที่มีประธานาธิบดีเป็นประมุข แต่กระผมอยากที่จะกราบเรียนว่า อย่างออสเตรเลียก็เลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง ทั้งๆ ที่มีพระมหากษัตริย์เหมือนกัน และนอกจากนั้นก็อยากจะกราบเรียนว่าในเรื่องเลือกตั้งกำนัน ปัจจุบันนี้กระทรวงมหาดไทยได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงการเลือกตั้งกำนันเสียใหม่ กล่าวคือ การเลือกตั้งกำนันในปัจจุบันนี้ให้ราษฎรในตำบลนั้นเป็นผู้เลือกตั้งกำนันโดยตรง สมัยก่อนนั้นให้ผู้ใหญ่บ้านซึ่งได้รับเลือกตั้งมาจากราษฎรในหมู่บ้านมาเป็นผู้ใหญ่บ้าน แล้วผู้ใหญ่บ้านก็เลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านด้วยกันเป็นกำนัน แต่บัดนี้ได้เปลี่ยนแปลงให้ราษฎรเป็นผู้เลือกตั้งกำนันโดยตรง กระผมเข้าใจเหตุผลที่กระทรวงมหาดไทยได้เปลี่ยนแปลงเหตุผลอันนี้ก็เกี่ยวกับเรื่องการซื้อเสียงกัน ใครอยากจะเป็นกำนันก็ต้องทุ่มเงินจ่ายเงินจ่ายทองเป็นจำนวนมาก เมื่อได้ตำแหน่งหน้าที่ก็หาทางที่จะเอากลับคืนมาโดยกระทำในทางที่ผิดๆ อันนั้นก็เสียหาย เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยจึงเปลี่ยนแปลงเสียใหม่ นายกเทศมนตรีก็เปรียบเสมือนกำนันนั่นเองคือเป็นกำนันตำบลในเมืองปกครองอยู่ในเขตเทศบาล การที่จะให้ประชาชนในเขตเทศบาลซึ่งเราต้องยอมรับว่าประชาชนในต่างจังหวัดนั้นนะประชาชนในเขตเทศบาลนั้น เป็นประชาชนที่มีการศึกษาที่ดีที่สุด เป็นประชาชนที่เข้าใจในเรื่องระบอบประชาธิปไตย เป็นประชาชนที่คุ้นอยู่กับเรื่องการศึกษามากพอสมควร เพราะฉะนั้นการที่จะใช้ดุลพินิจว่าใครเหมาะสมที่จะเป็นนายกเทศมนตรีในเขตเทศบาลซึ่งมีบริเวณไม่มากนักก็น่าจะถูกต้องกว่าถ้าหากเป็นไปอย่างในปัจจุบันนี้ ให้สมาชิกสภาเทศบาลมาเลือกตั้งโดยตรง ประชาชนในเขตเทศบาลไม่มีโอกาสที่จะกำหนดตัวได้ว่าใครควรที่จะเป็นนายกเทศมนตรีบางที่สมมติ นาย ก. เป็นคนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เป็นคนที่มีความประพฤติดี มีความรู้

ความสามารถ มีความซื่อสัตย์ แต่ท่านาย ก. นี้ไม่มีเงินพอ เพราะฉะนั้นเมื่อสมาชิกได้รับเลือกตั้งเข้ามาบางคน กระผมใช้คำว่าบางคนถูกซื้อไปหรือได้รับเงินรับทอง เพราะฉะนั้นคนอื่นที่มีเงินหรือไม่มีอิทธิพล โอกาสที่จะเข้าบริหารงานของเทศบาลก็มากกว่าคนที่มีความประพฤติดีแต่ที่ไม่มีเงินหรือไม่มีอิทธิพล ก็จะมีประเด็นที่จะเถียงกันมากในแง่ที่ว่า ถ้าหากว่านายกเทศมนตรีเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง แล้วนายกเทศมนตรีจะคุมเสียงข้างมากในสภาได้อย่างไร ประเด็นนี้จะหมดไป ถ้าหากว่าอ่านในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเห็นว่ากำหนดให้นายกเทศมนตรีเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลมาเป็นเทศมนตรีได้ ๒ ท่าน เพราะฉะนั้นตัวนายกเทศมนตรีที่ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชนก็จะต้องเลือกสมาชิกสภาเทศบาลผู้ที่สามารถคุมทีมส่วนใหญ่ในสภาได้ เพราะฉะนั้นในกฎหมายข้อนี้จะมีผลดี ๒ ประการ ประการที่ ๑ ก็คือว่าประชาชนสามารถเลือกนายกเทศมนตรีได้โดยตรงถูกต้องตามความประสงค์ของประชาชนในเขตเทศบาล ประการที่ ๒ ก็คือว่าสามารถที่จะได้เทศมนตรีซึ่งคุมสมาชิกสภาเทศบาลได้ด้วย ก็จะทำให้เกิดความมั่นคงในการบริหารงาน แล้วนอกจากนั้นถ้าสมาชิกสภาเทศบาลส่วนใหญ่ได้ลงมติข้อใดหรือเกี่ยวกับพระราชบัญญัติงบประมาณ ถ้าหากว่าสมาชิกสภาเทศบาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรที่คณะเทศมนตรีที่จะบริหารงานไปอย่างไรในเขตเทศบาลแล้ว ก็สามารถที่จะทำได้ผลดี จะได้รับการสนับสนุนจากประชาชน จะได้รับการสนับสนุนจากสมาชิก ก็มีประเด็นอีกอย่างหนึ่ง ทางมหาดไทยก็อาจจะมัวข้อโต้แย้งว่าขณะนี้การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลก็ใกล้ที่จะมาถึง คือวันที่ ๑๔ เดือนพฤศจิกายน เพราะฉะนั้นเกรงว่ากฎหมายฉบับนี้จะไม่ทัน แต่ตามรัฐธรรมนูญนั้นได้กำหนดเอาไว้ ๒ ปี เพราะฉะนั้นกระผมไม่ติดใจ ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้จะยืดเยื้อต่อไปอีก ได้แสดงเจตจำนงที่จะให้เกิดผลดีแก่การบริหารงานส่วนท้องถิ่น จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ท่านสมาชิกได้โปรดพิจารณาด้วยจะเป็นพระคุณอย่างยิ่งครับผม

นายวิรัช กุฑมศาสตร์: ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายวิรัช กุฑมศาสตร์ เป็นเพื่อนของสมาชิกผู้มีเกียรติมาจากจังหวัดเดียวกันคือ คุณสุนัน ชื่นสมจิตต์ กระผมรู้สึกมีความเคารพในเหตุผลของท่านมาก และก็ชมเชยว่าท่านได้นำเอาความคิดอันใหม่เอี่ยมและเป็นแนวความคิดที่ดี หลักการที่ดีมาเสนอต่อสภานี้เพื่อพิจารณา แต่กระผมมีความ

LIART

ห่วงใยอย่างเดียว คือว่าในระยะเวลา^{นี้}จะเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมหรือไม่ที่เราจะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงจากราษฎรและประชาชนในท้องถิ่นนั้น เพราะขณะนี้ก็มีเหตุผลหลายประการ ความเร่งรัดหลายอย่างซึ่งเราจะต้องดำเนินการต่อไป กระผมใคร่จะขอเสนอเหตุผลบางประการต่อสภานี้เพื่อโปรดใช้ดุลพินิจเหตุผลประการแรกที่ท่านได้กล่าวถึงว่าเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญซึ่งมีการปกครองส่วนท้องถิ่น มีการปกครองตนเองในท้องถิ่นนั้น ๆ ดังนั้นควรจะให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงจากประชาชน สำหรับเหตุผลในข้อนี้ กระผมขอกราบเรียนว่ามันก็มีข้อขัดแย้งอยู่บ้าง เพราะว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นควรจะเป็นการจำลองรูปแบบหรือการถอดแบบจากการปกครองส่วนรวมหรือระดับสูง ในการปกครองส่วนรวมหรือระดับสูงของเรานั้น เราถือว่าตามมาตรา ๑๗๗ ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่นี้ถือว่านายกรัฐมนตรียจะต้องมาจากผู้แทนราษฎร หมายความว่า จะต้องสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรเสียก่อน และเมื่อได้มีเสียงข้างมากในสภา จึงตั้งรัฐบาลขึ้นมาได้ เพราะฉะนั้นการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ก็ควรจะเอาแบบรูปอันเดียวกันนี้ โดยที่สมาชิกสภาเทศบาลจะต้องได้รับการเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาเทศบาลเสียก่อน และเมื่อมีเสียงข้างมากก็จัดตั้งคณะเทศบาลขึ้น หรือเทศมนตรีขึ้น เพื่อที่จะบริหารงานส่วนท้องถิ่นกันไป เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ก็เป็นที่กระผมใคร่ขอฝากข้อสังเกตไว้สำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายด้วยว่า ความสอดคล้องหรือการจำลองแบบ ก็ควรจะจำลองแบบระดับสูงสำหรับเรื่องประเด็นที่สองของกระผมที่ใคร่ขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คือ ประเด็นในเรื่องความร่วมมือหรือเสถียรภาพ หรือการข่มขู่ ซึ่งเกิดจากสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งจะข่มขู่นายกเทศมนตรี จะทำให้เสถียรภาพของคณะเทศมนตรีไม่ดี กระผมเกรงว่าถ้าหากว่านายกเทศมนตรีเลือกตั้งโดยตรงจากราษฎรในท้องถิ่นแล้ว แล้วก็แก้ปัญหาด้วยการเลือกตั้งเทศมนตรีขึ้นมาจากรพรรคซึ่งมีเสียงข้างมาก บุคคลซึ่งข่มขู่หรือว่าก่อความไม่เสถียรภาพที่ตั้นั้น จะกลับกลายเป็นเทศมนตรีนั่นเอง คือเทศมนตรีนั่นจะเป็นผู้ข่มขู่หรือว่าก่อความ หรือว่าทำให้เสถียรภาพของนายกเทศมนตรีคลอนแคลนขึ้น ก็มาจากอันเดียวกัน และนายกเทศมนตรีเองก็ถือว่าตัวเองได้รับการแต่งตั้งจากประชาชน เลือกตั้งจากประชาชน แล้วสมาชิกก็ถูกเลือกตั้งจากประชาชน เทศมนตรีก็ถูกเลือกตั้งจากประชาชน ทุกคนถือว่าตนเองใหญ่ทั้งนั้น ตนเองแน่ทั้งนั้น บุคคลซึ่งจะถอดถอนตัวเองได้คือประชาชนนั่นเอง ไม่

ใช้สมาชิก ไม่ใช่เทศมนตรี ต่างคนก็ต่างมีที่รู้ ต่างคนต่างก็มีความไม่ลงกัน ยิ่งจะทำให้เสียภาพ
 ไม่ได้มากยิ่งขึ้น สำหรับประเด็นอีกประเด็นหนึ่งก็คือ ถ้าหากว่านายกเทศมนตรีนั้นเกิดเลือก
 ตั้งขึ้นมาโดยตรงจากประชาชน เกิดเป็นพรรคซึ่งมีเสียงข้างน้อยในสภาเทศบาลนั้น ก็ยังจะทำ
 ให้เสียภาพอ่อนแอและคลอนแคลนยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความปั่นป่วนยิ่งขึ้น ทำให้จำเป็นต้องมี
 การเลือกตั้งใหม่ ความร่วมมือต่างๆ ก็จะมีผลลัพท์มากขึ้น สำหรับประเด็นสุดท้าย
 ของกระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก็คือ ประเด็นเกี่ยวกับ
 เวลา เวลานั้นคงจะเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า ขณะนี้กำลังได้มีการรับสมัครสมาชิกสภาเทศบาล
 แล้ว แล้วก็มีพรรคพรรคหาเสียง ซึ่งตามหน้าหนังสือพิมพ์ก็บอกว่ามีความรู้ดีกว่า มีการระดม
 หรือสาดโคลนกันตามลำดับ ซึ่งไม่มีเวลาที่จะพิจารณาใหม่ว่าควรจะมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี
 และขณะนี้ผู้วางแผนและวิธีการต่างๆ ที่กระทำอยู่ก็เป็นการกระทำเพื่อที่จะให้พรรคส่วนมากเข้า
 ไปในสภาเทศบาล แล้วก็หัวหน้าพรรคก็จะได้เป็นนายกเทศมนตรี แต่ถ้าหากว่าท่านมีข้อขัด
 แย้งว่าไม่เป็นใครรับ รอลได้ เพราะอีก ๒ ปีเราค่อยเปลี่ยนแปลงแต่ขอให้กฎหมายนี้ออกไป
 ก่อน ถ้าหากอย่างนั้นทำไมเราไม่รอให้สภาต่อไปซึ่งมาจากผู้แทนของราษฎรโดยตรงเป็นผู้เลือกตั้ง
 เป็นผู้พิจารณาว่าเหมาะสมหรือไม่ ไม่ใช่สภานี้จะพิจารณาก่อนแล้วก่อนอนุมัติรับหลักการแล้ว
 ออกมาเป็นกฎหมาย แต่กฎหมายไม่ได้ใช้ในคราวนี้ ก็ทำไมไม่รอไว้ก่อน กระผมฝากข้อสังเกต
 และกราบเรียนสภานี้เพื่อโปรดพิจารณาอย่างรอบคอบด้วยครับ ขอขอบพระคุณอย่างสูงครับ

นายอมร จันทรสมบุรณ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ออมร จันทรสมบุรณ์
 กระผมอยากจะเรียนข้อสังเกตสำหรับร่างพระราชบัญญัติเทศบาล กระผมเรียนข้อสังเกตใน
 ฐานะที่ไม่คัดค้านและไม่สนับสนุน เป็นแต่เพียงให้ข้อพึงระลึกให้แก่ท่านสมาชิกสภาผู้มีเกียรติ
 ท่านผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ได้เทียบเคียงกับการเลือกตั้งท่าน กำนันกับเทศบาล
 นั้นไม่สามารถที่จะเทียบเคียงกันได้ ถ้าการเลือกตั้งนั้นในระดับใกล้เคียง คือระดับเล็กนั้นประชาชน
 สามารถที่จะควบคุมผู้ที่ตนเองเลือกตั้งขึ้นไปได้ แต่การเลือกตั้งในขอบเขตซึ่งกว้างใหญ่นั้น
 ประชาชนนั้นไม่อยู่ในฐานะที่จะควบคุมผู้ที่ตนได้เลือกตั้งไปได้ ถ้าหากอำนาจของผู้ที่ตนได้
 รับเลือกตั้งนั้นมีมาก และขาดกลไกในการควบคุมแล้ว ผลที่สุดนั้นก็เลยกลายเป็นว่า ได้เกิดมี
 ระบบผู้เผด็จการเกิดขึ้น เพราะว่าประชาชนนั้นไม่อยู่ในฐานะที่จะควบคุมได้ ดังนั้นเองกระผมจึง

อยากจะทราบเรียนว่าการเลือกตั้งกำหนดกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีนั้น จำเป็นที่จะต้องพิจารณาให้แตกต่างกัน

ประการที่ ๒ กระผมอยากจะเรียนให้ระลึกว่าเทศบาลนั้นมีหลายขนาดตั้งแต่เทศบาลตำบล เทศบาลนคร และเทศบาลเมือง ยิ่งขนาดใหญ่มากขึ้น ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นบุคคลคนเดียวนั้น ย่อมจะห่างไกลจากประชาชนมากขึ้นและประชาชนนั้นจะไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้นเองถ้าหากว่าเป็นมติของสภานิติบาตเทศบาลซึ่งสมาชิกผู้เสนอได้กล่าวขึ้นไว้ กระผมก็อยากจะให้ระลึกว่ามติของสภานิติบาตเทศบาลนั้นมาจากบุคคลฝ่ายใด มาจากบุคคลซึ่งเป็นประชาชนแท้ ๆ จากสมาชิกส่วนใหญ่หรือจากผู้ที่คือนายกเทศมนตรี การที่จะเปลี่ยนแปลงรูปเทศบาล และขณะเดียวกันพร้อมทั้งอ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนั้น ความจริงเป็นสิ่งที่ไม่ต่อเนื่องกัน บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนั้นเป็นจุดมุ่งหมาย แต่การพัฒนาโครงการ การปกครองท้องถิ่นนั้น จำเป็นที่จะต้องมีวิธีการจะต้องสร้างพื้นฐานของระบบการปกครองประชาธิปไตย มิใช่จะอ้างรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งมา แล้วบอกว่าสิ่งที่รัฐธรรมนูญต้องการนั้น ความจริงหาใช่เช่นนั้นไม่ กระผมอยากจะให้ระลึกว่า การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีนั้น แม้แต่ในประเทศที่สมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้เสนอเรื่องนี้มา ไม่มีประเทศใดที่ใช้รูปแบบนี้ทั่วไปทั้งประเทศ แม้แต่ในสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นผู้ที่คัดค้านรูปแบบเหล่านี้ขึ้นมา รูปแบบเหล่านี้เป็นรูปแบบอยู่ในขั้นที่ทดลอง และถ้าหากว่าท่านสมาชิกสภาผู้มีเกียรติหรือว่าสภานิติบาตเทศบาลนั้นตั้งใจที่จะหารูปแบบที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนจริง ๆ แล้ว รูปแบบเหล่านี้ต้องเป็นรูปแบบซึ่งกำหนดขึ้นในฐานะที่เป็นตัวอย่างและกำหนดเป็นพื้นที่ ๆ ไป เพื่อที่จะทดลองดูว่าผลเหล่านี้ในขณะที่เทศบาลมีขนาดเล็กหรือใหญ่นั้นให้ผลเป็นประการใด และข้อเรียกร้องนั้นก็ควรจะมาจากประชาชนในท้องถิ่นนั่นเอง รูปแบบใดที่ใช้ในเทศบาลนั้นจะต้องเป็นรูปแบบที่ประชาชนในท้องถิ่นนั้นเห็นด้วย การที่จะอ้างว่าสิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์โดยนาวีวิธีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะอยู่ในขนาดใหญ่หรือขนาดเล็กนั้นกระผมคิดว่าประชาธิปไตยของเรานั้นที่ล้มลุกคลุกคลานมาก็เพราะว่าเราได้คิดแต่เพียงว่าประชาธิปไตยนั้นคือการเลือกตั้ง ดังนั้นเองกระผมจึงอยากจะให้ข้อสังเกตตามที่กล่าวไว้นี้ อีกประการหนึ่ง กระผมมีความตั้งใจและอยากจะเรียนข้อสังเกตต่อท่านประธานสภา ซึ่งกระผมทราบแน่ชัดว่าท่านประธานสภานั้น

ท่านไม่ได้ทราบเรื่องทราบอะไรหรอก แต่กระผมมีข้อสังเกตอยู่ในใจก็อยากจะกราบเรียนเกี่ยวกับเรื่องการปกครองท้องถิ่น ร่างพระราชบัญญัติเทศบาลนี้ได้เสนอต่อสภาในวันที่ ๑๗ ตุลาคม และได้เข้ามาเป็นเรื่องด่วน กระผมมีร่างพระราชบัญญัติอยู่อีกอันหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องเทศบาล เป็นเรื่องท้องถิ่นเหมือนกัน เพิ่มอำนาจให้แก่ผู้ใหญ่บ้านและกำนันซึ่งเป็นโครงสร้างเบื้องต้น และได้ยื่นไว้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม แต่เพราะเหตุใดจึงไม่ได้นำเสนอมาก่อนเรื่องนี้ กระผมจึงกราบเรียนข้อสังเกตและกระผมก็ทราบว่าท่านประธานนั้นคงไม่ทราบด้วย ถ้าหากว่าท่านประธานจะให้เจ้าหน้าที่อธิบายหลักเกณฑ์การกำหนดเรื่องด่วนหรือข้อเหตุผลต่าง ๆ ซึ่งเสนอไปให้ท่านประธานพิจารณา กระผมก็จะขอบพระคุณมาก ขอบคุณครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมคิด ศรีสังคม กระผมเห็นเจตนาดีของท่านผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสได้ปกครองตนเอง รักษาผลประโยชน์ในท้องถิ่นของตนเอง และให้เป็นประชาธิปไตยเท่าที่จะเป็นไปได้ แต่กระผมรู้สึกเป็นห่วงหลายอย่างว่า ในทางปฏิบัตินั้นมันจะก่อให้เกิดความยุ่งยาก แล้วก็แทนที่จะเป็นไปตามเหตุผลที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้เสนอได้กล่าวไว้ว่า จะให้เกิดความมั่นคงมีเสถียรภาพในการปกครองท้องถิ่นแล้วก็ป้องกันมิให้มีการใช้อิทธิพลข่มขู่เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้คณะเทศมนตรีได้ปฏิบัติหน้าที่ไปด้วยความเรียบร้อยอะไรทำนองนั้นตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้เสนอได้ชี้แจงต่อสภาไปแล้ว สำหรับข้อสังเกตที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้ง ๒ ท่าน ขอประทานโทษขออภัยชื่อ คือ คุณอมร จันทรสุมบูรณ์ และคุณวิรัช กุญฑมาศ ที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น กระผมมีความเห็นพ้องด้วย เพราะฉะนั้นกระผมก็จะไม่อภิปรายให้ซ้ำที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไปแล้วในการปกครองท้องถิ่นนี้ แล้วก็โดยเฉพาะในขณะนี้เราย่อมถือว่ามันเป็นการเมืองเบื้องต้นซึ่งอาจจะมีการคัดค้านว่า การปกครองท้องถิ่นนี้ไม่ควรที่จะเอาการเมืองเข้ามายุ่ง ซึ่งเคยมีกล่าวมาแล้ว แต่ว่าในทางปฏิบัตินั้นและในหลายประเทศ โดยเฉพาะในประเทศที่เป็นประชาธิปไตยโดยแท้จริงเช่น ประเทศอังกฤษนี้ การปกครองท้องถิ่นนั้นเขาถือว่าเป็นการเมืองเบื้องต้น ซึ่งจะนำไปสู่การเมืองระดับชาติ เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งเกี่ยวกับเรื่องเทศบาลนี้มันก็เป็นการเมือง การที่บุคคลที่จะเข้าไปแข่งขันเพื่อที่จะให้ได้รับเลือกมาเป็นสมาชิกเทศบาล แล้วก็เพื่อที่จะได้มีโอกาสปฏิบัติหน้าที่ในการ

LIRT

ปกครองท้องถิ่นนั้น มันก็ต้องมีการจับกลุ่ม หรือต่อไปนั้นอาจจะมีพรรคการเมืองซึ่งเรากำลังส่งเสริมกันอยู่ปัจจุบันนี้มีพรรคการเมืองต่าง ๆ ส่งคณะหรือว่าทีมของตนเข้าแข่งขัน การเลือกตั้งเกี่ยวกับสภาเทศบาลนี้ได้ ซึ่งกระผมคิดว่าต่อไปนั้นจะต้องมีแน่นอน และเดี๋ยวนี้มันก็มีกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งนี้มันก็ต้องเป็นคณะหรือว่าเป็นพรรค เมื่อเป็นพรรคแล้ว แต่ละพรรคหรือคณะนั้นมันก็มีหัวหน้าของตนที่จะเข้าไปแข่งขัน หัวหน้านั้นก็มุ่งหรือมีวัตถุประสงค์อยู่ว่า เมื่อคณะของตนได้ชนะการเลือกตั้งมา มีเสียงข้างมากแล้ว ตนก็ต้องจัดตั้งคณะเทศมนตรีเช่นเดียวกับสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเลือกตั้ง ถ้าหากได้เสียงข้างมากมาแล้วก็จะมาจัดตั้งรัฐบาล ในสภาเทศบาลก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นเมื่อเขากำหนดไว้แบบนี้แล้วในทางปฏิบัติมันไม่มีทางที่จะไปประนีประนอมกันได้ว่า ถ้าหากว่าเป็นไปตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอไว้ว่า ให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยเฉพาะขึ้นมา แล้วก็อาจจะไปเลือกเอาจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งมาเป็นเทศมนตรีเพื่อปฏิบัติหน้าที่นั้น กระผมคิดว่าในทางปฏิบัตินั้นเป็นไปได้ยากมาก เพราะว่าเมื่อคณะใดเขาได้เสียงข้างมากมาแล้ว หากว่าไปเลือกนายกเทศมนตรี ในขณะที่ได้มีการเลือกนายกเทศมนตรี อาจจะเป็นคนกลุ่มอื่นได้ เป็นนายกเทศมนตรีมา แล้วในการนี้เช่นนี้กลุ่มที่เขามีเสียงข้างมากนะเขาไม่ยอมกันหรือครับ เขาไม่ยอม เขาจะต้องให้หัวหน้าคณะของเขาเป็นนายกเทศมนตรี แล้วเขาก็จะเอาบุคคลในคณะของเขานั้นแหละครับ เป็นเทศมนตรีเพื่อบริหารงานต่อไป ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าถ้าหากว่าเขาไม่ได้เสียงข้างมากเข้ามา ถ้าบุคคลที่มาเป็นเทศมนตรีนั้นไม่ได้เสียงข้างมากเข้ามาแล้ว มันคุมกันไม่ได้หรือครับ มันไม่มีทางที่จะคุมกันได้ เพราะว่ามันไม่ใช่กลุ่มเดียวกัน มันก็แทนที่จะก่อให้เกิดความมั่นคงอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เสนอได้คาดหมายไว้เนั้น มันก็เกิดความสับสนอลหม่าน เกิดความไม่มั่นคงไม่มีเสถียรภาพขึ้น เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลอย่างนี้แหละครับ เหตุผลอย่างเดียวกันประกอบกับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งสองท่านได้กล่าวไปแล้วนั้น กระผมรู้สึกเป็นห่วงว่า ในทางปฏิบัติมันจะเป็นไปได้ยาก แล้วแทนที่มันจะเป็นไปตามความประสงค์ของท่านผู้เสนอ มันกลับจะมีผลในทางตรงกันข้าม เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าในระยะนี้ เราควรที่จะให้เขาไปตามวิถีการระบอบประชาธิปไตย ที่เราดำเนินอยู่ในขณะนี้ คือให้เป็นไปตามระบบพรรคการเมืองหรือว่าในกลุ่มการเมือง เพื่อให้เขาเข้ามาสมัครรับเลือกตั้ง และก็ให้เขาจัดเมื่อมีเสียงข้างมากแล้วให้เขาจัดคณะเทศมนตรีเพื่อบริหารงาน

ท้องถิ่นต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายกระมล ทองธรรมชาติ ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายกระมล ทองธรรมชาติ กระผมใคร่ขอเสนอความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของสภานี้บางประการเกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเทศบาล ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอขึ้นมา ความคิดของผู้เสนอนั้น กระผมเห็นด้วยในหลักการมากที่สุดว่า ระบบเทศบาลของเรามีปัญหาในทางปฏิบัติอยู่มาก เพราะความไม่เข้มแข็งของระบบเทศบาลทั้งหมดแหละครับ ซึ่งทำให้นายกเทศมนตรีต้องมีปัญหามากในการที่จะต้องซื้อเสียงของสมาชิกสภาเทศบาลด้วยกัน เพื่อจะได้เป็นนายกเทศมนตรี และก็ต้องคอยซื้อไว้ตลอดเวลา ไม่อย่างนั้นก็อาจจะต้องถูกคว่ำได้ ทำให้ต้องหลุดจากตำแหน่งไป ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าการจัดระบบเทศบาลของเรานั้น เราไปยึดหลักว่าต้องจัดระบบเทศบาลซึ่งเป็นการเมืองเบื้องต้น เพื่อเป็นรากฐานของการเมืองระดับชาตินั้นเป็นความผิดพลาดครั้งแรก ซึ่งเริ่มต้นมาตั้งแต่หลังเปลี่ยนแปลงการปกครอง เราจัดระบบการเมืองระดับชาติอย่างไรก็ต้องจัดการเมืองระดับท้องถิ่นอย่างนั้น แต่แล้วก็ไปแยกว่าเวลาอภิปรายกันเทศบาลก็ห้ามพูดการเมือง ให้พูดเรื่องการเมือง อย่างนี้เป็นต้น ความสับสนก็เริ่มเกิดขึ้นเรื่อยมา ที่กระผมกล่าวว่ามันผิดพลาดมาตั้งแต่ต้นนั้น ก็เพราะว่าเทศบาลในบางแห่งนั้นมันมีปัญหาไม่เหมือนกับเทศบาลแห่งอื่น แล้วไปจัดระบบเหมือนกันก็ทำให้เกิดความยุ่งยากสับสน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านก็ได้บอกไว้แล้วว่า เขตเทศบาลเล็กๆ อย่างเทศบาลตำบลนั้นไม่จำเป็นจะต้องไปจัดระบบแบบที่จัดกันในเทศบาลนครเลย อย่างเทศบาลตำบลอาจจะจัดเป็นแบบเพียงแค่ว่าให้เป็นรูปบรรษัทบริหารกิจการของท้องถิ่นนั้นก็ได้ ให้มีผู้จัดการคนหนึ่งแล้วก็มีกรรมสิทธิ์ของบรรษัทนั้น ซึ่งอาจจะฟอร์มเป็นรูปแบบใดก็ได้ เพื่อบริหารกิจการในท้องถิ่นเล็กๆ เมื่อเอาการเมืองเข้าไปใส่ในท้องถิ่นเล็กๆ นั้นก็ทำให้เกิดความสับสนมากขึ้น เรื่องที่ควรจะพูดกันได้โดยปัญหาของบริหารกิจการก็ต้องกลายเป็นเรื่องการเมืองไป เมื่อเป็นเรื่องการเมืองก็เป็นการซื้อเสียงกัน ว่าที่จริงแล้วครับ การบริหารเทศบาลไม่ค่อยมีปัญหาการเมืองมากนัก นโยบายการบริหารเทศบาลนั้นเหมือนกันทั้งนั้นแหละครับ ไม่ว่าจะพรรคไหน จะจัดชยะมูลฝอยอย่างไร จะมีโรงเรียนเทศบาลหรือไม่ จะมีโรงรับจำนำหรือไม่ เพราะเหล่านี้ไม่ใช่ปัญหาการเมือง มันเป็นปัญหาเรื่องการบริหาร

LIRT

ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นเรื่องจะให้พรรคการเมืองเข้าเกี่ยวข้องในการหาเสียงหรืออะไรต่างๆ นี้ กระทบผมว่าขอให้ท่านพิจารณาดูให้ดีครับ ระบบพรรคไปไม่ได้ครับกับระบบเทศบาล ถ้าท่าน เถาระบบพรรคไปเกี่ยวข้องมาก จะทำให้การบริหารระบบเทศบาลล้มเหลว มีตัวอย่างเกิดขึ้น แล้วในหลายประเทศที่ต้องเปลี่ยนแปลงการเลือกตั้งที่ให้ระบบพรรคเข้ามาเกี่ยวข้องในการ บริหารท้องถิ่น เพราะว่าก็ทำให้มีการเอาใจประชาชนในบางท้องถิ่นที่เป็นแหล่งเสียง ของเขา แล้วก็ไม่ได้เอาใจประชาชนที่อยู่ท้องถิ่นอื่นที่ไม่ได้เป็นแหล่งสนับสนุนของเขา เขต เทศบาลก็ไม่ได้รับการสนับสนุนทั่วถึง อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าข้อเสนอ ของคุณสุรน ชื่นสมจิตต์ครั้งนี้ก็อาจจะใช้ได้ในบางเทศบาล เทศบาลใหญ่ๆ ซึ่งเราอาจจะ ต้องการให้นายกเทศมนตรีนั้นมีอำนาจเต็มที่ที่จะบริหารกิจการได้โดยไม่ต้องไปพึ่งเสียง ของสภาเทศบาลมากนัก เพราะโดยสภาเทศบาลนั้นก็ยังมีลักษณะของหลายความคิด หลายความคิด ก็ต้องมีการเมืองเข้ามามากก็ต้องมีความขัดแย้งกันเกิดขึ้น เรื่องของการเมืองมันหมายความว่า ถึงการต่อสู้และความคิดเห็นและเพื่อที่จะให้ความเห็นของตนได้รับการยอมรับ ทีนี้ถ้าให้ นายกเทศมนตรีต้องไปคอยรับคำสั่งจากสภาเทศบาล การบริหารงานของเมืองใหญ่ๆ ก็อาจ จะต้องลำบาก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะให้มีนายกเทศมนตรีเลือกตั้งโดยตรงนั้น ผมคิดว่า ควรจะใช้ในเทศบาลนครหรือเทศบาลเมืองใหญ่ๆ เท่านั้นหรือขนาดอย่างกรุงเทพมหานคร ก็อาจจะนำมาใช้ได้ ทั้งนี้ก็ต้องมีการแก้ไขกฎหมายอีกมากมาย เพราะฉะนั้นการแก้ไข เพียงแค่มาตรา ๓๗ นั้นไม่พอครับ อาจจะต้องแก้พระราชบัญญัติเทศบาลทั้งพระราชบัญญัติ เลย เพื่อที่จะจัดรูปการบริหารท้องถิ่นใหม่เพื่อให้สนองความต้องการของประชาชนในแต่ละ ท้องถิ่นซึ่งมีไม่เหมือนกัน แต่ทำไมไปจัดรูปเหมือนกัน กันนี้ก็จัดกันมาร่วม ๔๐ ปีแล้วครับ น่าจะถึงเวลาที่จะได้สังคายนาเสียทีหนึ่ง ผมก็เชื่อว่านักวิชาการในกระทรวงมหาดไทย ก็มีอยู่มาก คงจะได้คิดในเรื่องนี้กันมามากแล้ว ที่ผมได้กราบเรียนขึ้นมาก็เพื่อจะได้ให้ เห็นว่าเป็นสิ่งที่น่าพิจารณา ประการสุดท้าย ผมอยากจะขอประทานพูดเพิ่มเติมก็คือว่ามี ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านเป็นห่วงว่า การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงนั้นจะเป็นการ ทำให้การควบคุมของประชาชนห่างไป อันนั้นไม่จริง ผู้ได้รับถูกเลือกตั้งโดยตรงนั้นจะต้อง อยู่ภายใต้การควบคุมของประชาชนมาก เขาจะคำนึงถึงประชาชนมากกว่าคำนึงถึงเสียงของ สมาชิกในสภานะครับ ข้อนี้ไม่จริง แล้วเขตเทศบาลนี้บางเขตก็เล็กกว่าตำบล อย่าไปคิดว่า

เขตเทศบาลนั้นใหญ่กว่าตำบล ตำบลบางตำบลนั้นใหญ่กว่าเทศบาลมากนัก เพราะฉะนั้นข้ออภิปรายที่ท่านว่าไม่เห็นด้วย หรือข้อเตือนนั้น ก็รู้สึกว่าจะขาดข้อมูลความจริงสนับสนุนในหลายประการ ก่อนจบกระผมก็ใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ความคิดเห็นในการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นความคิดที่เอามาปฏิบัติไม่ได้ในขณะนี้ เนื่องจากมีปัญหาว่าจะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลกันแล้ว แต่ก็ไม่ควรจะทอดทิ้งไปเลย สมทาจจะตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาก่อนรับหลักการเพื่อหาทางปรับปรุงพระราชบัญญัติเทศบาลทั้งฉบับหรือรัฐบาลจะรับไปพิจารณาที่อาจจะทำได้ กระผมขอกราบเรียนไว้แค่นี้ครับ

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร: ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชะโลม รัตนเสถียร ปัจจุบันเป็นนายกเทศมนตรีเมืองนนทบุรี เมื่อพูดถึงเรื่องนี้ขึ้นกระผมก็อดเสียไม่ได้ที่จะต้องขึ้นมากราบเรียนต่อที่ประชุมวันนี้ กระผมขอสนับสนุนผู้ที่เสนอร่างพระราชบัญญัติอันนี้ แล้วก็ขอสนับสนุนท่านผู้อภิปรายจบไปเมื่อตะกี้ ความจริงแล้วนั้นรากฐานของการเป็นประชาธิปไตยนี้นั้นตั้งลงมาจากท้องถิ่นเป็นเรื่องแรก แต่ว่าในการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอขอให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงในขณะนั้นนั้น กระผมคิดว่าทางรัฐบาลก็คงจะยังไม่พร้อม เพราะฉะนั้นหากว่าจะดำเนินการต่อไปได้นั้นควรจะเป็นโอกาสหนึ่ง แล้วเราก็จะต้องมีการแก้ไขพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเทศบาลนี้อย่างมากมายในขณะนี้ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานของเทศบาลต่างๆ ทั่วประเทศยังไม่ดี เหตุที่ไม่ดีนั้นเพราะว่าผู้บริหารงานคือคณะเทศมนตรีนั้นนั้นยังไม่มีอำนาจอะไรเพิ่มเติมที่นัก ส่วนใหญ่ที่กระผมใคร่จะกราบเรียนให้ท่านทราบฯ เช่น ท้องถิ่นต่างๆ อยากจะให้บ้านเมืองสะอาดเป็นไปตามสมควรแล้วก็จะของประชาชน ตำรวจเทศบาลนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่สุด เวลาที่เราอาศัยตำรวจดูขจร ตำรวจในท้องที่นั้น เพราะฉะนั้นอันนี้เมื่อสมกนั้นจะได้กรุณารับหลักการแล้วก็ตั้งกรรมการตามที่มีสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านอาจารย์กระมล ทองธรรมชาติ อภิปรายไปนั้น เป็นเรื่องที่ถูกต้อง จะต้องมีการแก้ไขกันอย่างมากมาย แต่ว่ากระผมก็ไม่ทราบว่าจะทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านจะรับไปพิจารณาหรือไม่ อันนี้กระผมไม่ทราบ แต่อย่างไรก็ดีถึงแม้ว่าใครจะมาเป็นรัฐบาลในโอกาสหน้านั้น ถ้าหากว่ามีการหยิบยกในเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณาแล้ว ต้องการให้ท้องถิ่นเจริญ ต้องการให้ท้องถิ่นของเราขึ้นก้าวหน้า ก็ควรจะพิจารณาเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ การที่จะ

LIRT

ให้ท้องถิ่นเจริญเรียบร้อยสมความปรารถนาของประชาชน ในการที่จะดำรงไว้ซึ่งความเป็น
 ประชาธิปไตยนั้น กระผมใคร่จะขอกราบเรียนว่าต้องให้อำนาจเขาอย่างเต็มที่ แต่สิ่งใดซึ่ง
 เห็นว่ากระทรวงมหาดไทยควรจะสงวนไว้ก็ควรจะสงวน แต่สิ่งใดที่ควรจะเห็นว่าเป็นประโยชน์
 แก่ท้องถิ่นก็ควรจะมอบให้เขาไป ทั้งนี้และทั้งนั้นไม่ใช่ที่กระทรวงมหาดไทยจะคลุมเครือใน
 การที่จะสงวนอำนาจไว้ทั้งหมด เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานและ
 ท่านสมาชิกผู้เกียรติว่า ในขณะนี้ที่กระทรวงมหาดไทยคงจะดำเนินการไม่ทัน เพราะขณะนี้
 ถึงแม้ว่าจะมีการประกาศรับสมัครเลือกตั้งสมาชิกเทศบาล สมาชิกสภาผู้แทน ก็ยังสับสน
 วุ่นวายกันอยู่ในขณะนี้ เพราะฉะนั้นการเลือกตั้งคราวนี้จะเรียบร้อยหรือไม่เรียบร้อยนั้น
 กระผมคิดว่ากระทรวงมหาดไทยนี้คงจะต้องเป็นผู้พิจารณาและต้องเป็นผู้รับผิดชอบ แต่
 อย่างไรก็ตามก็คิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งวิญญูกระจายเสียงก็ประกาศ
 ปรากฏว่า เป็นรัฐมนตรีไม่บรรทัดนี้ นั้น ก็คงจะต้องมีความเมตตากรุณาต่อท่านผู้ว่าราชการ
 จังหวัดและผู้ที่เกี่ยวข้องในการที่จะทำงานแทนท่าน อาจจะมีการผิดพลาด อาจจะต้องมีการ
 พ้องร้อง หรืออาจจะต้องมีการที่จะตั้งให้สื่อมวลชนซึ่งขณะนี้หนังสือพิมพ์ประมาณ ๒๐๐
 กว่าฉบับ จัดทะเบียนหรือไม่จดทะเบียนก็แล้วแต่ที่จะเขียนวิจารณ์ได้ แล้วท่านก็อย่าได้ฟัง
 เสียงวิจารณ์อันนี้ไม่ถูกต้อง คือถ้าหากว่าท่านผู้ว่าราชการจังหวัด คณะกรรมการจังหวัดหรือ
 ท่านอธิบดี รองอธิบดีอะไรต่างๆ ในสังกัดกระทรวงมหาดไทยนั้นนั้น ไม่ได้ประพฤติหรือ
 ปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชนขอร้องแล้วละก็ ก็อาจจะโจมตีได้ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมก็ไม่มี
 อะไรหรอกครับ ขอกราบฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไว้ด้วยว่า กรุณาฟังไว้หู
 เพราะว่าขณะนี้ที่ข้าพเจ้ากระทรวงมหาดไทยนั้น.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอประทานโทษครับ คุณชะโลมครับ กรุณา
 เข้าประเด็นหน่อยครับ เราพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเทศบาลครับ

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร : มีได้ครับท่านประธานครับ อันนี้เป็นเรื่องจริงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แต่ว่าต้องขอให้เข้าประเด็นหน่อยครับ เพราะ
 เวลาที่มีคำเหลือเกินสำหรับที่ประชุม

LIRT

ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร : กระผมก็ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ เพราะว่าเวลาของรัฐสภานี้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่ามาทีละ ๓๖๐ บาท กระผมก็ยังไม่ยอม แต่อย่างไรก็แล้วแต่ การที่จะทำให้ประเทศชาติของเราเป็นประชาธิปไตยแล้วก็เห็นรากฐาน อันดีนั้นมันอยู่ที่ผู้ปฏิบัติ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ควรจะให้ความเป็นธรรมแก่ข้าราชการกระทรวงมหาดไทยและผู้ปฏิบัติ กราบขอบพระคุณท่านครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานที่เคารพ ผมเป็นคนรับร้องทุกข์นี้ แล้วก็เป็นคนแรก ไม่ได้ร้องไปตามบุญตามกรรม แต่ร้องเพราะพิจารณาโดยต้องแท้ ที่ผมพิจารณา โดยต้องแท้ นั้น ผมเป็นคนเห็นเทศบาล เพราะผมเคยเป็นนายกเทศมนตรีมาเหมือนกัน แล้วก็การที่อภิปรายกันถึงว่า นายกเทศมนตรีที่มีเสียงข้างน้อยต้องไปซื้อเสียง ผมเป็นนายกเทศมนตรีจนออกผมไม่เคยซื้อเสียง ผมจึงคิดว่าการที่โบราณเขาว่า สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น แล้วสิบตาเห็นมันไม่เท่ามือคลำ ผมคิดว่าผมได้เอามือคลำระบบเทศบาลมาแล้วหมดแล้ว แล้วก็การเป็นนายกเทศมนตรีของผมนั้น เมื่อคราวประชุมเลือกตั้งสภานิติบัญญัติในประเทศไทย ผมเป็นอุปนายก ที่ประชุมให้ผมเป็นนายก ผมเป็นไม่ได้ เพราะมันอยู่บ้านนอก เพราะฉะนั้น เรื่องสภานิติบัญญัติผมก็เข้าใจ แล้วก็การที่เป็นนายกเทศมนตรีแล้วมาประชุมนายกเทศมนตรี ในประเทศไทยนั้น มีข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยที่เป็นอธิบดีหลายองค์ ผมเห็นว่ามี ได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้านายกทั้งประเทศ ก็พอจะรู้ว่าการที่ทำอย่างที่คุณผู้ตั้งข้อสงสัย หรือแล้ว ผมคิดว่าท่านพวกที่เป็นอาจารย์คณะ รัฐศาสตร์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกือบทั้งหมดเชิญผมไปพูดถึงเรื่องการเลือกนายกรัฐมนตรี ในขณะที่ผมเห็นว่ายังมีพรรค แล้วโอกาสและเวลายังคงทำไม่ได้ เพราะคนไทยทั้งประเทศจะรู้จักคนที่เห็นนายกรัฐมนตรีแล้ว เทียบเคียงนั้นยังลำบาก และเพราะเหตุว่าพื้นฐานของการเมืองที่จะเลือกนายกรัฐมนตรีจะเกิดขึ้นได้และถูกต้องนั้น ก็เห็นจะมาจากที่ว่านายกเทศมนตรีให้ราษฎรรู้จักเลือกเสียก่อน เมื่อราษฎรทั่วประเทศ ๑๒๐ กว่าแห่งเลือกนายกเทศมนตรีได้แล้ว ราษฎรของสภานิติบัญญัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็จะสำเร็จผล รัฐธรรมนูญอาจจะเปลี่ยนไปเป็นว่าประเทศไทยเลือก นายกรัฐมนตรีเอง การเลือกนายกเทศมนตรีโดยราษฎรในเขตเทศบาลนั้น ผมคิดว่ามีประโยชน์

LIRT

ที่มีประโยชน์ก็เพราะเหตุว่าความรับผิดชอบในส่วนได้ส่วนเสียของประชาชนนั้น เขารับผิดชอบ เพราะเขาเลือกของเขาเอง เลือกไปผิด เลือกคนโกง จะไปขัดใครไม่ได้ เวลาเลือกสมาชิก เทศบาล ไปเลือกนายกเทศมนตรีมีการชกชู้กันบ้าง บางเขตอะไรที่วักกันมานั้น มันก็จริงบ้าง ไม่จริงบ้าง และมันจริงบางแห่งและไม่จริงบางแห่ง แต่ว่าอำนาจหน้าที่ของนายกเทศมนตรี ขณะนั้นนั้นถูกรอบง่าไปด้วยกฎหมาย ในกระทรวงมหาดไทยผู้ว่าราชการจังหวัดควบคุม ผมเป็นคนหนึ่งที่ร่างรัฐธรรมนูญ และก็มียกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่าการปกครองตัวเอง หมายถึงเทศบาลด้วย ว่าจะต้องเป็นอิสระทั้งนโยบายและทั้งการเงิน มันหมายความว่าขณะนี้ ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ค่อยจะดี ขัดกับนายกเทศมนตรี ไปหากินกับนายกเทศมนตรีไม่ได้ ก็จะขัดขวางการอนุมัติให้จ่ายเงินตามงบประมาณก่อสร้าง แล้วก็แล้วละบ้านผมก็มี ถ้าหากว่า ราษฎรเลือกเอง กฎหมายเทศบาลอีก ๒ ปีจะต้องแก้ไปว่าการอนุมัติงบประมาณนั้น ไม่ใช่ข้าราชการฝ่ายบริหารแล้ว จะเป็นสภาเทศบาล แล้วถ้าหากว่าปัญหาจะเกิดขึ้นว่า อย่างผู้ร่างนี้ ถึงผมเซ็นร่างเรื่องไปแล้วก็มีความเห็นไม่ค่อยจะคล้ายกันสักประการหนึ่ง คือต้องเอาเป็นคน ที่อยู่ในเคื่องขังมากมายเป็นเทศมนตรี นี่ผมก็ไม่ค่อยจะเห็นด้วยหรอก แล้วไม่ใช่ไว้ในสภา เทศบาลนั้นถ้าคนมีเสียงข้างน้อยนั้นจะปกครองไม่ได้ ตัวอย่างก็มีให้เห็นในสหรัฐอเมริกา บางที ประชากรชาติก็มีเสียงข้างน้อยในสภา แต่เพราะประธานาธิบดีเขาถูกเลือกตั้งโดยราษฎร จะใจจะมากเขาก็ทำงานของเขาได้ เพราะใครปลดเขาไม่ได้ ถ้าจะปูพื้นฐานประชาธิปไตย ว่าทุกคนมีสิทธิจะปกครองตัวเองแล้ว การเลือกนายกเทศมนตรีนั้นเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ ผมว่าอย่างนั้นปัญหาที่มีว่าทำไมไม่รอ ก็ทำไมจะต้องรอ มันไม่เห็นมีเหตุผลนี้ ว่าทำไมจะต้องรอ เพื่ออะไร เพื่อใคร ก็มันเห็นเสียเดี๋ยวนี้ก็ได้ ถ้าหากว่ามันเป็นไปเดี๋ยวนี้ได้ กฎหมายรับ หักการไปได้กฎหมายไม่ก็มาตรา พิจารณารวดเดี๋ยววันนี้ก็ได้ เมื่อกฎหมายนี้ออกไปแล้ว ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว กระทรวงมหาดไทยก็สั่งไปให้เลือกนายกเทศมนตรีพร้อมกับสมาชิกสภาเทศบาลก็ได้ แล้วเรารอไว้ทำไม อายุของพวกเขาอยู่ไม่กี่วันแล้ว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้มาทำหน้าที่ เมื่อเข้ามาทำหน้าที่แล้ว รอไว้ทำไม ผมไม่เข้าใจ ผมจึงเห็นด้วยกับผู้เสนอและที่ผมเห็นด้วย ผมจึงเซ็นรับรองเป็นคนแรก นี่ก็แล้วแต่ท่าน สมาชิกสภาผู้มึเกียรตินี้ว่า เหตุผลที่ผมทราบเรียนมานี้ มันจริงมันเท็จแค่ไหน คือถ้าหากว่า เราไม่เคยยืนยันบางที่ก็รู้เหมือนกันครับ แต่รู้ไม่ค่อยชัด ผมนะเป็นมากแล้ว แล้วรู้แล้วว่าข้อเสนอ

LIRT

ของท่านสมาชิกนี้มันควรจะมีความเต็มที่แล้ว แต่มาคราวนี้ก็จะต้องเลื่อนกันไป ผมก็ไม่เข้าใจว่า ทำไมจะเลื่อนกัน ผมกราบเรียนท่านประธานให้ทราบเพียงเท่านี้ครับ

นายจรูญ สุภาพ : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายจรูญ สุภาพ กระผมอยากจะขอแสดงความคิดเห็นในเรื่องพระราชบัญญัติเทศบาลฉบับนี้ แต่เพียงสั้น ๆ กระผมด้วยความเคารพต่อผู้เสนอ กระผมรู้สึกว่ามีเจตนาที่ดีต้องการให้การปกครองระดับท้องถิ่นของประเทศเป็นประชาธิปไตย โดยให้มีนายกเทศมนตรีนั้นได้รับเลือกจากประชาชนโดยตรง แต่เท่าที่กระผมได้ศึกษาดูแล้ว กระผมรู้สึกว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ แม้แต่ตัวอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าวไปเมื่อกันนี้คือ คุณใหญ่ ควิตชาติ ก็ได้เสนอว่า มีเพียงไม่กี่มาตราออกไปก็ได้ แล้วก็ควรจะทำได้อย่างรวดเร็วไม่เสียเวลามาก กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เปลี่ยนโครงสร้างของการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทยไปอย่างมากมายทีเดียว แม้แต่เพียงมาตราเดียวหรือ ๓ มาตรานี้ กระผมถือว่าการปกครองระบอบเทศบาลหรือการปกครองท้องถิ่นนั้นเป็นหัวใจของการปกครองของชาติ เป็นการปกครองขั้นมูลฐาน และถ้าการปกครองท้องถิ่นได้รับความสำเร็จ กระผมก็เชื่อว่าการปกครองระดับชาติเช่นสมานิติบัญญัติแห่งชาติที่เรานั่งอยู่ที่นี่ ก็พลอยได้รับความสำเร็จไปด้วย กระผมเชื่อว่าการปกครองระบบเทศบาลที่ผ่านมานี้มีลักษณะเป็นการปกครองไปในระบบรัฐสภา คือให้ประชาชนเลือกสมาชิกสภาเทศบาลแล้วก็สมาชิกสภาเทศบาลนั้นก็ไปเลือกฝ่ายบริหาร คือคณะเทศมนตรีก็เหมือนกับการปกครองระดับชาติตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ซึ่งเราร่างเสร็จไปแล้ว และประกาศใช้ไปแล้วนี้ ก็เป็นการปกครองในระบบรัฐสภา กระผมรู้สึกว่า การปกครองระดับท้องถิ่นของเราที่เป็นอยู่ในขณะนี้ก็ดี ระดับชาติที่เป็นอยู่ในขณะนี้ก็ดี ก็สอดคล้องกันดีอยู่แล้ว คือใช้ระบบรัฐสภาด้วยกันทั้งสิ้น อันนี้กระผมก็เชื่อว่าเป็นการช่วยในการทำให้ประชาชนนั้นเกิดความเคยชิน เพราะกระผมถือว่าระบบเทศบาลนี้เป็นการจำลองการปกครองระดับชาติลงไป เพื่อให้ประชาชนนั้นเกิดความเข้าใจ เกิดความถนัดและเกิดความรู้สึกว่าการปกครองระดับชาตินั้นความจริงไม่ห่างไกลจากตัวเขามากนัก เพราะฉะนั้นถ้าเราเปิดโอกาสให้ราษฎรมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงจากประชาชนนั้น กระผมก็ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงองค์การทางการเมือง และกลไกทางการ

LIART

เมืองระดับท้องถิ่นซึ่งค่อนข้างจะชัดหรือไม่สอดคล้องกับการปกครองระดับชาติ อันนี้ก็
เป็นส่วนหนึ่งซึ่งกระผมมีความรู้สึกค่อนข้างจะตะขิดตะขวงใจที่จะสนับสนุนร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ นับว่าเป็นประการหนึ่ง ประการที่สองที่กระผมอยากจะพิจารณา ก็คือการที่ให้
นายกเทศมนตรีเลือกโดยตรงจากประชาชนนั้น กระผมเข้าใจว่าสมาชิกสภาเทศบาลก็เลือก
จากประชาชนโดยตรงด้วย การกระทำเช่นนี้ทำให้เกิดกลไกทางการเมืองส่วนหนึ่งขึ้นมา คือ
ทำให้เกิดระบบการรั้งและถ่วงอำนาจหรือดุลอำนาจระหว่างฝ่ายบริหาร คือนายกเทศมนตรี
กับฝ่ายนิติบัญญัติ คือสภาเทศบาล คือต่างคนก็ต่างมาจากประชาชน เมื่อต่างคนก็ต่างมาจาก
ประชาชน ต่างคนก็ต่างเก่ง ต่างคนก็มีสิทธิหน้าที่ปฎิหาริย์ เพราะฉะนั้นโอกาสที่จะเกิดขึ้นใน
สภานั้น ก็หมายความว่า การปกครองเทศบาลนั้นอะไรจะเกิดขึ้นนั้น กระผมพอมองเห็นก็คือ
เกิดความขัดแย้ง และก็ในทางออกก็หาทางออกไม่ได้ ในที่สุดการปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย
ก็อาจจะเห็นคลื่นพาดไปทั่วประเทศ กระผมเข้าใจว่าข้อเสนอนี้เป็นข้อเสนอที่ดีครับ เป็นข้อเสนอ
ซึ่งเดิมไปด้วยสปิริตของประชาธิปไตย และกระผมอยากจะเห็นด้วย แต่เมืองไทยในขณะนี้
การที่เราจะปรับปรุงกลไกทางการเมืองทุกอย่างทุกประการนั้น เราต้องก้าวไปพร้อม ๆ กัน
ถ้าจะต้องทำอย่างนี้ กระผมว่าประเทศไทยจะต้องมีระบอบพรรคที่ค่อนข้างจะเข้มแข็ง หรือ
อย่างน้อยระบบของการเมืองที่ค่อนข้างจะเข้มแข็งด้วย คือนายกเทศมนตรีและ ส.ส. นั้น
จะต้องเป็นพวกเดียวกัน จะต้องอยู่ในทีมเดียวกันที่จะรับอาณัติจากประชาชนมาด้วยกัน
และกระทำงานเป็นทีมที่จะอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่เมื่อระบบพรรคเรายังไม่
เข้มแข็ง ระบบกลุ่มการเมืองก็ยังไม่แน่นอน ไม่ทราบว่าจะอนาคตของเราเป็นอย่างไร แล้วท่าน
ลองคิดดูซิครับ ถ้าฝ่ายบริหารคือนายกเทศมนตรี ซึ่งมาจากชาวบ้านหรือมาจากประชาชน
และ ส.ส. สมาชิกเทศบาลที่มาจากประชาชน มาอยู่ด้วยกัน มาทำงานด้วยกันในระดับท้องถิ่น
นั้น อะไรจะเกิดขึ้น ที่รู้มานะ การที่ถือตัวว่ามีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกันนั้น ในที่สุดก็จะนำไปสู่
ความยากลำบากในการที่จะบริหารในระบบท้องถิ่น กระผมเชื่อว่าระบบเทศบาลไทย การ
ปกครองประเทศไทยนั้น จะต้องวิวัฒนาการอีกมาก และควรจะเป็นระบบการปกครองซึ่ง
ยึดหลักประชาธิปไตยเป็นพื้นฐาน แต่กระผมเชื่อว่าในยามนี้ในขณะนี้ซึ่งก็มีรัฐธรรมนูญ
ของประเทศไทยไปแล้ว เราก็จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลทั่วประเทศ การเลือกตั้ง
ครั้งใหญ่ทั่วประเทศนี้ กระผมเข้าใจว่าถ้าเราจะลองค่อยคิดค่อยทำกันไปในลักษณะที่มั่นคง

LIRT

แน่นอน ที่มีขั้นตอนและมีการเตรียมการอย่างมีระบบ กระผมเชื่อว่าประเทศไทยก็คงจะก้าว
ไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยอย่างมั่นคง ขอบพระคุณครับ

นายทอม สมิท : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายทอม สมิท กระผม
ใครจะขออภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเทศบาลของคณะรัฐมนตรี ในลักษณะ
ที่ไม่เป็นทั้งสนับสนุนและค้าน มีการกล่าวถึงการเลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรง ซึ่งในฐานะ
ที่กระผมเป็นคนหนึ่งที่ได้เริ่มความคิดอันนี้พร้อมกับเพื่อนร่วมงานสองสามคนเมื่อประมาณ
สองสามปีที่แล้วมานั้น กระผมก็อยากจะขอพูดย้อนหลังไปสักหน่อยว่า การที่เราจะเสนอ
ระบบการเลือกนายกรัฐมนตรีโดยตรงในระดับชาติขึ้นมา นั้น ก็เป็นที่กล่าวถึงกันอยู่
เป็นระยะเวลาหนึ่งนั้นเนื่องด้วยเหตุผลที่ค่อนข้างจะแคบบางประการที่ว่า เราคาดว่าจะมีการ
ร่างรัฐธรรมนูญหรือว่าสร้างระบบการเมืองในลักษณะที่ปิดเบียด แล้วก็ร่างรัฐธรรมนูญโดยที่
ว่าบุคคลบางคนหรืออยู่ในใจแล้วว่าตัวเองจะเข้ามาเป็นรัฐบาล เพราะฉะนั้นเพื่อหาทางไม่ให้เบียด
กันได้มากกว่า หรือว่าเพื่อที่จะสนุกบ้างตามสมควร เราก็เลยเสนอระบบการเลือกนายกรัฐมนตรี
โดยตรงขึ้นมา แต่ว่าเมื่อเหตุการณ์คลี่คลายขยายตัวไปถึงลักษณะที่ว่า เรามีการร่างรัฐธรรมนูญ
ในลักษณะเสรีแล้วนี้ กระผมก็คิดว่าวิธีการหรือว่าความคิดอันนั้นมันก็เป็นอัมพาตหรือว่า
มันไม่มีความจำเป็นอีกต่อไปแล้ว แต่ว่าก็ยังมีส่วนที่ยังสนใจอยู่ แล้วก็อาจจะมามีอิทธิพล
นำมาสู่วิธีการหรือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งความจริงแล้ว มันก็ไม่ใช่ว่าระบบเดียวกันที่
เดียวกัน กระผมเห็นด้วยกับท่านผู้อภิปรายบางท่านที่บอกว่าการเมืองระดับชาตินั้นกับระบบ
การเมืองระดับชาติก็ระดับท้องถิ่นนั้นไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเหมือนกัน คือเป็นเรื่อง
ของแล้วแต่ท้องถิ่น แล้วแต่วัฒนธรรมประจำท้องถิ่น แต่ว่าในขณะเดียวกันนั้น สันดาน
ขอประเทศไทยที่ใช้คำไทยโดด ๆ ที่ภาษาวิชาการเราเรียกว่าพฤติกรรมหรือว่ากมลสันดาน
ของบุคคลในชาตินั้น ไม่ว่าจะ เป็นลักษณะท้องถิ่นหรือลักษณะระดับชาติ มันมักจะมึลักษณะ
คล้ายกัน เพราะฉะนั้นก็หมายความว่าปัญหาของการเมืองในระดับชาตินั้นกับปัญหาของการ
เมืองระดับท้องถิ่น มันมักจะเหมือนกัน ไม่ว่าเราจะสร้าง โครงสร้างมาอย่างไร คือกระผมเป็น
บุคคลคนหนึ่งซึ่งไม่ถือว่าโครงสร้างทางการเมืองเป็นความสำคัญเท่าไร แต่ว่าถือว่าอุปนิสัย
ทางการเมืองหรือว่าที่เราเรียกว่าพฤติกรรมทางการเมืองนั้น มันมีความสำคัญมากกว่า แล้ว

LIRT

มันดูดีดีหรือว่ามันแทรกไปอยู่ทุกชุมชนของระบบการเมือง เพราะฉะนั้นบางครั้งนี้การสร้างกระบวนการหรือว่าสร้างโครงสร้างใหม่ ๆ ขึ้นมา มันไม่สามารถที่จะชนะย้ายสันดานทางการเมืองได้ เพราะว่ามันว่าโครงสร้างจะเป็นอย่างไร คนยังเหมือนเดิมอยู่ทุกประการ ปัญหา มันมักจะเหมือนกัน เพราะฉะนั้นสร้างระดับชาติมาอย่างหนึ่ง สร้างระดับท้องถิ่นมาอีกอย่างหนึ่ง ไป ๆ มาแล้วการเมืองกลับเหมือนกันทุกอย่าง ตัวอย่างเช่นการซื้อเสียงหรือว่าการที่มีการกระทำพิลึกพิลั่นในทางการเมืองเนืองเนืองไปประการ ซึ่งประเทศไทยรู้สึกว่าจะพัฒนามากที่สุดในโลกชาติหนึ่ง นี่มันมักจะเห็นออกมากอยู่เรื่อย ๆ การที่เราพยายามหนีวิธีการซื้อ ส.ส. ในระดับเทศบาลมาสนับสนุนรัฐบาลโดยให้มีการเลือกนายกเทศมนตรีโดยตรงนั้น และในมาตรา ๓๗ ในตอนท้าย ก็ได้พยายามที่จะแก้ปัญหานี้ว่า ถ้าเพื่อนนายกเทศมนตรีไม่มีเสียงข้างมากในสภาแล้วก็จะใช้วิธีการไปดึงเอาบุคคลบางคนที่พรรคอื่น ๆ นี่มาเป็นสมาชิกสภาเทศบาล คือมาเป็นพวกตัว ซึ่งเป็นวิธีการที่แยบคาย แต่ว่ากระผมก็ยังมีความรู้สึกว่ามันอาจจะไม่พอเนื่องด้วยเหตุผลที่ว่าพรรคการเมืองของเรานั้นมันยังมีลักษณะแรกเริ่มอยู่มาก คนที่มาเป็นนายกเทศมนตรีก็ดี คนที่มาเป็นสมาชิกสภาเทศบาลก็ดี บางทีนั้นพอมาแล้วก็ขาดจากพรรคของตัวเอง แล้วคนในพรรคบางที่ก็อาจจะมีความเอ็งจาวริษยาว่า คนนั้นทำไมไม่ได้เป็นสมาชิกสภาเทศบาล แล้วอีท่าทำไมไม่ได้เป็น ผลก็คือว่าพรรคนั้นแทนที่จะมากับสมาชิกสภาเทศบาลซึ่งนายกเทศมนตรีไปดึงมานั้น ก็กลับไม่มาด้วย คือมาแต่ตัวคนสองสามคน แต่ว่าพรรคก็ยังมีขีดขวางฝ่ายบริหารของเทศบาลอยู่ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ผลที่ติดตามมาจะเป็นอย่างไร ผลที่ติดตามมาก็คือว่าจะมีลักษณะของสิ่งที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งเรียกว่าการอัมพาต คือ เดด ล็อก (dead lock) ต้องขอประทานโทษ การอัมพาตนั้นเป็นปัญหาที่ร้ายแรงที่สุดในทางการเมือง คือหมายความว่านายกเทศมนตรีซึ่งเป็นฝ่ายบริหารและคณะเทศมนตรีนั้นก็ไม่ออกจากตำแหน่งก็ยังคงอยู่เพราะว่าได้มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ไม่มีใครเอาออกได้ นอกจากจะพ้นวาระและในขณะเดียวกันนั้น สภาหรือฝ่ายนิติบัญญัติของฝ่ายท้องถิ่นนั้นก็ยังคงอยู่ แต่ว่าสภาจะไม่ผ่านเทศบัญญัติให้ออกมาใช้ ก็จะมีลักษณะเป็นอัมพาต ซึ่งผลก็คือว่ามันจะยิ่งร้ายแรงไปเสียว่าการที่รัฐบาลเปลี่ยนแปลง คือกองที่เรามองการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลว่าเป็นการอ่อนแอของระบบการเมืองไม่ดี แต่ว่าบางครั้งมันก็ไม่เลวถึงขนาดที่เราคิด คือถ้าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลได้โดยเสรี และก็มีการตั้งรัฐบาลใหม่ขึ้นแล้วก็หาทางแก้ไขปัญหาต่อไปนั้น บางทีมันก็ไม่เสียหาย

อะไรนัก เสถียรภาพมันก็ยังมียู่ แต่แต่ละงานบางอย่างนั้นมันก็สะดุดหยุดชะงักไปชั่วคราว ชั่วคราว แต่ว่าโรคที่มันร้ายกว่าการเปลี่ยนแปลงคณะผู้ปกครองบ่อย ๆ ในลักษณะนี้ ก็คือ ลักษณะล้มพาด คือแต่ละคนก็ยังอยู่ในอำนาจ แต่ว่าทำอะไรไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นเมื่อมา ซึ่งดูระหว่างความชั่วร้าย ๓ อย่าง คือความไม่มีเสถียรภาพหรือการเปลี่ยนแปลงของคณะ เทคนตริบอย ๆ หรือว่านายกเทศมนตรีบอย ๆ กับการเป็นอัมพาดแล้วนี้ กระผมก็ยังมีความ รู้สึกว่า บางทีเรายอมให้มีการเปลี่ยนนายกเทศมนตรี ถ้าแต่เขาไม่สามารถจะรักษาสถานการณ์ ได้บ้างนี่ อาจะยังดีกว่าให้เป็นอัมพาด เพราะกระผมก็ยังสงสัยอยู่มากกว่า วิธีการแบบนี้มัน จะแก้ปัญหของเราได้หรือเปล่า เพราะว่าอุปนิสัยของการเมืองไทยของเราเนี่ย ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลง มากนัก ซึ่งหมายความว่า จะต้องมีการประคบประหงม แล้วก็ประคับประคองกันไปชั่วระยะเวลาหนึ่งจนกว่าเราจะรู้เกมกันอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นกระผมยังมีความรู้สึกในบทสรุปนี้ ว่า น่าจะได้มีการพิจารณากันอย่างกว้างขวางกว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ว่าในขณะเดียวกัน นั้น มันมีปัญหาทางการเมืองที่จับใจของเรานั้น คือว่าระบบกรรมาธิการในระบบปัจจุบัน ของเรานั้น จะไม่สามารถพิจารณาหรือว่าศึกษาปัญหาทางการเมืองใดการเมืองหนึ่งได้เลย จนกว่าจะมีร่างพระราชบัญญัติเข้ามา ซึ่งอันนี้เป็นวิธีการซึ่งค่อนข้างจะไม่กระฉับกระเฉง ใน บางประเทศนั้นกรรมาธิการนั้นสามารถที่จะศึกษาปัญหาซึ่งเขาคิดว่ามันจะเข้ามาในสภาใน อนาคต เช่นปัญหาทางการเมือง ปัญหาทางการเศรษฐกิจ เขาศึกษาได้เลย แล้วก็มีส่วน (staff) คอยศึกษาอยู่ด้วย แต่ของเรานั้น กรรมาธิการบางกรรมาธิการไม่ได้พบกันเลย ไม่ได้มีการ ประชุมเลย เพราะว่าไม่มีร่างพระราชบัญญัติเข้ามา เพราะฉะนั้นก็ทำอะไรไม่ได้ ที่กระผมพูด ทั้งนี้และทั้งนั้น ก็หมายความว่าอย่างนี้ว่า ถ้าเพื่อเราจะเริ่มต้นศึกษาว่าระบบเทศบาลในอนาคต นี้เราจะเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้มันเข้ากับบรรยากาศและเข้ากับการพัฒนาของประเทศไทยอย่างไร แล้ว มันมีความจำเป็นที่จะต้องมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามา ซึ่งขณะนี้ก็มีคุณสุนทร เสนอเข้ามาแล้ว แล้วก็ต้องมีการรับร่างพระราชบัญญัติเข้าไปศึกษา ถ้าเมื่อรับเข้าไปแล้ว จะศึกษาได้ คณะกรรมาธิการก็อาจจะแต่งตั้งคนภายนอกซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญมาช่วยกันศึกษา ด้วยก็ยังได้ แล้วก็เราศึกษากันไปนาน ๆ ได้ แต่ถ้าเมื่อไม่รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว สภาทำอะไรไม่ได้เลย ก็ทิ้งลงตะกร้าไป แล้วก็เกม ซึ่งกระผมก็ยังมีความรู้สึกน่าเสียดายที่ว่า เราได้เริ่มต้นคิดและก็สนใจในปัญหาอันนี้ แล้วจะเป็นไปได้ไหมที่สภานี้จะรับร่างพระราช-

บัญญัติฉบับนี้ไปเสียก่อน แล้วก็ให้กรรมการนั้นศึกษาไปนานๆ ในระยะเร็ว ๆ นี้ คงทำไม่ได้แน่ เนื่องด้วยเหตุผลที่ว่าเราจะมี การเลือกตั้งเทศบาลในเร็ว ๆ นี้ และกระผมเชื่อว่ารัฐบาลก็คงจะทำไมไหว ขอขอบคุณครับ

พลตำรวจตรี วรรณสิทธิ์ ลิธิสุนทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เนื่องจากรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมุ่งหมายที่จะให้ท้องถิ่นปกครองตนเอง และองค์กรของท้องถิ่นก็ต้องมาจากการเลือกตั้งของราษฎรในท้องถิ่น เพราะฉะนั้นกระทรวงมหาดไทยจึงได้ตั้งกรรมการขึ้น ซึ่งมีทั้งทางผู้ที่ทรงคุณวุฒิทางวิชาการและมีประสบการณ์เพื่อให้ศึกษากฎหมายที่เกี่ยวกับส่วนท้องถิ่นทั้งหมดที่มีอยู่ ว่าควรจะปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงอย่างไร ซึ่งมีอยู่ด้วยกันหลายพระราชบัญญัติ เช่นพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พระราชบัญญัติเทศบาล พระราชบัญญัติสุขาภิบาล ประกาศของคณะปฏิวัติเกี่ยวกับเรื่องสภาตำบล พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ เพราะฉะนั้นเฉพาะพระราชบัญญัติเทศบาลนี้ กฎหมายเดิมก็มีอยู่เกือบ ๘๐ มาตรา และแต่ละมาตรานั้นบัญญัติไว้เพื่อรับรองคณะเทศมนตรีที่ได้มาจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล มีได้มาจากให้ราษฎรเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง เพราะฉะนั้นถ้าเราจะแก้แต่กฎหมายมาตรา ๓๗ มาตราเดียว มาตราอื่นเราไม่แก้ ก็จะเป็นการที่สิ่งหนึ่งจะเอามาใช้กับสิ่งใหม่มันจะไม่ลงรอยและขัดขวาง และจะเป็นอุปสรรคเป็นอันมาก นอกจากนั้นแล้ว เทศกาลเวลานี้ก็กำลังประกาศจะมีการเลือกตั้งในวันที่ ๑๕ ธันวาคมนี้แล้ว ถ้ากฎหมายอันนี้ออกไปให้เลือกตั้งนายกเทศมนตรีก็จะทำให้สับสนและวุ่นวาย ถึงจะจัดให้มีการเลือกตั้งได้ก็จะถูกละทุก กระผมคิดว่าเรื่องนี้เจตนารมณ์รัฐธรรมนูญก็ให้ปรับปรุงภายใน ๒ ปี นับแต่วันที่รัฐธรรมนูญออก และกระทรวงมหาดไทยก็มีความปรารถนาที่จะปรับปรุงไม่ใช่เฉพาะพระราชบัญญัติเทศบาลเท่านั้น จะเป็นการที่ปรับปรุงพระราชบัญญัติหลายพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับส่วนท้องถิ่น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะอดใจรอไว้เพื่อให้มีการปรับปรุงและเสนอเข้ามาดำเนินการในขั้นนั้น กระผมคิดว่าจะเหมาะสมกว่าที่เราจะมาปรับปรุงเฉพาะมาตราเดียวในขณะนี้ ถ้าเป็นได้อย่างนั้น ก็จะเป็นการดีด้วยกันทุกฝ่าย ส่วนข้อเสนอของท่านสมาชิกนี้ กระทรวงมหาดไทยก็จะรับไว้พิจารณาประกอบกับร่างของกระทรวงมหาดไทยที่จะดำเนินการต่อไป

LIRT

นายประจวบ ทองอุไร : ท่านประธานสภาที่เคารพ ความจริงร่างพระราชบัญญัติที่ท่านสมาชิกเสนอมานี้ กระผมก็มีความเห็นคล้าย ๆ กับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คือในความเห็นของกระผม กระผมคิดว่าถ้าหากเราจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในแง่แต่เพียงว่าเพื่อให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ร่างกฎหมายฉบับนี้ก็ไม่ใช่สัญลักษณ์อะไร คือว่าเลือกนายกเทศมนตรีเข้ามา แทนที่ให้คณะเทศมนตรีเป็นผู้เลือกอย่างแต่ก่อน แต่ว่าเมื่อกระผมได้พิจารณาเหตุผลที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมก็ยังไม่เข้าใจว่า ถ้าเพียงแต่เราแก้พระราชบัญญัติเทศบาล ๒ มาตรานี้ เราจะได้อะไรขึ้นมา นอกจากมีนายกเทศมนตรีที่มาจากกาเลือกตั้งเท่านั้นเอง เพราะเหตุว่ารูปแบบการปกครองท้องถิ่นในระบบเทศบาลของเรานี้ยังคงให้สภาเทศบาลมีอำนาจควบคุมนายกเทศมนตรีอยู่ เช่นมีอำนาจที่จะไม่รับร่างเทศบัญญัติงบประมาณประจำปีซึ่งก็มีผลทำให้นายกเทศมนตรีหรือคณะเทศมนตรีต้องลาออก ฉะนั้นถ้าหากเราเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเข้ามา แต่ว่ากฎหมายมาตราอื่นเรายังไม่ได้แก้เลย แม้แต่อำนาจของสมาชิกที่จะควบคุมคณะเทศมนตรี กระผมก็มองไม่เห็นว่าจะเลือกเข้าไปทำไม เพราะเลือกเข้าไปแล้วสมาชิกสภาเทศบาลอาจจะไม่รับเทศบัญญัติงบประมาณ ก็เกิดปัญหายุ่งยากข้างนายกเทศมนตรีก็บอกว่าท่านได้รับเลือกตั้งโดยตรงมาจากประชาชน แต่ว่าข้างสมาชิกเทศบาลก็บอกว่ามีอำนาจตามกฎหมายที่จะควบคุมนายกเทศมนตรีและคณะเทศมนตรีโดยไม่รับหลักการเทศบัญญัติงบประมาณได้ กระผมเห็นว่า ถ้าหากเราจะแก้กฎหมายเพียงเพื่อให้มีนายกเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งอย่างเดียวโดยไม่แก้บทบัญญัติมาตราอื่นของพระราชบัญญัติเทศบาล ประโยชน์ที่ได้ก็รู้สึกว่ามันจะไม่คุ้ม คือไม่คุ้มกับที่เราต้องเสียเวลาไม่คุ้มกับที่เราต้องมีนายกเทศมนตรีซึ่งเราเลือกตั้งเข้าไปแล้วก็ไปสู่สภาเทศบาลค่อนข้างเสียเมื่อไรก็ได้ เพราะฉะนั้นกระผมก็เห็นว่าคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ให้รายละเอียด เพราะฉะนั้นกระผมขอตั้งข้อสังเกตไว้เพียงเท่านั้น ขอขอบพระคุณครับ

นายประคอง เทวารุทธ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ประคอง เทวารุทธ อันที่จริงกระผมพยายามนั่งฟังและก็คิดว่าจะไม่มีโอกาสได้อภิปรายร่างกฎหมายฉบับนี้ เพราะเหตุว่าที่ตั้งใจที่จะอภิปรายนั้นก็คือมันน่าจะสนับสนุนแต่ในหลักการ แต่ว่าในทาง

LIART

ปฏิบัตินั้นก็ยังมีปัญหายุ่งยากก็อยากจะทำให้ทางรัฐบาลท่านชี้แจงให้กระจ่าง พลดีท่านรัฐมนตรีท่านชี้แจงมาแล้วยังไม่กระจ่างชัด กระทบจึงขอประทานโอกาสสักเล็กน้อย ที่ว่ารัฐบาลเตรียมที่จะแก้ไขกฎหมายอะไรต่าง ๆ เกี่ยวกับลักษณะการปกครองท้องถิ่น รวมทั้งลักษณะปกครองท้องถิ่นที่ด้วยนั้น กระทบขอเน้นขอทราบแต่เพียงการปกครองท้องถิ่นอย่างเดียวเท่านั้นนะ ครับว่า ในรูปการที่ท่านสมาชิกผู้มิเกียรติเสนอร่างพระราชบัญญัติที่จะให้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงนั้น ทางรัฐบาลนี้หรือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้นท่านเห็นด้วยหรือไม่ ท่านจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขไปนั้น ท่านจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขมีแนวโน้มหนักไปในทางใด เพื่อที่จะประกอบภารกิจของสภานี้ในทางที่จะรับหลักการหรือไม่รับหลักการฉบับนี้ไปด้วยหรือไม่ ทั้งนี้เพราะกระทบได้เห็นว่าตามหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเทศบาลฉบับนี้มันมีแผนและมีวิถีทางที่ก้าวหน้าไปมาก เมื่อถ้าได้ก้าวหน้าไปถึงขนาดที่ว่าเลือกตั้งนายกเทศมนตรีได้โดยตรงแล้วมันก็จะเห็นผลดีแก่การปกครองท้องถิ่นในการยกหน้าเป็นอันมากทีเดียว เพราะว่าย่อมเป็นที่ทราบกันดีอยู่ในขณะนี้ได้ว่าเราขาดแคลนผู้นำในทางการเมืองเป็นอันมาก และคำกล่าวที่เรากล่าวกันได้ยินเกร่ออยู่ตลอดเวลา ก็คือว่าการเมืองท้องถิ่นหรือว่าการปกครองระบอบท้องถิ่นหรือเรียกว่าการบ้านนะ เป็นรากฐานในการปกครองแบบประชาธิปไตย ถ้าเรามุ่งประสงค์ที่จะสร้างผู้นำในทางการเมืองให้เกิดขึ้นอย่างมีรากฐานมั่นคงแล้ว มันก็ควรจะเป็นการสร้างมาแต่ขั้นพื้นฐานคือจากท้องถิ่นนั้น และการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงนี้ กระทบก็เชื่อว่าเป็นวิถีทางหนึ่งซึ่งจะเป็นการสร้างผู้นำในทางการเมืองไว้ให้มั่นคง การเมืองระดับสูงคือระดับรัฐสภาแห่งชาตินี้จึงจะไปได้รอด และเป็นข้อสังเกตน่าจะแท้ไปถึงพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่มุ่งประสงค์จะมาแข่งขันในการเลือกตั้งครั้งนี้ ในการที่ท่านจะไปพัฒนารูปการปกครองด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการท้องถิ่นนี้ด้วย ก็คือ ถ้าหากว่าพรรคการเมืองใดหวังที่จะครองอำนาจในรัฐสภาอย่างยั่งยืนมั่นคงต่อไปแล้ว ก็ควรที่จะก้าวเข้าไปทำนุบำรุงหรือพัฒนาการในกิจการท้องถิ่นนี้ให้อย่างกว้างขวางจริงจังด้วย ถ้ามีละนั้นแล้วการเมืองเบื้องต้นก็จะล้มลุกคลุกคลานอยู่ตลอดเวลา กระทบคิดว่า จริงอยู่ ในทางปฏิบัติ นั้นอาจจะมีความมากมายและอาจจะไม่ทันที่ทันที่ในกาลสมัยนี้ เพราะว่าจะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลกันเร็ว ๆ นี้อยู่แล้ว แต่ว่าถ้าหากว่าได้มีการเริ่มต้นในทางที่จะพัฒนาเปลี่ยนแปลงแก้ไขไปในท่านองนั้นแล้ว ก็จะเป็นการจูงใจให้ไม่แต่เฉพาะรัฐบาลนี้เท่านั้น

LIRT

หากแต่จะเป็นการจูงใจให้รัฐบาลอื่น ๆ หรือเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง จะได้พิจารณาแก้ไขไปในทางที่พัฒนาการให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป ไม่ใช่ให้หยุดอยู่หรือคงที่ กระทบอยากจะทำอีกสักคำหนึ่งว่า การที่การเมืองเมืองบนที่ดี หรือการเมืองท้องถิ่นล้มลุกคลุกคลานนี้ไม่ใช่ประเด็นหรือปัญหาที่ท่านทั้งหลายได้กล่าวกันว่าเป็นเพราะว่า ประสบความยุ่งยาก ประสบความล้มลุกคลุกคลาน ประสบจากการใช้อิทธิพลหรือใช้การเงินซื้อเสียงโดยประการต่าง ๆ เท่านั้น ไม่ใช่อย่างนั้นนะครับ ชัดเท็จจริงจริง ๆ นั่นที่เขาประสบความสำเร็จเรียบร้อยเจริญราบรื่นก็มีมาก โดยอาศัยกฎหมายเท่านั้นแหละ แต่ว่าที่แท้จริง แก่นของเรื่องนั้นมันอยู่ที่ว่าพวกเราทั้งหลายนั้นยังไม่เล่นการเมืองกันอย่างจริงจังและจริงใจ สถานะประชากรทั้งหลายก็ไม่เต็มใจที่จะรับภาระในทางการเมืองไปอย่างจริงจังและจริงใจเช่นเดียวกัน ต่างคนต่างกลัวและเกลียดการเมือง จึงไม่กล้าที่จะมาเล่นการเมือง เพราะเหตุว่าพื้นฐานในทางการเมืองที่ทางรัฐบาลสร้างไว้ก็ดี โครงสร้างตามรัฐธรรมนูญก็ดี และอันใดก็ตามนั้นมันเป็นที่ไม่น่าไว้วางใจ ไม่ปลอดภัยด้วยประการทั้งปวง ทำให้คนที่กล้าเสี่ยงที่จะกล้าเข้ามาเล่นการเมืองนั้น ก็ไม่มีความสะดวกไม่มีความราบรื่นไม่มีความสบายใจ ไม่กล้าที่จะเสียสละชีวิตของตนเองเข้ามาเล่นการเมืองอย่างจริงจังและจริงใจ ดังที่กระทบได้กล่าวแล้วนั้นแหละครับ มันเป็นทางให้เราขาดแคลนนักการเมืองหรือผู้นำในทางการเมืองเป็นอย่างยิ่ง ที่นี้กับคนที่เล่นการเมืองได้ก็เป็นแต่บุคคลบางประเภทเท่านั้น แต่ในทางกลับกัน ถ้าเรามุ่งประสงค์ที่จะไปสร้างโครงสร้างใหม่ คือไปรื้อฟื้น หรือไปปลูกเสก หรือว่าไปสั่งสอนแนะนำให้ประชาชนนั้นได้เล่นการเมืองมาเสียตั้งแต่ในระดับท้องถิ่นกันอย่างจริงจังและจริงใจให้มันคงเสียแล้ว การเมืองระดับสูงนี้ก็จะถูกป้อนมาจากผู้นำแห่งท้องถิ่นต่าง ๆ เมื่อท่านมาเล่นการเมืองและอยู่ในสภามันคง สะดวกและปลอดภัยราบรื่นด้วยวิถีทางต่าง ๆ แล้ว การเมืองเบื้องต้นก็ไม่ล้มลุกคลุกคลาน กระทบคิดว่าบ้านเมืองที่เราขาดแคลนนี้ขาดแคลนอย่างยิ่งในลักษณะที่ว่าประชาธิปไตยของบ้านเมืองเรานี้ยังต้องการลักษณะการนำอยู่ แต่การนำปัญหาในการนำนะเราจะสร้างที่ไหน เราสร้างจากเมืองบนอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอแน่ เพราะเหตุว่ารากฐานที่แท้จริงนั้นอยู่ที่ท้องถิ่นทั่ว ๆ ไป ทุกแห่งในประเทศไทยนี้ กระทบก็หวังว่าท่านรัฐมนตรีในนามแทนรัฐบาลควรจะยืนยันให้สภานี้ได้ทราบอีกสักทางหนึ่งว่า ท่านมีแนวโน้มที่จะแก้ไขกฎหมายเทศบาลหรือท้องถิ่นอื่น ๆ ที่ประกอบโดยที่ท่านตั้งกรรมการในรูปแบบต่าง ๆ ท่านจะเน้นหนัก

LIRT

ไปในทางไหน ในทางที่เขาเสนอที่ท่านจะเอาหรือไม่ และถ้าท่านเอาแน่นอนภายในระยะเวลา ๒ ปี นั้น ท่านจะรับเอาข้อคิดเหล่านี้ไปประกอบการพิจารณาด้วยหรือไม่ กระผมขอขอบพระคุณที่ท่านประธานให้โอกาส ขอบพระคุณ

นายไพจิตร เอื้อทวิกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตกราบเรียนปรึกษา คือกระผมเข้าใจว่าเมื่อสักรูทางรัฐบาลได้แถลงอย่างแจ่มชัดแล้วว่ารับร่างพระราชบัญญัตินี้ไปพิจารณา ถ้าเป็นเช่นนั้นตามข้อบังคับสภานี้ก็ปรายต่อไปไม่ได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ท่านยังไม่ได้กล่าวอย่างนั้นทีเดียว ท่านรับว่าจะพิจารณาให้อีกทีหนึ่ง แต่ยังไม่ได้กล่าวรับว่าจะรับร่างนี้ไปพิจารณาก่อนรับหลักการครับ ขอให้ฟังให้ละเอียดหน่อยครับ ท่านรัฐมนตรีจะแถลงอะไรไหมครับ เชิญ

พลตำรวจตรี อรรถสิทธิ์ สิทธิสุนทร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) คือ ผมไม่ประสงค์ที่จะรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการแต่ได้เรียนว่าจะรับไว้ประกอบการพิจารณา กับการมการที่ได้ตั้งอยู่แล้ว ส่วนที่ท่านสมาชิกถามว่า ผมจะตัดสินใจว่าจะดำเนินการแก้ไขกฎหมายเทศบาลตามหลักที่ท่านสมาชิกเสนอหรือไม่นั้น ผมยังไม่อาจจะเรียนชี้แจงข้อตัดสินใจในขณะนี้ได้ เพราะได้เรียนแต่ต้นแล้วว่าได้ตั้งผู้ที่ทรงคุณวุฒิในทางวิชาการในทางนี้กับผู้ที่มิประสบการณ์ในทางเรื่องนี้ ให้ไปประกอบการพิจารณากับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญกับกฎหมายที่เราถืออยู่ ว่าควรจะปรับปรุงแก้ไขดำเนินการอย่างไรจึงจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศและประชาชน

นายไพฑูรย์ โทตระไวศยะ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเสนอขอปิดการอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย กรุณารับรองครับผม

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ความจริงผมเองก็จะขอปรึกษาที่ประชุมอยู่แล้ว โดยอาศัยข้อบังคับข้อ ๕๓ ว่าควรจะปิดการอภิปรายได้หรือยัง เมื่อท่านสมาชิกได้เสนอขึ้นมากแล้ว มีท่านผู้รับรองครบถ้วน .... เชิญคุณสุนทร

LIRT

นายสุธน ชื่นสมจิตต์ : ท่านประธานครับ กระผมไม่แน่ใจว่าจะมีระเบียบอนุญาตให้หรือไม่ เพราะว่าตามปกติ...

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสุธนมีสิทธิขอเปิดอภิปรายได้

นายสุธน ชื่นสมจิตต์ : ไม่ใช่ครับ ตอนในสภาครั้งก่อนครับ เวลาก่อนที่จะเปิดการอภิปรายนี้ เจ้าของร่างพระราชบัญญัติจะมาสรุปลงแล้วก็ลงมติ ไม่ทราบว่าจะมีหรือเปล่า

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ไม่มีอะไรมากที่คุณสุธนขอว่ากฎหมายนี้มีเพียง ๓ มาตรา ๔ มาตราเท่านั้นเองทั้งหมด ก็ไม่น่าจะมีปัญหา ท่านสมาชิกทุกท่านเข้าใจดีอยู่แล้ว ก็ได้อภิปรายกันมามากพอสมควรอยู่แล้ว

นายสุธน ชื่นสมจิตต์ : ครับไม่ติดใจครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอประธานมติ...

นายธวัช มกรพงศ์ : โดยเหตุที่ พ.ร.บ.ฉบับนี้ มีความสำคัญมาก และกระผมก็ได้ยกมือหลายครั้งจะขออภิปราย ก็ปรากฏว่าไม่มีโอกาสอภิปรายในเรื่องนี้ กระผมใครที่จะขอเสนอให้เปิดอภิปราย ถ้าจะมาลงมติตอนนี้แล้วจะเป็นการรวบรัดเกินไปอย่างน้อยควรให้โอกาสเพื่อคนอื่นได้อภิปรายต่อไปบ้าง ท่านผู้ใดรับรอง ขอได้โปรดยื่นขึ้น

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอประธานมติต่อที่ประชุมว่าควรจะมีการเปิดการอภิปรายในเรื่องนี้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะเปิดการอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๑ คน)

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้ลงมติให้มีการเปิดการอภิปราย ผมใคร่ขอประทานมติต่อที่ประชุมว่า สมควรที่จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... คุณเสฐณ ชื่นสมจิตต์ เสนอไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็น ว่า ไม่ควรรับหลักการ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติไม่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ที่คุณเสฐณ ชื่นสมจิตต์ เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเป็นอันตกไป

บัดนี้เวลา ๑๒.๑๗ นาฬิกาแล้ว ผมขอพักการประชุม และขอดำเนินการประชุมต่อไปเวลา ๑๔.๓๐ นาฬิกา ขอขอบคุณครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๑๗ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิด
การประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรรับจำนำ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
ซึ่งคณะกรรมการธิการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการศึกษาในวาระที่ ๒

ที่ ๓๖๐๗

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๓ สิงหาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การปกครอง ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
โรงรับจำนำ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... (นายอมร จันทรมบูรณ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และ
ส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อให้โปรดเกล้าเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ทวี แรงขำ

(นายทวี แรงขำ)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

กองกรรมาธิการ

โทร. ๘๑๐๐๕๘

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
โรงรับจำนำ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (นายอมร จันทรสมบูรณ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ) และส่งให้
คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ประกฤษฎณ์ดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ พลตำรวจตรี
สุจินต์ สุรชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย

๒. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายยุวรัตน์ กมลเวชช

๓. ผลของการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>ก)ปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	"	"
<u>มาตรา ๕</u>	มีผู้แปรญัตติ	"

๔. รายละเอียดการพิจารณาคำแปรญัตติ

มาตรา ๕ นายยุวรัตน์ กมลเวชช ขอแปรญัตติไว้
คณะกรรมการ ผู้แปรญัตติพอใจ
ได้ชี้แจงแล้ว

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้

ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) **แรม พรหมโมบล บุญยประสพ**
(นางแรม พรหมโมบล บุญยประสพ)
เลขานุการคณะกรรมการธิการ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
โรงรับจำนำ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราช-
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโรงรับจำนำ
พ.ศ. ๒๕๐๕

"มาตรา ๑๘ ทวิ ในการรับจำนำ ให้ผู้รับจำนำเสนอกรมขึ้นทะเบียนผู้จำหน่าย
และให้เสนอกรมที่มหาชนหลักทรัพย์ส่วนหรือสิ่งของที่จะรับจำนำไว้ตามสมุดตรวจแจ้งรายการ
เกี่ยวกับบัตรประชาชนของผู้จำนำไว้ให้ชัดเจนในต้นขั้วของตัวรับจำนำด้วย

ให้ผู้รับจำนำจดทะเบียนด้วยบัตรประชาชนตัวหรือเอกสารแสดงชื่อและ
ที่อยู่ของผู้จำหน่ายไว้ให้ชัดเจนในต้นขั้วของตัวรับจำนำ ตามวิธีที่ตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

LIRT

ในกรณีที่มีผู้นำไม่ต้องมีบัตรประชาชนตามกฎหมาย ให้จัดแจ้งรายการเกี่ยวกับเอกสารแสดงชื่อที่อยู่ของผู้รับจำคุกแทนบัตรประชาชน"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติโรงรับจำคุก พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๓ ผู้รับจำคุกต้องให้ไต่ทรมณ์จำคุกเมื่อมีผู้นำหรือผู้ตั้งผู้รับจำคุกยื่นขอโทษต่อผู้รับจำคุกขอโทษ ให้ผู้รับจำคุกจัดแจ้งรายการตามมาตรา ๑๘ ทวิ และเมื่อให้โทษแล้ว ให้นำตัวรับจำคุกติดไว้ที่ต้นขั้วตัวรับจำคุกและบันทึกวันเดือนปีที่ให้ไว้ในต้นขั้วตัวรับจำคุกด้วยนั้น และจัดให้ผู้ไต่ทรมณ์คืนลงลายมือชื่อในต้นขั้วตัวรับจำคุกด้วย

ในกรณีที่ผู้รับจำคุกหรือผู้รับจำคุกขอโทษ หรือผู้รับจำคุกขอโทษโดยไม่มีบัตรประชาชน ให้ผู้รับจำคุกจัดแจ้งรายการตามมาตรา ๑๘ ทวิ และเมื่อให้โทษแล้ว ให้นำตัวรับจำคุกติดไว้ที่ต้นขั้วตัวรับจำคุกและบันทึกวันเดือนปีที่ให้ไว้ในต้นขั้วตัวรับจำคุกด้วยนั้น และจัดให้ผู้ไต่ทรมณ์คืนลงลายมือชื่อในต้นขั้วตัวรับจำคุกด้วย

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงรับจำคุก พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๔ ผู้รับจำคุกต้องคืนทรัพย์สินจำคุกให้แก่เจ้าของโดยจะเรียกให้เจ้าของชำระหนี้ที่เกิดจากการรับจำคุกทรัพย์สินนั้นมิได้ ในกรณีต่อไปนี้

- (๑) ได้รับจำคุกสิ่งของที่เห็นได้ว่าเป็นของที่ใช้ในราชการ
- (๒) ได้รับจำคุกทรัพย์สินหรือสิ่งของที่ได้รับแจ้งตามมาตรา ๒๑
- (๓) ได้รับจำคุกทรัพย์สินไว้โดยรู้หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าทรัพย์สินจำนวนนั้นได้มาโดยการกระทำความผิด
- (๔) ได้รับจำคุกทรัพย์สินไว้โดยมิได้จัดแจ้งรายการเกี่ยวต้นขั้วตัวรับจำคุกหรือผู้รับจำคุกจัดแจ้งรายการตามมาตรา ๑๘ ทวิ หรือจัดแจ้งรายการตามมาตรา ๑๘ ทวิ

ความในวรรคหนึ่งไม่ตัดสิทธิของผู้รับจำคุกที่จะเรียกชำระหนี้ที่เกิดจากการรับจำคุกจากผู้รับจำคุก

LIRT

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมการจะมีอะไรแถลงบ้างหรือไม่

นางแรม พรหมไพบูล บุญยประสพ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการไม่มีอะไรจะแถลงเพิ่มเติม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโรรับจำนำ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกขอยกอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอประทานมติว่าร่างพระราชบัญญัติโรรับจำนำ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งคุณอมร จันทรมบูรณ์ กับคณะเป็นผู้เสนอนี้สมควรจะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๙๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าสภานี้ได้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติโรรับจำนำ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ ๓๖๘๖

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒๙ สิงหาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของ
คณะกรรมการวิสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) กิตติ สีหนนท์

(นายกิตติ สีหนนท์)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

กองกรรมการ

โทร. ๘๑๐๐๕๘

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือก นายกิตติ สีหนนท์ เป็นประธานคณะกรรมการ และเลือกข้าพเจ้าเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็นคือ นายสันติ ทักกาล ผู้พิพากษาประจำกระทรวง กระทรวงยุติธรรม

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๔. ผลของการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"
<u>มาตรา ๑</u>	"
<u>มาตรา ๒</u>	"
<u>มาตรา ๓</u>	"
<u>มาตรา ๔</u>	"
<u>มาตรา ๕</u>	"
<u>มาตรา ๖</u>	"
<u>มาตรา ๗</u>	"
<u>มาตรา ๘</u>	"

LIRT

๕. การสงวนความเห็นของกรรมาธิการ

มาตรา ๖

นายเฉลิมชัย วัฒนศัพท์ และนายมารุต บุณนาค

ขอสงวนความเห็นโดยให้แก้ข้อความ “ให้ลงทะเบียน
จำคุกจำเลยไม่เกินสองปี” ในมาตรา ๒๑๙ เป็น
“ให้ลงทะเบียนจำคุกจำเลยไม่เกินหนึ่งปี”

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) **มารุต บุณนาค**

(นายมารุต บุณนาค)

เลขานุการคณะกรรมาธิการ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๓ ทวิ และมาตรา ๑๕๓ ตรี แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"มาตรา ๑๕๓ ทวิ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นในปัญหาข้อเท็จจริงในคดีซึ่งอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่

(๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือให้ลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก

LIRT

- (๒) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้
- (๓) ศาลพิพากษาว่า จำเลยมีความผิด แต่รอกการกำหนดโทษไว้ หรือ
- (๔) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๕๓ ตี ในคดีซึ่งต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๕๓ ทวิ ถ้าผู้พิพากษาคนใดซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้งในศาลชั้นต้นที่เคราะห์เห็นว่า ข้อความที่ตัดสินนั้นเป็นปัญหาสำคัญอันควรสู่ศาลอุทธรณ์และอนุญาตให้อุทธรณ์ หรือ อธิบดีกรมอัยการหรือพนักงานอัยการซึ่งอธิบดีกรมอัยการได้มอบหมายลงลายมือชื่อรับรองในอุทธรณ์ว่า มีเหตุอันควรที่ศาลอุทธรณ์จะได้วินิจฉัยก็ให้รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาต่อไป”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๘ อุทธรณ์นั้น ให้ยื่นต่อศาลชั้นต้นในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คู่ความฝ่ายที่อุทธรณ์ฟัง

ให้เป็นหน้าที่ศาลชั้นต้นตรวจอุทธรณ์ว่าควรจะรับส่งขึ้นไปยังศาลอุทธรณ์หรือไม่ ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ถ้าเห็นว่าไม่ควรรับให้จดเหตุผลไว้ในคำสั่งของศาลนั้นโดยชัดเจน”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๑๕๘ ทวิ เมื่อศาลชั้นต้นปฏิเสธไม่ยอมรับอุทธรณ์ คู่ความยอมอุทธรณ์เป็นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลนั้นต่อศาลอุทธรณ์ได้ คำร้องเช่นนี้ให้ยื่นที่ศาลชั้นต้นภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันฟังคำสั่ง แล้วให้ศาลนั้นรับส่งคำร้องมายังศาลอุทธรณ์พร้อมด้วยอุทธรณ์และคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้น

เมื่อศาลอุทธรณ์เห็นสมควรตรวจสำนวนเพื่อสั่งคำร้องเรื่องนั้น ก็ให้ส่งศาลชั้นต้นส่งมาให้

LIRT

ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาคำร้องนั้นแล้วมีคำสั่งยื่นตามคำปฏิเสธของศาลชั้นต้น หรือมีคำสั่งให้รับอุทธรณ์ คำสั่งนี้ให้เป็นที่สุดแล้วส่งไปให้ศาลชั้นต้นอ่าน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑๙ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑๙ ในคดีซึ่งศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าศาลอุทธรณ์ยังคงลงโทษจำเลยไม่เกินกำหนดที่ว่ามานี้ ห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑๙ ทวิ และมาตรา ๒๑๙ ตริ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๒๑๙ ทวิ ห้ามมิให้คู่ความฎีกาคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งในข้อเท็จจริง ในปัญหาเรื่องวิธีการเพื่อความปลอดภัยแต่อย่างใดเลย แม้คดีนั้นจะไม่ต้องห้ามฎีกาก็ตาม

ในการนับกำหนดโทษจำคุกตามความในมาตรา ๒๑๘ และ ๒๑๙ นั้น ห้ามมิให้คำนวณกำหนดเวลาที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยรวมเข้าด้วย

มาตรา ๒๑๙ ตริ ในคดีที่ศาลชั้นต้นลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก หรือเปลี่ยนโทษกักขังเป็นโทษจำคุก หรือคดีที่เกี่ยวกับการกักขังแทนค่าปรับ หรือกักขังเกี่ยวกับการริบทรัพย์สินถ้าศาลอุทธรณ์มิได้พิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น ห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒๐ ห้ามมิให้คู่ความฎีกาในคดีซึ่งศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษา ยกฟ้องโจทก์โดยอาศัยข้อเท็จจริง”

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ทางคณะกรรมการจะมีอะไรแถลงบ้างหรือไม่

นายมารุต บุณนาท (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในชั้นนี้ยังไม่มีอะไรที่จะแถลงครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการรวมการสงวนความเห็นไว้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๖ นี้ มีคุณเฉลิมชัย วสีนนท์ และคุณมารุต บุณนาท ขอสงวนความเห็นไว้ ขอเชิญคุณเฉลิมชัยครับ

นายเฉลิมชัย วสีนนท์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในมาตรา ๖ ที่กระผมขอสงวนความเห็นไว้ โดยขอแก้ความที่ว่า "ในคดีซึ่งศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกินสองปี" ขอแก้เป็น "ไม่เกินหนึ่งปี" ด้วยกระผมมีเหตุผลดังจะกราบเรียนดังต่อไปนี้ ตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็มีความประสงค์ที่จะแก้ไขคดีที่ค้างค้างในศาลฎีกา ซึ่งแต่เดิมในมาตรา ๒๑๙ บัญญัติว่า ห้ามมิให้โจทก์ฎีกาในคดีซึ่งศาลเดิมและศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์โดยอาศัยข้อเท็จจริง ซึ่งทำให้ในคดีที่มีการลงโทษจำคุกจำเลย ไม่ว่าจะโทษเท่าใดจำเลยก็ชอบที่จะฎีกาได้ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อที่จะไม่ให้คดีขึ้นไปอยู่ถึงศาลสูงก็เลยกำหนดไว้ว่า ถ้าศาลพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน ๒ ปีแล้ว ถ้าศาลอุทธรณ์ยังคงลงโทษจำเลยไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้มานี้ ห้ามมิให้คู่ความฎีกาการที่จะแก้กฎหมายเช่นนี้ ใน

LIART

หลักการก็ได้สมประสงค์ในเรื่องที่จะตัดคดีไม่ให้ขึ้นไปศาลสูงแต่กระผมใครจะกราบเรียนท่านสมาชิกสภาฯ ซึ่งจะต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันในการแก้ไขเรื่องนี้ กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า การพิพากษาให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดต้องรับโทษจำคุกนั้นเป็นเรื่องที่ส่งผลไปทำให้เกิดความเสียหายในเสรีภาพในร่างกาย เพราะเขาต้องถูกจองจำ ฉะนั้นการพิจารณาคดีว่าบุคคลนั้นควรจะต้องรับโทษ ควรจะได้พิจารณาให้ถี่ถ้วน ฉะนั้นปัญหาจึงอยู่ที่ว่า ถ้าเราจะแก้ไขความล่าช้าหรือคดีค้างคั่งในศาลนั้น ก็เป็นเรื่องที่อยู่แต่เราก็จะต้องคำนึงว่าการที่เราจะทำให้เรื่องเสร็จเด็ดขาดไปนั้น ก็จะต้องคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนด้วย กล่าวคือว่าบุคคลนั้นควรจะได้รับการพิจารณาถ้อยคำว่าเป็นผู้กระทำผิดจริง กระผมไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่งที่กระผมได้สถิติข้อมูลมาว่าในปี ๒๕๑๓ มีคดีซึ่งศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน ๒ ปีนั้นมีจำนวน ๑,๒๓๔ คดี แต่เมื่อไปถึงศาลฎีกาแล้วมีการแก้ไขถึง ๔๗๘ คดี ซึ่งเท่ากับมีการแก้ไข ๓๘ เปอร์เซ็นต์ของคดีทั้งหมดใน ๔๗๘ คดีนี้ เป็นเรื่องที่แก้ไขกลับคำพิพากษาเสีย ๒๒๓ คดี เป็นเรื่องที่แก้ไขเล็กน้อย ๒๕๕ คดี สรุปแล้วมีศาลฎีกาได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ถึง ๒๐.๕ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๕๑๔ ก็เช่นเดียวกัน มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ๒๘.๖๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นการแก้ไขเกี่ยวกับโทษ ๑๖.๙ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๕๑๕ มีการแก้ไขทั้งหมด ๓๖.๗ เปอร์เซ็นต์ เป็นคดี ๑๘๘ เปอร์เซ็นต์ เฉลี่ยแล้วศาลฎีกาได้มีการแก้ไขคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ถึง ๑๘.๗ เปอร์เซ็นต์ ฉะนั้นกระผมจึงขอสงวนคำแปรญัตติเพื่อที่จะได้กราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายในอันที่เราจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน ที่เราจะรู้สึกว่าเราจะต้องการความรวดเร็ว แต่เราจะคำนึงถึงความถูกต้องหรือไม่ สำหรับความเห็นของกระผมแล้วว่าความถูกต้องน่าจะเป็นเรื่องความสำคัญมากกว่าความรวดเร็ว ความรวดเร็วจะเป็นเรื่องที่ทางฝ่ายบริหาร หรือทางฝ่ายตุลาการ หรือผู้ที่จะต้องใช้กฎหมาย จะต้องหาวิธีการให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานโดยไม่กระทบกระเทือนถึงหลักการและความถูกต้อง ฉะนั้นกระผมจึงขอแก้ว่าโทษที่จะฎีกาไม่ได้นั้น ที่ร่างนี้กำหนดไว้ ๓ ปีขอแก้เป็น ๑ ปีขอพระคุณครับ

นายมารุต บุณนาค : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออภิปรายสนับสนุนข้อ
อภิปรายของคุณเฉลิมชัย กรรมการ ในชั้นกรรมาธิการในปัญหานี้ได้ถกเถียงกันมากเกี่ยวกับ

LIRT

สิทธิเสรีภาพของประชาชนพิจารณากันว่าความสำคัญระหว่างสิทธิเสรีภาพของประชาชนกับการที่ศาลยุติธรรมจะเร่งรัดการพิจารณาคดีโดยละทิ้งสิทธิเสรีภาพของประชาชนเสียนี้ อันใดจะเป็นเรื่องสำคัญกว่าจากเสียงข้างมากเพียง ๗ ต่อ ๕ ของคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า การเร่งรัดการพิจารณาคดีของศาลยุติธรรมเป็นเรื่องสำคัญกว่า ปัญหาที่กระผมไม่เห็นด้วย เพราะ ว่าสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นเรื่องสำคัญ การที่ทางกระทรวงยุติธรรมมุ่งคิดจะเร่งรัดการพิจารณาคดีโดยจำกัดสิทธิของประชาชน ให้มิได้รับสิทธิในการฎีกาจำกัดโทษเช่นนี้กระผมไม่เห็นด้วย เพราะเหตุว่าในการเร่งรัดการพิจารณาคดีของศาลให้เร็วขึ้นนั้น กระทรวงยุติธรรมน่าจะได้ปรับปรุงสมรรถภาพในการทำงานของศาลยุติธรรมมากกว่า เช่นในเรื่องจำนวนผู้พิพากษาซึ่งมีไม่พอ ในเรื่องจำนวนศาลซึ่งมีน้อยห้องบัลลังก์ก็พิจารณาไม่พอแก่คดี ควรจะเร่งรัดในทางนั้น และในทางข้อเท็จจริงก็ปรากฏอยู่ในศาลต่างจังหวัดหรือแม้แต่ศาลในกรุงเทพฯ ที่ผู้พิพากษาได้นั่งพิจารณาไม่ครบองค์คณะ ซึ่งเป็นการปฏิบัติไม่ชอบด้วยกฎหมาย ในคดีอาญาเรื่องสำคัญพิจารณาแต่เพียงนายเดี่ยว และได้นำถ้อยคำสำนวนไปปรึกษาหารือกับผู้พิพากษาซึ่งไม่ได้นั่งพิจารณาด้วย ความผิดพลาดก็มีอยู่เป็นอันมาก อันนี้กระผมได้เคยสำรวจสถิติของกระทรวงยุติธรรมเองในครั้งที่ได้ขอพิจารณาให้ยกเลิกกฎอัยการศึก ก็ปรากฏว่าในคดีทั่วไปศาลสูงได้กลับคำพิพากษาของศาลล่างเป็นจำนวนเกินกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ดังที่คุณเฉลิมชัย ได้ยกขึ้นมาเป็นตัวอย่างแล้ว ในปัญหานี้ถ้าหากว่าท่านจะได้พิจารณาดูบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติขึ้นใหม่ ให้สิทธิแก่ประชาชนที่จะได้รื้อฟื้นคดีที่ได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้องให้ได้กลับพิจารณาคดีขึ้นใหม่ และให้รัฐได้ชดใช้ค่าเสียหายแก่จำเลยที่ได้ถูกลงโทษโดยไม่ได้กระทำ ความผิดแล้วจะเห็นว่าถ้าหากว่าปล่อยให้บทบัญญัตินี้คงเป็นไปตามที่กระทรวงยุติธรรมขอแก้ ความผิดพลาดก็จะเกิดขึ้นได้ และเป็นที่น่าอนว่า การรื้อฟื้นคดีใหม่ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญก็จะมีขึ้นเป็นอันมาก และถ้าหากให้การพิจารณาคดีโดยกำหนดสิทธิเสรีภาพของประชาชนไว้ กำหนดไว้เพียง ๑ ปี ความผิดพลาดก็ย่อมมีน้อย กระผมไม่เห็นด้วย ปัญหา นี้ควรเป็นเรื่องที่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้มาก เสรีภาพของประชาชนแม้แต่เพียงวันเดียว การถูกจำคุกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเพียงวันเดียวย่อมเป็นการลิดรอนสิทธิของประชาชนแล้ว กระผมยืนยันว่าในคุกในตะรางในบ้านเมืองของเรานั้น มีคนบริสุทธิ์ที่ถูกลงโทษโดยมิได้กระทำผิดมีมากมายเหลือเกิน ด้วยเหตุนี้กระผมจึงวิงวอนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

ขอได้โปรดคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนยิ่งกว่าการที่จะสนับสนุนการเร่งรัดการพิจารณาของศาลโดยไม่ต้องคำนึงถึงสิทธิของประชาชนครับ

นายกิตติ สีทนนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอเรียนชี้แจงว่า ความจริงการที่กระทรวงยุติธรรมได้เสนอขอแก้ไขกฎหมาย วิชาอาญาไม่ใช่เพื่อประสงค์ที่จะเร่งรัดการพิจารณาและมีได้ละเอียดในการคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเลย เหตุที่กระทรวงยุติธรรมเสนอแก้กฎหมายจำกัดสิทธิอุทธรณ์ ฎีกา ขึ้นนี้ ก็เพราะว่ามีคดีที่ขึ้นสู่ศาลสูงโดยเป็นคดีที่ไม่จำเป็น หรือว่าอาจจะเรียกความจริงว่าไม่จำเป็น อยู่ที่ว่าเราสมควรจะให้คดีขึ้นสู่ศาลสูงได้มากน้อยเพียงใด แล้วก็คดีอย่างไรเราจึงจะให้ขึ้นไปได้ไม่ได้ ในเรื่องสิทธิเสรีภาพนั้นกระทรวงยุติธรรมก็มีความระมัดระวังและก็เห็นพ้องด้วยกับท่านกรรมาธิการที่ท่านเป็นห่วงในข้อนี้ตามที่ท่านอ้างสถิติอันนี้กระผมขอยอมรับผิดว่าสถิติที่เราพูดกันในระดับกรรมาธิการนั้นมันเป็นสถิติที่คลาดเคลื่อน ซึ่งเขาทำไว้แต่เดิมในชั้นพิจารณาในระดับชั้นกระทรวง ซึ่งเป็นสถิติที่เกี่ยวกับเรื่องทั้งคดีแพ่งคดีอาญาปนกันเข้ามา แต่ว่าเวลานั้นกระผมเองก็ไม่ได้ดูโดยละเอียด อันนี้กระผมขอยอมรับผิดในชั้นกรรมาธิการ เมื่อผ่านกรรมาธิการไปเสร็จแล้ว กระผมก็กลับไปดูว่าความจริงในมาตรา ๒๒๐ ของประมวล วิชาอาญาเดิมซึ่งเป็นประเด็นเป็นปัญหาที่จะมาสู่คดีนี้ เพราะกฎหมายเขาบัญญัติไว้บอกว่า ในคดีซึ่งศาลเดิมพิพากษาให้ลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน ๑ ปีหรือปรับไม่เกินพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ แม้ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ไขมาก็ตาม ถ้าศาลอุทธรณ์คงยังลงโทษจำเลยไม่เกินกำหนดที่ว่ามานี้ ห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ก็คือหมายความว่าในกฎหมายเดิมปัจจุบันนั้น ถ้าหากว่าลงโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี ศาลชั้นต้น หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ แล้วศาลอุทธรณ์แม้จะพิจารณาแก้ไขมากหรือพิพากษายืน ก็ห้ามฎีกาในข้อเท็จจริง ส่วนข้อกฎหมายนั้นคงฎีกาได้เสมอไม่ต้องห้าม เหตุที่ห้ามฎีกาในข้อเท็จจริงก็เพราะถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เป็นความผิดเล็กน้อย แล้วก็ได้ฟังข้อเท็จจริงมาถึง ๒ ศาลแล้ว ทั้งศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ก็ควรจะยุติกันเสียทีหนึ่ง ที่นี้ต่อมาในการที่จะแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ ทางฝ่ายกระทรวงยุติธรรมก็พิจารณาเห็นว่าเวลานี้คดีที่ขึ้นไปสู่ศาลก็มีมาก แล้วส่วนมากก็ไม่สู้จะมีปัญหาอะไรมากนัก เราควรจะจำกัด นี่เป็นอย่างหนึ่ง แล้วเราก็คิดกันถึงว่าจำนวนผู้พิพากษา

LIRT

ที่ขึ้นไปนี้ ผ่านไปจากศาลชั้นต้นไปสู่ศาลอุทธรณ์ ไปสู่ศาลฎีกา โดยมากก็เป็นผู้พิพากษาคนเดิม
 นั่นเอง ผู้พิพากษาที่อยู่ศาลอุทธรณ์ก็ขึ้นไปสู่ศาลฎีกา ก็เคยตัดสินมาจากศาลอุทธรณ์ แม้จะ
 ไม่ใช่ตัดสินเรื่องนั้นก็ไปตัดสินที่ศาลฎีกา นี้พูดกันถึงในเรื่องตัวบุคคล ที่นี้โดยเหตุผลที่
 กระทรวงยุติธรรมก็เห็นว่าคดีเหล่านี้ถ้าเราจะจำกัดสิทธิฎีกาให้น้อยลงก็เพิ่มขึ้นมาเป็นทำให้
 เป็นโทษจำคุกนี้จาก ๑ ปีเป็น ๒ ปี ปรับ ๑,๐๐๐ บาทเป็น ๑๐,๐๐๐ บาท ถ้าหากว่าศาลอุทธรณ์
 พิพากษายืนหรือพิพากษาแก้ไขมาก ก็คงห้ามฎีกาข้อเท็จจริง ซึ่งสถิติอันนี้กระผมเมื่อภายหลัง
 จากได้พูดกันในชั้นกรรมาธิการแล้วท่านกรรมาธิการก็เป็นห่วงว่าเปอร์เซ็นต์ที่สูงอยู่นี้อาจ
 จะมีการผิดพลาดแล้วก็เป็นการที่ทำให้คนที่บริสุทธิ์ไปต้องโทษโดยไม่มีเหตุผลและโดยไม่
 สมควร นี่ยังมีอยู่ ไม่ควรที่จะแก้ไขนี้กระผมก็กลับไปที่กระทรวง แล้วก็ขอให้เจ้าหน้าที่ลงค้น
 ให้ถี่ถ้วน ก็คงได้ความว่า ค่าพิพากษาที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน ๒ ปี
 ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ แล้วก็ขึ้นมาสู่ศาลฎีกาได้มี ๑๘๑ คดีเท่านั้นเอง และใน ๑๘๑ คดีนี้ศาลฎีกา
 พิพากษา ๑๖ คดี คือหมายความว่าไม่เป็นไปตามที่ศาลอุทธรณ์ว่า ศาลฎีกาไปกลับเสีย ๑๖ คดี
 จาก ๑๘๑ คดี ในปี ๒๕๑๖ ก็มีคดีขึ้นมาสู่ศาลฎีกาในคดีลักษณะความผิดตามมาตรา ๒๒๐ นี้
 เพียง ๕๔ คดี แล้วศาลฎีกาก็พิพากษากลับเพียง ๔ คดี ถ้าพูดถึงเรื่องที่ว่ายังมีกรงกลับกันได้
 แก่กันได้ นี่ก็เป็นหลักธรรมดา เพราะเหตุว่าความเห็นของบุคคลนั้นย่อมจะมีความเห็นไม่
 ตรงกัน ที่จะให้ไปตรงเป็นไม้บรรทัดว่าถ้าตัดสิน ๒ ศาลแล้วศาลฎีกาจะไม่เปลี่ยนแปลง
 นะก็คงเป็นไปได้ เพราะเหตุว่ามีฉะนั้นแล้วเราคงไม่มีศาลถึง ๓ ศาลเพื่อให้กลั่นกรอง
 แต่ที่ว่าถ้าคดีเล็กน้อยเราก็ให้ยุติลงเป็นเพียงศาลชั้นศาลล่าง เพราะถือว่าได้มีการพิจารณา
 กลั่นกรองกันมาถึง ๒ ศาลแล้ว แต่แม้กระนั้นก็ตามในเรื่องนี้กฎหมายก็ไม่ใช่ว่าจะจำกัด
 ห้ามเสียเด็ดขาดเลยทีเดียว คือว่าถ้าหากว่าศาลอุทธรณ์พิพากษายืนในอัตราโทษจำคุกไม่เกิน
 ๒ ปี ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทแล้ว ไม่ใช่เราจะห้ามฎีกาข้อเท็จจริงเด็ดขาด เรายังมีบทบัญญัติ
 ของมาตรา ๒๒๑ ซึ่งไม่ได้แก้ไขแล้วก็นำมาใช้ปรับได้กับในคดีนี้ ในมาตรา ๒๒๑ นี้ ซึ่งบัญญัติ
 ว่าในคดีอาญาซึ่งห้ามฎีกาไว้โดยมาตรา ๒๑๘, ๒๑๙ และ ๒๒๐ มาตรา ๒๒๐ คือมาตราที่กำลัง
 พูดถึงที่ว่าขอแก้ไขจาก ๑ ปีเป็น ๒ ปีนี้ แห่งประมวลกฎหมายนี้ ถ้าผู้พิพากษาคนใดซึ่งพิจารณา
 หรือลงชื่อในคำพิพากษา หรือทำความเห็นแย้งในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์พิเคราะห์เห็นว่า
 ข้อความที่ตัดสินนั้นเป็นปัญหาสำคัญอันควรสู่ศาลสูงสุดและอนุญาตให้ฎีกา หรืออุทธรณ์

อัยการลงลายมือชื่อรับรองในฎีกาว่ามีเหตุอันควรที่ศาลสูงสุดจะได้วินิจฉัย ก็ให้รับฎีกานั้นไว้พิจารณาต่อไป นี่ก็มีบทบัญญัติในทางแก้อีกเหมือนกันว่า ถ้าหากว่าคดีนั้นมันมีเหตุผลสมควรที่ศาลสูงสุดจะได้รับ ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นที่พิจารณาคดีนั้นก็ดี ผู้พิพากษาชั้นต้นซึ่งเป็นผู้ตัดสินก็ดี เพราะในศาลชั้นต้นนี้ผู้พิจารณากับผู้ตัดสินนี้อาจจะเป็นคนละคนก็ได้ เช่นอย่างว่า ผู้พิพากษาคณะหนึ่งคณะหนึ่งพิจารณาคดีเรื่องนั้น แล้วต่อมาย้ายไป ก็มีผู้พิพากษาผู้อื่นมาแทนก็มาตัดสินคดีเรื่องนั้น นี่ก็เป็นเรื่องหลักธรรมดาของกฎหมายซึ่งผู้พิพากษาเหล่านี้ก็มีสิทธิที่จะรับรองฎีกาของคุณค่าที่ต้องห้ามไม่ให้ฎีกาข้อเท็จจริงนี้ให้ฎีกาข้อเท็จจริงได้ นี่ชุดหนึ่งหรือผู้พิพากษาศาลชั้นต้นที่มีความเห็นแย้ง คือว่าคำพิพากษาที่มีความเห็นแย้งผู้พิพากษาที่เห็นแย้งนั้นก็มีสิทธิรับรองฎีกาได้อีกเหมือนกัน นอกจากนั้นผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ที่พิจารณาและพิพากษาคดีนั้นก็รับรองได้ หรือผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ที่เห็นแย้งก็รับรองได้ นี่เราก็มีอีกอันหนึ่งและในที่สุดแล้วก็ยังให้อธิบดีกรมอัยการเป็นผู้รับรองได้อีก โดยเหตุว่าที่เราให้รับรองนี้ก็หมายความว่าได้พิจารณาได้ตรวจสอบแล้ว ว่า ถึงแม้ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริงก็ตาม แต่เป็นปัญหาข้อเท็จจริงที่สมควรหรือเป็นปัญหาข้อเท็จจริงที่สำคัญที่ศาลฎีกาจะวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่งเพื่อความแน่นอน ก็รับรองให้ฎีกาได้ ซึ่งก็ไม่ได้จำกัดเสรีภาพอะไร ก็ถ้าหากว่าเป็นเรื่องที่เราเห็นได้ชัดๆ ไม่มีทางที่จะเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาเป็นอย่างอื่นแล้ว ก็ไม่สมควรที่จะให้คดีอย่างนี้ขึ้นมาสู่ศาลฎีกาได้อีก เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็น ได้พิจารณามาถึง ๒ ศาลแล้ว ได้ตรวจสอบแล้วก็ไม่มีเหตุอะไรที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไข ก็ไม่รับรองให้ แต่ถ้ายังเห็นว่ามีเหตุอันสมควรแล้วก็จำเป็นที่ศาลสูงหรือศาลฎีกาควรจะวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่ง ท่านก็รับรองให้ฎีกาขึ้นมาได้ เพราะฉะนั้นคดีเหล่านี้ก็ยังมีทางขึ้นมาสู่ศาลฎีกาได้ ไม่ได้ถูกจำกัดห้ามเสียโดยเด็ดขาดทีเดียว เพราะเหตุว่าในกฎหมายนี้เองก็ยังคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของบุคคลอยู่เหมือนกันเพื่อกลั่นกรองว่าเราไม่อยากจะลงโทษผู้ที่บริสุทธิ์เอามากโทษ อันนี้ไม่ใช่ความประสงค์ของกฎหมายแน่นอน แต่เหตุที่มีการแก้ไขโทษขึ้นมาให้สูงขึ้น ก็เพราะว่า ถือว่าได้มีการพิจารณาถึง ๒ ศาลแล้ว เพราะฉะนั้นในเสียงข้างมากจึงเห็นว่าก็ควรจะจำกัดสิทธิได้ เพราะเหตุว่าถ้าหากว่าอยากจะมีฎีกาแล้วมีเหตุผลสมควร เราก็ไปขอให้รับรองได้ อันนี้ก็เห็นความเห็นของกรมการฝ่ายข้างมาก ผมขอขอบคุณครับ

LIART

นายมารุต บุณนาค (กรรมธิการ): ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนเหตุผล
 ได้แย้งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในประเด็นแรก กระผมยืนยันว่าสถิติต่าง ๆ
 ที่ศาลสูงได้พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์นั้นมีมาก ตามที่กระผมได้เคยค้นคว้า
 เมื่อครั้งได้เรียกร้องขอให้ศาลยกเลิกกฎอัยการศึกมาแล้ว และตรงตามที่คุณเฉลิมชัยได้
 ค้นคว้ามาเช่นเดียวกัน แต่ส่วนที่สถิติที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้กล่าวว่ามี
 ๒๕๑๖ คดีขึ้นสู่ศาลสูงน้อยนั้น ก็เพราะว่าในยุคหนึ่งสมัยนั้นเป็นการใช้กฎอัยการศึกครับ คดี
 พิจารณาแต่เพียงศาลชั้นต้น ได้พิพากษาลงโทษไป อันนั้นแหละครับเป็นการที่ได้ชัดเจนว่า ได้มี
 ผู้สุจริตได้ถูกลงโทษไปไม่น้อยทีเดียว สำหรับที่ท่านได้กล่าวว่า ในทางปฏิบัตินั้นอาจจะมี
 ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ขึ้นไปพิจารณาในศาลฎีกา ก็อาจจะให้คำปรึกษาหารือเท่านั้น เพราะ
 เหตุว่าตามธรรมเนียมศาลยุติธรรมหรือในวิธีพิจารณาความแพ่ง ความอาญาก็ไม่น่าจะพิจารณา
 ได้ในเมื่อได้พิจารณาแล้วในศาลชั้นต้น ส่วนที่ท่านได้กล่าวว่ามีบทบัญญัติมาตรา ๒๒๑ ให้
 โลกาสที่ผู้พิพากษาในศาลชั้นต้น ผู้ร่วมพิจารณาหรือผู้ที่ได้ทำความเห็นแย้ง หรือผู้พิพากษา
 ศาลอุทธรณ์หรืออธิบดีกรมอัยการรับรองข้อเท็จจริงในปัญหาข้อเท็จจริงอันสำคัญก็ยกม
 ฎีกาได้นั้น มันเป็นบทบัญญัติเขียนเอาไว้เท่านั้นแหละครับ ในทางปฏิบัติในฐานะที่กระผม
 ได้ประกอบวิชาชีพทางกฎหมายมาเป็นเวลาถึง ๒๗ ปี กระผมยืนยันได้ว่าจะมีผู้พิพากษาที่
 กล้ายืนยันข้อเท็จจริงในคดีที่ตัวไม่เห็นด้วย แต่ไม่กล้าทำความเห็นแย้งมีไม่ถึง ๑ เปอร์เซ็นต์
 และแม้แต่ผู้พิพากษาที่ตัดสินไปแล้ว จะมีก็คนครับที่มีน้ำใจนักกีฬากล้ารับรองข้อเท็จจริงที่ตัว
 ได้ตัดสินลงโทษไปเพื่อที่จะให้ศาลสูงกลับ ไม่มีครับจะมีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ก็คนที่เหลียวแล
 ต่ออิสรภาพของประชาชน ที่จะมาร้องข้อเท็จจริงให้กับจำเลย แล้วจำเลยคนใดจะไปติดต่อ
 ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ได้ เป็นเรื่องของผู้พิพากษาซึ่งอยู่ในวินัยของพระราชบัญญัติข้าราชการ
 ตุลาการย่อมมีความเกรงกลัวที่จะติดต่อกับประชาชน ที่จะรับรองข้อเท็จจริงให้ อันนี้เป็น
 ข้อเท็จจริงที่ยอมรับ และในด้านอธิบดีกรมอัยการ กระผมยืนยันได้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ที่เป็นอัยการนั่งอยู่ในที่นี้ เท่าที่กระผมตรวจพบสถิติของกรมอัยการมา มีไม่ถึง ๐.๑ เปอร์เซ็นต์
 ครับที่อธิบดีกรมอัยการรับรองข้อเท็จจริงให้กับประชาชนในการยื่นฎีกา อันนี้กระผมรับรองได้
 รู้สึกว่าจะไม่มีเลย ท่านสั่นหน้าด้วย อันนี้แหละครับ กระผมขอฝากความหวังไว้กับท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ ถ้าหากว่าศาลตัดสินผิดพลาดไป อิสรภาพของบุคคล ๒ ปีครับ ลูกเมียของเขา

อนาคตของผู้วิสุทธ์ ใครจะรับรอง ใครจะกำกับกันได้ กระผมขอฝากไว้ครับ โปรดสนับสนุนความเห็นของการรมาธิการข้างน้อยครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ ท่านประธานครับ ผมเป็นทนายความมา ๓๐ ปีพอดี ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้พิพากษารับรองคำพิพากษาที่ตัวตัดสินไปแล้วมาสู่ศาลฎีกานั้นมี ๑ เรื่องผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์มีความเห็นแย้งมีอยู่ ๑ เรื่อง อธิบดีกรมอัยการไม่มีเลย เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยกับการรมาธิการข้างน้อย พวกเราไม่เคยติดคุกนะไม่รู้หรอก คุกนะมันสำคัญอย่างไร ปีหนึ่งหรือ ๒ ปี เดือนหนึ่งหรือ ๒ เดือนนี้ทারণ เมื่อสมัยผมเป็นพนักงานสอบสวนไปเยี่ยมคุกเดือนละครึ่ง ไปเห็นคนที่เราจับเข้าคุกมีแต่ความสังเวช และข้อเท็จจริง ผมเองนี่เคยเป็นพนักงานสอบสวนมา ๑๕ ปี ทั้งๆ ที่สืบสวนและสอบสวนแล้วว่ามันผิด แต่ภายหลังก็ปรากฏว่าไม่ได้ผิด แต่ก็ติดคุกไปแล้วปัญหาที่จะแก้คดีไม่ให้ขึ้นศาลฎีกานั้นมีอยู่ ๒ ประเด็น ไม่ควรจะเป็นวิธีพิจารณาความอาญาที่กำหนดโทษเป็นเครื่องกำหนด ระบบศาลเดียวที่ผมคิดว่าไม่ค่อยจะถูกต้อง คือว่าใครอยู่นานๆ ก็เลื่อนขึ้นไป ไม่ได้คำนึงถึงสมรรถภาพของผู้พิพากษา ความซื่อสัตย์ของผู้พิพากษาปัญหามันจึงเกิดขึ้นที่ว่า เรามาแก้กฎหมายห้ามอุทธรณ์ ห้ามฎีกาโดยไม่คำนึงถึงราษฎรนั้นชอบด้วยหลักยุติธรรมหรือเปล่า ผมไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ ถ้าความคั่งในศาลฎีกา ก็มีทางที่จะทำได้หลายประการ ประการแรก การตั้งผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์อย่าเอาระบบอยู่นานเงินเดือนสูง เอาความซื่อสัตย์สุจริตและก็แม่นในจับบทกฎหมาย ชำนาญในวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว อันนี้แก้ปัญหา คนที่เป็นคู่ความยอมรู้ว่า ความของตัวจะชนะหรือแพ้ ทนายความที่ซื่อสัตย์ อัยการที่ชอบด้วยหน้าที่ จะไม่ยอมตั้งอุทธรณ์หรือฎีกาในคดีที่ตัวรู้ว่าไม่มีเหตุผล แต่เดี๋ยวนี้ระบบอยู่นาน และเลื่อนขึ้นไปนี่มันทำให้เกิดเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น และกระทรวงยุติธรรมนี้เมื่อสมัยเป็นผู้แทนราษฎร สภาเสนอให้ตำแหน่งผู้พิพากษาถึง ๓๐๐ ตำแหน่ง แต่รัฐมนตรีขณะนั้นท่านไม่เอา ท่านจะใช้ระบบผู้พิพากษาขาดของท่านเรื่อยไป เรื่องมันก็คาราคาซังมาจนทุกวันนี้ กรรมการที่สงวนความเห็นไว้นั้นให้ข้อเท็จจริงแก่สภานี้ไว้อย่างหนึ่ง ซึ่งผมรับรองว่าถูกต้อง คนที่ทำผิดกฎหมายทุกวันในประเทศไทยนั้นคือผู้พิพากษา เพราะกฎหมายบอกว่าต้องครบองค์คณะ แล้วไปดูทุกศาลทั่วประเทศไม่มีครบองค์คณะ แต่เราจะต้องยอมรับ ถ้าไม่ให้ครบองค์คณะความยิ่งซ้ำใหญ่วิธีแก้ที่ถูกต้อง

LIRT

ก็คือว่าเพิ่มผู้พิพากษาให้ครบองค์คณะ ความประณีตบรรจงการสุจริตจะมีมากขึ้นความเชื่อถือของคู่ความจะมีมากขึ้น ผมคิดว่าสภานี้คงจะพอใจ ก็กฎหมายเขาบอกว่าคณะของผู้พิพากษามีกี่คน แต่ไปดูทุกศาลเถอะครับ ไม่ต้องกรุงเทพฯ ทรอก หัวเมืองหรือที่ไหนก็เหมือนกัน นั่งคนเดียวตัดสินประหารชีวิตคนก็ได้ และอีกคนไปเซ็น แล้วมันจะไม่ผิดไม่พลาดได้อย่างไร คนร่างประมวลกฎหมายค่านึงแล้วว่าคนคนเดียวมันผิดพลาดง่าย จึงตั้งองค์คณะของผู้พิพากษาไว้ว่าศาลไหนองค์คณะเป็นอย่างไร แต่กระทรวงยุติธรรมไม่ยอมเคารพกฎหมายนั้นเป็นศาลเสียอย่างหนึ่ง ใครจะทำไม แล้วก็เป็นไปอย่างนี้มากมาย มันเหตุเกิดตรงนี้ครับ คือแก้เรื่องลดโทษเพิ่มโทษนั้น แก้ไม่ถูกจุด ถ้าจะแก้ให้ถูกจุด มีทางเดียว ปริมาณของคดีมีเท่าไร เราจะต้องให้ผู้พิพากษามีครบองค์คณะ เมื่อครบองค์คณะแล้ว ความไม่ไว้วางใจ ความระแวงผู้พิพากษา จะไม่มีแก่คู่ความ เมื่อไม่มีแก่คู่ความแล้ว คดีอุทธรณ์ฎีกาก็ลดลงไปโดยอัตโนมัติ ไม่ใช่ว่าคู่ความนั้นไม่รู้ว่าใครผิดใครถูก รู้ทั้งคู่ อัยการคงอาจจะไม่รู้เพราะพนักงานสอบสวนป้อนสำนวนไปให้ แต่ทนายความรู้แน่ คู่ความเขาผิดหรือเขาถูก เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นกับกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อย เมื่อไม่สามารถจะทำอย่างอื่นได้อย่าเอาเสรีภาพของประชาชนมาให้ความสะดวกแก่กระทรวงยุติธรรมเลย ผมคิดว่าเพียงปีเดียวนี้จะครับ ขอโปรดพิจารณาผมได้มีผู้พิพากษาคณะเดียวรับรอง ให้ฎีกาได้และชนะเสียด้วย มีความเห็นแย้งศาลอุทธรณ์ มีคนเดียว แล้วก็ชนะอีกเหมือนกัน ก็ ๓๐ ปีผมว่าความมาก็เรื่องผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน นับไม่ถ้วน มันมีเพียง ๒ อย่าง เพราะฉะนั้นท่านอย่าไปแก้เลยครับ ผมไม่ได้แปรญัตติ ผมเชื่อกรรมาธิการที่ตั้งไปแล้วว่าล้วนแต่เป็นผู้ที่มีเหตุการณ์ที่ประสบ มีความรู้และมีความเห็นที่ถูกต้อง แต่ว่ากรรมาธิการข้างมากจะไปทำให้ศาลฎีกาเร็ว เร็วก็เพิ่มให้มาก ๆ เข้าซิ ให้ทำงานจดยางงานการพิจารณาอย่างศาลชั้นต้นบ้างซิ ว่าวันนี้นาย ก. นาย ข. มาประชุมสภานิติบัญญัติไม่ได้พิจารณาคดีก็จัดไปพรุ่งนี้พิจารณาคดีเรื่องใด อ่านสำนวนไปได้แค่วัน ก็เร็ว หรือไม่เพิ่มให้พอขึ้นทำได้ทั้งนั้นทำไมจึงมาทำกันอย่างนี้ ผมจึงไม่เห็นด้วย ขอความกรุณาท่านสมาชิกว่าอย่าไปยอมกรรมาธิการข้างมาก เอาอย่างกรรมาธิการข้างน้อย เพื่อช่วยราษฎรดีกว่าครับ

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน แรม พรหมโบล บุญประสพ ขอสนับสนุนท่านคณะกรรมาธิการส่วนข้างน้อยที่ได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้

LIRT

ท่านประธาน ในรัฐธรรมนูญของเราที่ได้ร่างกันมานั้น เราได้พยายามเขียนกฎหมายที่จะให้สิทธิเสรีภาพต่อประชาชนหรือต่อปวงชนชาวไทยอย่างมากที่สุดที่จะมากได้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะจำได้ว่า เมื่อเราผ่านหมวด ๓ เกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยนั้น เราได้ถกเถียงปัญหาเรื่องนี้อย่างมากมาย แล้วก็แม้ที่สุดในรัฐธรรมนูญเองก็ได้เขียนเอาไว้ว่า ในคดีอาญานั้นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าจำเลยก็ดี หรือผู้ที่ถูกกล่าวหาที่ดี เป็นผู้ที่ไม่มี ความผิดตามที่ท่านประธานกรรมการได้ชี้แจงกว่ามี ใน พ.ศ. ที่แล้วมานั้น ได้มีคดีที่ผ่านเข้ามา ๕๐ กว่าคดี แล้วก็ เป็นคดีซึ่งศาลฎีกาได้พิจารณาไม่ตรงกับที่ศาลอุทธรณ์หรือหมายควมว่าลดหย่อนผ่อนโทษให้กับจำเลยเพียง ๔ คดีเท่านั้น อย่าวว่าแต่เพียง ๔ คดี แม้แต่เพียงคดีเดียวก็ไม่สมควรที่จะให้ความไม่เป็นธรรมกับจำเลย มาตรา ๒๒๑ ตามที่คณะกรรมการส่วนข้างมากได้ชี้แจงว่า ถ้าหากในกรณีที่จะฎีกาได้นั้นก็ให้อำนาจกับผู้พิพากษาหรืออธิบดีกรมอัยการลงชื่อในฎีกา ดิฉันใคร่ขอประธานกราบเรียนว่า มาตรา ๒๒๑ นี้เป็นแต่เพียงเลือกกระต่ายเท่านั้น ถ้าหากว่าท่านผู้ใดซึ่งมีอาชีพเป็นทนายความย่อมจะพิจารณาได้โดยถ่องแท้ว่าปัญหาเรื่องนี้ไม่ได้ปรากฏมามากมาย นอกจากท่านผู้ใดอภิปรายที่เพิ่งนั่งลงบอกว่ามีอยู่ครั้งเดียวเท่านั้นที่ท่านว่าความมาตั้ง ๓๐ กว่าปี แล้วก็ได้รับอนุมัติจากผู้พิพากษาครั้งเดียวที่เขียนให้ฎีกาได้ เพราะฉะนั้นดิฉันจึงใคร่ขอประธานกราบเรียนว่า สิทธิและเสรีภาพในเรื่องการที่จะถูกจำคุกของประชาชนคนไทยนี้ ควรจะเป็นสิทธิและเสรีภาพอันที่จะหวงแหน ไม่ควรที่จะให้ลงโทษคือหมายควมว่าให้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยเพียงแต่ไม่เกินหนึ่งปีตามที่คณะกรรมการส่วนข้างน้อยที่สงวนการแปรญัตติเอาไว้ ถึงแม้แต่เพียงเท่านี้ ดิฉันก็ยังเห็นว่ามากไปเสียด้วยซ้ำไป จึงขอประธานขอความกรุณาท่านสมาชิกทั้งหลายได้โปรดเห็นใจ และได้โปรดเห็นด้วยกับท่านคณะกรรมการส่วนข้างน้อยที่ได้แปรญัตติไว้ ขอขอบพระคุณ

นายธานินทร์ กรัยวิเชียร (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับปัญหาที่ มาสู่ศาลยุติธรรมนั้น แบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภทด้วยกัน คือปัญหาข้อกฎหมายกับปัญหาข้อเท็จจริง ปัญหาข้อกฎหมายนั้น หมายความว่าเรื่องอย่างนี้ผิดกฎหมายบทนั้น ผิดกฎหมายบทนี้ เรื่องอย่างนี้เป็นความผิดฐานฆ่าคนโดยเจตนาหรือไม่ นี่เป็นปัญหาข้อกฎหมาย ส่วนปัญหาข้อเท็จจริงที่เรา กำลังพิจารณาอยู่นี้ หมายความว่าถึงเรื่องที่มีมันเกิดขึ้นจริง ๆ เกิดอย่างไร

LIART

จำเลยนี้ได้แทงผู้ตายจริงหรือไม่ จำเลยนี้ได้ตำว่าผู้เสียหายอย่างนั้นๆ จริงหรือไม่ นี่ละครับ เป็นปัญหาข้อเท็จจริง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ศาลนี้มีหน้าที่พิจารณาว่า ขณะที่เกิดเหตุขณะนั้นเกิดขึ้นอย่างไรโดยพิจารณาจากพยานหลักฐานทั้งหลาย ด้วยเหตุผลข้อนี้แหละครับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะเห็นด้วยกับผมว่า ไม่มีผู้พิพากษานายใดหรอกครับที่จะหยั่งรู้หรือว่าสกัดเอาความจริงจากพยานหลักฐานได้ดีกว่าผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ซึ่งนั่งพิจารณาด้วยตัวเอง ต้องผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาด้วยตัวเองเท่านั้นครับ ที่จะรู้เรื่องดีรู้ความดีลึกหนาบางของคดีนั้นดีกว่าผู้พิพากษาศาลสูงซึ่งดูแต่สำนวนความเท่านั้น นี่แหละครับประเด็นมันอยู่ตรงนี้ ด้วยเหตุผลอันนี้ครับในต่างประเทศจึงไม่มีการยอมเลยที่จะให้มีการอุทธรณ์และฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ยอมให้อุทธรณ์ฎีกาเฉพาะปัญหาข้อกฎหมายเท่านั้น นอกจากเป็นเรื่องที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งจะยินยอมแต่ของเราเนี่ยกเว้นกันมา ตลอดกันมา อนุโลมกันมาโดยคิดอย่างนั้นคิดอย่างนี้ ไม่ไว้ใจศาลชั้นต้นนี้แหละครับ ที่นี้สมมติเอาละว่าเราก็จัดกันมาอย่างนี้ ก็ให้ศาลสูงพิจารณา ศาลสูงไม่ได้ไปนั่งพิจารณาด้วย ศาลสูงไม่ได้มีโอกาสเห็นท่าทางกิริยาท่าทางของพยานสำคัญๆ ในคดีนั้นเลย นั่งพิจารณาเฉพาะในหน้ากระดาษเท่านั้น การที่จะหยั่งรู้ความจริงนั้น ความสามารถที่จะหยั่งรู้ความจริงย่อมจะสู้ผู้พิพากษาชั้นต้นไม่ได้ เพราะฉะนั้นอย่างที่เมื่อที่ที่คุณใหญ่ท่านพูดบอกว่า นี่ศาลเองนั่งพิจารณาผิดกฎหมาย นี่ผมก็เห็นเช่นนั้นแล้วใครจะขอเรียนท่านสมาชิกด้วยว่า นี่ละครับเป็นความบกพร่องข้อหนึ่งของกระทรวงยุติธรรม ต้องขอภัยด้วยครับ ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านนี้จริง ๆ ครับ ศาลเองนั่งพิจารณาผิดกฎหมายตลอดมาเลย เพราะฉะนั้นทางที่จะแก้ก็ต้องเพิ่มผู้พิพากษาศาลชั้นต้นขึ้นให้ได้นั่งพิจารณาครบองค์คณะ เมื่อครบองค์คณะเมื่อไรแล้วนี้ การที่จะหยั่งรู้ความจริงที่จะทำได้มันเป็นทางเดียวครับนี้ต้องแก้จุดนั้น แก่การพิจารณาของศาลชั้นต้นอย่างที่ว่ามา ถ้าแก้อันนี้ได้โดยให้มีผู้พิพากษาพิจารณาศาลชั้นต้นครบองค์คณะแล้ว ผมกลับเห็นว่าไม่ต้องมีการอุทธรณ์ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงเสียด้วยซ้ำไป เพราะว่าพิจารณาแล้วเขาอยู่ในฐานะที่จะพิจารณาคดีนี้ได้ดีกว่าผู้อื่นหมด เมื่อนั่งกันตั้ง ๓ นายช่วยกันพิจารณา นั่นแหละครับเป็นวิธีการที่ถูกต้อง แต่ที่นี้เราไม่ได้ทำอย่างนั้น เราก็ยอมให้ขึ้นมาสู่ศาลอุทธรณ์ ขึ้นมาสู่ศาลฎีกา ผมอยากจะกราบเรียนท่านสมาชิก สมมติว่าเอาละว่ามันไม่ใช่มีแต่เพียงศาลอุทธรณ์ศาลฎีกา ยังมาถึงศาลฎีกาอีกศาลหนึ่ง ก็อีกละครับศาลชั้นต้นตัดสินอย่างนี้ ศาลอุทธรณ์เขาไม่เห็นด้วยไปอีกทางหนึ่ง

ศาลฎีกามีกฎทาง ศาลฎีกาไปอีกทาง ไม่แน่ครับ เพราะว่าไม่มีใครได้เห็นความจริงเหมือนกับศาล
ชั้นต้น เพราะฉะนั้นแก้ตรงนี้ก็ไม่ได้ช่วยอะไร แล้วที่นี้ทำไมจะไปแก้ ๑ ปี และ ๑ ปีนั้นจะ
ไม่มีความผิดพลาดเลยหรือครับในชั้นศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา ศาลชั้นต้นกับศาลอุทธรณ์
พิจารณามา ศาลฎีกาเองก็อาจจะไม่เห็นด้วยก็ได้ นี่ครับมันกำหนดลงไปไม่ได้ว่า ถ้า ๑ ปีละ
ก็ไม่ยอม ถ้าเกิน ๑ ปีขึ้นมาละก็ยอม มันอีกละครับไม่ใช่แก้ที่จุด เพราะฉะนั้นผมว่าในชั้นนี้
ถ้าบอกไว้ว่าแก้ไว้เป็น ๒ ปีเสียก่อนชั้นหนึ่งเพื่อลดคดีความของศาลสูงขึ้นช่วงหนึ่ง และในเวลา
เดียวกันถ้าหากว่ากระทรวงยุติธรรมสามารถจัดให้มีจำนวนผู้พิพากษาพอสมควรที่จะนั่งพิจารณาคดี
ในศาลชั้นต้นได้ครบองค์คณะ คือ ๒ นาย หรือว่าจะเพิ่มเป็น ๓ นายก็ยังได้ถ้าหากว่าท่านสมาชิกเห็น
ว่าสมควรที่จะพิจารณากันอย่างเต็มที่อยู่แล้ว แล้วก็ต่อไปก็ห้ามไม่ให้มีการอุทธรณ์ฎีกาในปัญหาข้อ
เท็จจริงอย่างนี้จะเป็นประโยชน์กว่า ผมคิดว่าถ้าแก้กันอย่างนั้นเป็นการแก้ที่ถูกต้อง จุดของเราก็คือว่าเรา
ต้องการที่จะให้ทราบความจริงให้ได้ว่า คดีนี้ความจริงมันเกิดขึ้นอย่างไร อีกแง่หนึ่งท่านสมาชิกอาจ
จะได้เถียงผมได้ว่า เอ๊ะแล้วถ้าเพื่อนั่ง ๓ คนนี้แล้วทราบความจริงหรือ อันนี้แหละครับเป็น
ข้อที่ผมใคร่จะขอกราบเรียนท่านให้ฟังว่า บางทีไม่ได้เหมือนกันหรือครับ ความจริงเพราะ
โจทก์ก็โกหก จำเลยก็โกหก พยานโจทก์พยานจำเลยก็โกหก ศาลจะตัดสินอย่างไรได้ นอกจากจะ
ตัดสินไปตามเรื่องโกหกนั้น เพราะฉะนั้นผลของคดีก็ออกมาเป็นเรื่องโกหก ศาลจะตัดสิน
นอกเรื่องไม่ได้ มันมีอยู่หลายแพคเตอร์ด้วยกันนะครับ โจทก์ จำเลยและพยาน เพราะฉะนั้น
การที่มีการกล่าวหาว่าศาลยุติธรรมนั้นบางที่เป็นศาลาโกหก เป็นความจริงครับ แล้วศาลจะไป
แก้อย่างไร มันเรื่องของพยานเรื่องโจทก์ เรื่องของจำเลย และในบางกรณีก็ด้วยความเคารพ
ต่อท่านผู้ประกอบวิชาที่คู่เคียงกับผม คือก็เป็นเรื่องของทนายด้วยเหมือนกันซึ่งบางกรณี
ท่านช่วย ท่านช่วยให้ได้ความจริงขึ้นมา แต่ในบางกรณีผมก็ไม่ทราบเหมือนกัน นี่ละครับ
มันก็มีข้อที่น่าคิดอย่างนี้ เพราะฉะนั้นย้อนกลับมาสู่ประเด็นของเรา นี่ประเด็นสำคัญที่สุด
ของเราก็คือว่าจะให้ทราบความจริงได้อย่างไร จะให้ความยุติธรรมในคดีนั้นได้อย่างไร ถ้า ๒
ข้อนี้ผู้ที่จะให้ความจริง ผู้ที่เสาะหาความจริงได้ดีที่สุด ผู้ที่จะประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรม
ได้ดีที่สุดนั้น คือศาลชั้นต้น ศาลสูงพิจารณาเฉพาะในหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่มีความหมาย
อะไร นี่ละครับ ผมจึงใคร่จะขอกราบเรียนว่า ถ้าหากว่าผ่านร่างนี้ไปอย่างนี้ แล้วไปวางแนว
มาตรการใหม่ที่จะให้ศาลทั้งหลายนี้มีผู้พิพากษานั่งครบองค์คณะแล้วก็ในภายหลังนี้จึงจะ

ตัดเรื่องสิทธิอุทธรณ์ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงบ้าง จะมีประโยชน์กว่า ขอขอบพระคุณครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม : ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมลุกยืนขึ้นมาเพื่อขอ
อนุญาตท่านประธานอภิปรายนี้ กระผมก็มาเพื่อที่จะสนับสนุนท่านกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อย
ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่า กระผมเห็นว่า การที่กำหนดมาตรา ๖ นั้นะครับ ที่กำหนดให้โทษชั้นสูงไว้
ไม่เกิน ๒ ปี ที่จะไม่ให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงนั้น กระผมเห็นว่ามันเป็นเรื่องที่ต้อง
สิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง กระผมได้ฟังท่านกรรมาธิการทั้งข้างน้อย และท่าน
ผู้สนับสนุนกรรมาธิการข้างน้อย และท่านกรรมาธิการข้างมากมาแล้ว กระผมก็ยังแน่ใจว่า
ความเห็นของคณะกรรมาธิการข้างน้อยนั้นควรที่สภานี้จะรับฟังไว้พิจารณา เมื่อกระผมได้
ฟังท่านกรรมาธิการที่ท่านนั่งลงเมื่อสักครู่นี้ได้กรุณาชี้แจงต่อสภานี้ ทำให้กระผมรู้สึกอ่อนเปลี้ย
เพลียใจเหลือเกินครับ ที่ท่านทำให้กระผมมีความรู้สึกว่าเป็นฐานะที่กระผมเป็นประชาชนคน
ธรรมดาที่ไม่ได้มีความคุ้นเคยต่อกระบวนการยุติธรรม หรือไม่ได้มีโอกาสได้คลุกคลีอยู่ใน
ศาลมากมายนัก ทำให้รู้สึกว่ากระบวนการยุติธรรมของเรานั้นมันเต็มไปด้วยความอะไร ที่ท่าน
ว่าโกหกอะไรพวกนี้นะครับ แล้วจะให้ประชาชนมีที่พึ่งได้อย่างไร อันนี้กระผมรู้สึกอ่อนเปลี้ย
เพลียใจเหลือเกิน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม กระผมก็จะเข้าประเด็นในเรื่องนี้ละครับ ประเด็นสำคัญ
ในเรื่องนี้ ก็คือว่าทางคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ท่านเห็นว่าควรที่จะคงไว้ไม่เกิน ๒ ปี แต่
ว่าคณะกรรมาธิการข้างน้อยนั้น เห็นควรว่าคงไว้ ๑ ปี การที่ทำให้คนติดคุก ๒ ปีนั้นะครับ
มันไม่ใช่ของน้อยๆ นะครับ ๑ ปีมันก็นานอยู่แล้ว ไม่มีใครเขาอยากจะติดคุกสัก ๑ วัน ไม่
ต้องถึงกับติดคุกหรือครับ เป็นแต่เพียงว่าถูกตำรวจกักไว้เพียงไม่กี่ชั่วโมงก็นาที่เท่านั้น
สิทธิเสรีภาพของเรานั้นก็ถูกละเมิดถูกทำลายไปแล้ว ไม่มีใครที่ไม่จำเป็นจริง ๆ แล้วจะต้องการ
ที่จะให้ถูกตัดสิทธิเสรีภาพ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า เรามากำหนดกฎหมายบอกว่า ถ้าหากว่า
ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปีแล้ว ก็ห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงนี้
ถ้าสมมติว่าเราละครับไปโดนคดีเช่นนี้เข้าถูกศาลจำคุก ๒ ปี แล้วก็ข้อเท็จจริงนั้นนะเราก็ยัง
แน่ใจว่าเราไม่ได้กระทำความผิด แล้วก็ยังมีปัญหาอยู่ว่าควรที่จะให้ศาลสูงนั้นได้พิจารณา
ข้อเท็จจริงอันนี้ ซึ่งถามสถิติท่านกรรมาธิการฝ่ายข้างน้อย และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าว
ไปแล้ว ก็เห็นแล้วว่าคดีที่ข้อเท็จจริงที่ขึ้นไปถึงศาลสูงนั้น ได้รับการพิจารณากลับคำพิพากษา

LIRT

ของศาลชั้นต้นนั้นมียุเป็นอันมาก อันนี้ละครับยิ่งทำให้กระผมมีความรู้สึกถ้าเราเพิ่มขึ้นไป ๒ ปี ๓ ปี ๔ ปี ยิ่งเพิ่มไปมากเท่าไร สิทธิเสรีภาพของประชาชนก็ต้องยิ่งถูกตัดทอนลดทอนลงไปมากเท่านั้น ๑ ปีนี้ก็ยิ่งมากไปครับ ความจริงมันน่าจะลดลง ๖ เดือน หรือ ๓ เดือนหรืออะไรทำนองนั้นความมุ่งหมายของการที่ท่านเพิ่มขึ้นไม่เกิน ๒ ปีนี้ ที่ท่านประธานกรรมาธิการ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้กล่าวมานั้น มีความจำเป็นอย่างไร กระผมก็ยังไม่แน่ใจ ไม่ค่อยจะชัดเจน ไม่ค่อยแจ่มกระจ่างพอที่จะได้เห็นคล้อยไปกับท่านว่าควรจะเป็น ๒ ปี กระผมก็จับคำชี้แจงของท่านก็พอที่จะอนุมานได้ว่า คดีที่ไม่จำเป็น ไม่เหมาะสมที่จะขึ้นไปศาลสูง คือไม่ต้องการที่จะให้คดีท่านองนี้ขึ้นไปศาลสูงนั่นเอง ที่ไปศาลสูงนั้นก็หมายความว่าท่านมีผู้พิพากษาศาลสูง ศาลฎีกาน้อยไม่พอที่จะรับกับคดีที่จะเสนอขึ้นไปให้ท่านพิจารณา ซึ่งความจริงแล้ว สิทธิเสรีภาพของประชาชนนั้นมันควรจะได้รับ ความคุ้มครอง เรามีศาล ๓ ศาล ๓ ชั้นศาลชั้นต้น เมื่อพิจารณาพิพากษาแล้ว คู่ความไม่พอใจก็จะได้ฟังศาลอุทธรณ์ เมื่อไม่พอใจศาลอุทธรณ์ ก็จะได้ศาลฎีกาซึ่งเป็นศาลสุดท้าย ประชาชนของเราเนี่ยละครับ ไม่มีที่พึ่งใดอื่นเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของเขา อย่างทุกวันนี้ จะหวังพึ่งในฝ่ายบริหารก็รู้สึกว่าจะน้อย ถ้าหากว่าถูกฝ่ายบริหารตัดสิทธิเสรีภาพไปแล้วทั้งชีวิตและร่างกาย ที่พึ่งอันสุดท้ายนั้นก็คือศาลยุติธรรม ศาลยุติธรรมก็คือศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ศาลฎีกาและศาลฎีกานั้นก็เป็นที่พึ่งอันสุดท้ายในกระบวนการยุติธรรม เพราะฉะนั้นโอกาสที่จะให้มีการปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนนี้ ที่เราให้ความเป็นอิสระแก่ศาลนั้นก็มีความมุ่งหมายอย่างนี้ละครับ ที่เราแบ่งแยกอำนาจ ๓ อำนาจไปให้ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายศาลนี้มีสิทธิเสรีภาพ มีอิสระในการที่จะดำเนินคดีเพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ก็มีความมุ่งหมายอย่างนี้ เพราะฉะนั้นในกระบวนการยุติธรรมที่แบ่งขั้นตอนไว้อย่างนี้แล้ว เราก็ควรที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองจากขั้นตอนของกระบวนการพิจารณานี้ได้อย่างเต็มที่ ข้อบกพร่องที่ท่านกล่าวเท่าที่กระผมอนุมานได้ กล่าวว่าคุณมันจะขึ้นไปศาลสูงมากเกินไป ท่านไม่สามารถที่จะรับได้ อันนี้ก็อย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่อภิปรายไปแล้วว่ามันมีทางแก้ ท่านขอมาสิครับ ขอบประมาท ขอมาสู่สมานนี้ ท่านขยายไปสิครับ อัตราผู้พิพากษาศาลสูง ซึ่งใครๆ ผู้พิพากษาชั้นต้น ศาลล่างนั้นก็คงอยากจะขึ้นไปนั่ง ขยายไปสิครับ เพื่อประโยชน์ของราษฎรเขาเสียภาษีมา ก็เพื่อที่จะให้ใช้เงินภาษีของเขานี้ละคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของเขา ก็เอาเงินจำนวนนี้ไปขยายอัตรา

ผู้พิพากษาศาลสูงเพื่อเปิดโอกาสให้สิทธิเสรีภาพของประชาชนได้รับความคุ้มครองพอสมควร
 อย่างนี้ละครับ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอสนับสนุนคณะกรรมการข้างน้อยที่ขอให้แก้เป็น
 ไม่เกิน ๑ ปี ซึ่งความจริงอย่างที่กระผมกราบเรียนมาแล้วควรที่จะน้อยกว่านั้น ขอขอบคุณครับ

นายมารุต บุณาค (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอแถลงเหตุผล
 ของคณะกรรมการข้างน้อยโดยสั้น ๆ พอสมควร ในปัญหาแรกเกี่ยวกับผู้ประกอบ
 วิชาชีพทนายความได้มีส่วนนำคดีอันผิดพลาดขึ้นสู่ศาลหรือไม่ ปิดบังความผิดหรือไม่
 กระผมขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า กระผมมีความเชื่อโดยสุจริตเหลือเกินว่า นัก
 กฎหมายทุกสาขาวิชาชีพ ไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษา อัยการ หรือ ทนายความ กระทำการโดย
 สุจริตทั้งสิ้น อุดมการณ์ของทนายความในการดำเนินคดีนั้นเรามุ่งที่จะให้จำเลยได้รับความ
 ยุติธรรม เรามีหน้าที่ที่จะต้องว่าความให้จำเลย ถึงแม้ว่าจำเลยจะได้กระทำความผิด เพื่อศาล
 ตั้งก็ทำงานให้ ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติกันทั่วโลก ถ้าหากว่าจำเลยกระทำผิด เราก็พยายามหาช่อง
 ทางที่จำเลยจะได้ลดหย่อนผ่อนโทษ เช่นในกรณีบันดาลโทษะการป้องกันตัวหรือการรับสารภาพ
 อันนี้เป็นหลักประจำใจของการทำงานของทนายซึ่งมีทุกคน กระผมยืนยันเช่นนั้น ก็คิดว่า
 ท่านกรรมาธิการซึ่งเป็นเพื่อนรักของกระผม ท่านได้แถลงไปนั้น เป็นเหตุผลที่ประกอบบาง
 ส่วนเท่านั้น ข้อเท็จจริงก็อาจจะผิดพลาดไปบ้าง ในปัญหาที่ ๒ ที่ท่านได้กล่าวว่า ผู้พิพากษา
 ศาลชั้นต้นเป็นผู้รู้ข้อเท็จจริงดี อันนั้นกระผมเชื่อครับ และเชื่อว่าผู้พิพากษาที่มีความแม่นยำใน
 ข้อกฎหมาย ที่มีมโนธรรมที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านกรรมาธิการซึ่งเป็นผู้กล่าว และกรรมาธิการ
 ทุกท่านที่นั่งอยู่ในที่นี้เป็นผู้พิพากษา ซึ่งมีประสบการณ์ ท่านก็ได้กระทำการโดยถูกต้องทุก
 ประการ แต่กระผมยืนยันว่าในทางข้อเท็จจริงยังมีผู้พิพากษาอีกบางส่วนเหมือนกันที่ยังมี
 มโนธรรมไม่เพียงพอและมีการปฏิบัติได้ผิดพลาด ข้อเท็จจริงอันนี้กระผมได้ประสบโดยใน
 ระยะที่บ้านเมืองใช้กฎอัยการศึกในระยะเวลาที่รัฐบาลชุดที่พ้นออกนอกประเทศไปแล้ว ได้ใช้
 กฎอัยการศึกในฐานะที่กระผมเป็นตัวแทนของผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมาย กระผมได้
 เดินทางไปหลายจังหวัดเพื่อสำรวจความเดือดร้อนของการดำเนินคดีทั่วประเทศ ซึ่งทนายความ
 ทั่วประเทศได้ร้องเรียนว่า การพิจารณาของศาลนั้นเป็นไปประการใดบ้าง ข้อเท็จจริงบางเรื่อง
 ปรากฏอยู่เสมอ ในระยะที่สิ้นปีกระทรวงยุติธรรมเร่งรัดการปิดการพิจารณาคดีของศาลให้

LIART

เสร็จโดยเร็ว ผู้พิพากษาไม่น้อยได้พยายามแนะนำจำเลยให้รับสารภาพ ถ้าหากว่าได้กระทำ ความผิดจริง ได้มีหลายท่านเหมือนกันที่ได้กล่าวต่อหน้าจำเลย ต่อหน้าคู่ความ ต่อหน้าทนายความ ในศาลต่างจังหวัดซึ่งไกลจากพระนคร บอกว่าคดีนี้เป็นคดีที่อยู่ในดุลพินิจของศาลทหาร ถ้าหากว่าจำเลยไม่รับสารภาพ ถึงแม้ว่าจะมีประจักษ์พยานเพียงปากเดียว และไม่แน่ชัดนัก ศาลก็ลงโทษได้ จึงไม่มีสิทธิที่จะอุทธรณ์ได้ เพราะฉะนั้นถ้ารับเสียก็จะได้รับการลงโทษเบา ที่สุด อันนี้ละครับเป็นตัวอย่างที่ประจักษ์มาในหลายท้องที่หลายแห่ง อันนี้ก็เป็นที่เห็นได้ชัดว่า ความผิดพลาดก็มีอยู่ไม่น้อย เป็นข้อเท็จจริงที่กระผมกล้ายืนยันได้ว่ามีเช่นนั้นจริง ด้วยเหตุ นี้ในประเด็นที่ว่าผู้พิพากษาศาลชั้นต้นรู้ข้อเท็จจริงดี อันนี้กระผมไม่เถียง แต่ก็มีผู้พิพากษา ศาลชั้นต้นอีกไม่น้อยเหมือนกันที่ได้กล่าวหรือเขียนคำพิพากษาโดยไม่ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริง ที่ประจักษ์พยานหรือพยานบางปากให้การเป็นประโยชน์ต่อจำเลย ข้อเท็จจริงอันนี้สมควร หรือไม่ที่จะให้ศาลสูงได้วินิจฉัยอีกครั้งหนึ่ง ในข้อ ๓ ที่กระผมขอเรียนโต้แย้งท่านได้ยอมรับ ว่าความบกพร่องของกระบวนการยุติธรรมมีในเรื่องจำนวนผู้พิพากษาหนึ่งไม่ครบองค์คณะ ท่านจะขอให้แก้ไปก่อนแล้วจะได้ปรับปรุงงานของศาลนั้น กระผมไม่เห็นด้วย กระผมเห็นใน ท่านเองตรงกันข้าม ท่านปรับปรุงท่านให้พร้อมเสียก่อนในจำนวนผู้พิพากษา ต้องพิจารณา สมรรถภาพ อันนี้ละครับเราจะยอมให้คดีขึ้นสู่ศาลสูง อย่าว่่า ๒ ปีเลยครับ ๕ ปีเราก็กยอม ในต่างประเทศนั้นคดีข้อเท็จจริงไม่ขึ้นสู่ศาลสูง เพราะการพิจารณาในปัญหาข้อเท็จจริงเขา ละเอียดรอบคอบกว่าเราเป็นอันมาก เขามีระบบลูกขุน ผู้พิพากษานั่งครบองค์คณะเต็มไป ด้วยความรอบคอบ กระผมจึงขอฝากไว้ต่อเพื่อนสมาชิก ณ ที่นี้ว่า ระหว่างการเร่งรัดกระบวนการ พิจารณาของศาลกับอริสรภาพของประชาชนท่านจะเลือกประการใด กระผมขอฝากไว้ด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เราได้พิจารณากันมา มากแล้วในมาตรา ๖ นี้ เพราะฉะนั้นกระผมขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าจะให้มีการปิดอภิปราย หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรให้มีการปิดอภิปรายในเรื่องนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรเปิดการอภิปรายต่อไป

LIRT

ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ได้ลงมติให้มีการปิดอภิปราย

ก่อนที่กระผมจะขอประธานมติในเรื่องที่คุณเฉลิมชัย และคุณมารุต กรรมการฝ่ายข้างน้อยสงวนความเห็นในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๖ นี้ ก็มีประเด็นที่ประชุมจะลงมติ คือว่า คดีอาญาซึ่งศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน ๒ ปี ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอนั้น และปรับไม่เกินหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าศาลอุทธรณ์ยังพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกินกำหนด ๒ ปี ก็ห้ามฎีกาในข้อเท็จจริง แต่ที่คุณเฉลิมชัย และคุณมารุต ขอสงวนความเห็นนั้น ขอให้แก้ว่า ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี จึงห้ามมิให้ฎีกาในข้อเท็จจริง ในเมื่อศาลอุทธรณ์ยังคงพิพากษาลงโทษจำเลยไม่เกิน ๑ ปี เพราะฉะนั้นประเด็นที่ต้องวินิจฉัย คือ ๑ ปี และ ๒ ปี ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นด้วยกับร่างของคุณเฉลิมและคุณมารุต ที่ว่าศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกิน ๑ ปีและศาลอุทธรณ์คงลงโทษจำเลยไม่เกินกำหนดที่ว่านั้น ก็ห้ามฎีกาในข้อเท็จจริง ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกที่เห็นด้วยกับร่างของรัฐบาลขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเห็นด้วยกับกรรมการฝ่ายข้างน้อยที่สงวนความเห็น ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข

LIRT

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว
ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอประธานมติว่าร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็น
ผู้เสนอนี้สมควรจะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะให้ประกาศ
ใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าสภานี้ได้ลงมติให้นำร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๖ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ ๓๗๕๙

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๒ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การปกครอง ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
เทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (นายอมร จันทรมบูรณ์ เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการ
การปกครองพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึง
กราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ทวี แรงขำ

(นายทวี แรงขำ)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

กองกรรมาธิการ

โทร. ๘๑๐๐๕๘

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายอมร จันทรมบูรณ์เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายยุวรัตน์ กมลเวช หัวหน้ากองวิชาการ และผู้รักษาการหัวหน้ากองการเลือกตั้ง กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๒ คน คือ ๑. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร และ ๒. นายสนิท เอกชัย

อนึ่ง ค่าแปรญัตติของนายสนิท เอกชัย ถือว่าได้ตกไปตามข้อบังคับฯ ข้อ ๘๔

๓. ผลของการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	<u>ไม่มีผู้แปรญัตติ</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>คำปรารภ</u>	"	"
<u>มาตรา ๑</u>	"	"
<u>มาตรา ๒</u>	"	"
<u>มาตรา ๓</u>	"	"
<u>มาตรา ๔</u>	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๔. รายละเอียดการพิจารณาค่าแปรญัตติ

มาตรา ๔   นายชูวงศ์ ฉายะบุตร ขอแปรญัตติตัดออกทั้งมาตรา
คณะกรรมการไม่เห็นด้วย   ผู้แปรญัตติขอสงวน

LIRT

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้
ด้วยแล้ว

แรม พรหมโบล บุญประสพ
(ลงชื่อ) (นางแรม พรหมโบล บุญประสพ)
เลขานุการคณะกรรมการ

ร่าง
พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเทศบาล

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลเมือง มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

- (๑) กิจการตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๐
- (๒) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา
- (๓) ให้มีโรงฆ่าสัตว์

- (๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้
- (๕) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ
- (๖) ให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะ
- (๗) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (๘) ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อภิบาล”

มาตรา ๔ ให้เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร ซึ่งยังไม่มีโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อภิบาล จัดตั้งโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อภิบาลขึ้นภายในเขตเทศบาลภายในกำหนดสี่สัปดาห์นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจอนุญาตให้ขยายเวลาต่อไปได้อีกไม่เกินสองปี

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ร่างพระราชบัญญัติเทศบาลฉบับนี้เป็นร่างที่
คุณอมร จันทรสมบุรณ์เป็นผู้เสนอ ท่านกรรมการจะมีอะไรแถลงบ้างหรือไม่

นางแรม พรหมโบล บุญยประสพ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ เวลา
นี้คณะกรรมการยังไม่มีอะไรจะแถลง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ มาตรา ๒ และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

นางแรม พรหมโบล บุญยประสพ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา
๓ นี้ คณะกรรมการขอประทานเปลี่ยนแก้ไขถ้อยคำ ในมาตรา ๓ (๘) ที่ว่า ให้มีการ
ดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อธนาภิบาล นั้น ขอแก้คำสุดท้ายจากคำว่า "สถาน-
สินเชื่อธนาภิบาล" เป็น "สถานสินเชื่อท้องถิ่น" เหตุผลที่คณะกรรมการขอประทานแก้ไข
ก็คือว่า ในขณะที่คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งคือ ร่างพระราชบัญญัติ
สถานสินเชื่อธนาภิบาล ได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว เห็นว่าคำว่า "สถานสินเชื่อธนาภิบาล"
นั้นควรจะให้ตรงต่อความเป็นจริง คือเป็นสถานสินเชื่อท้องถิ่น

นายใหญ่ ศรีตชาติ : ท่านประธานครับ สถานสินเชื่อธนาภิบาลอย่างกรรมการ
จะมาแก่นั้น ผมไม่เห็นด้วย คือท้องถิ่นก็ไม่เห็นด้วย คือตามพระราชบัญญัติโรงรับจำนำนั้น
มันมีโรงรับจำนำประเภทหนึ่ง แล้วก็เทศบาลนครกรุงเทพมาตั้งโรงจำนำก็เรียกว่าสถานธนาภิบาล
และสินเชื่อมันมาจากไหน มีกฎหมายอะไร แล้วมาเขียนไว้ก็ไม่มีความที่ศัพท์ มันจะ
ยากในทางปฏิบัติ เพราะจะเป็นโรงรับจำนำที่ดี สถานธนาภิบาลที่ดีมันมีกฎหมายก็ทำไมจะ
ต้องไปเขียนให้มันยุ่ง คือถ้าเขียนมาอย่างว่านี้ไม่ต้องแก้ก็อย่าไปแก้มันเลย ไปเถอะ ทำได้ก็
ได้ ไม่ได้ก็แล้วไป คือทำไมต้องเป็นคำว่า "ท้องถิ่น" มันไม่มีเลยในกฎหมายอะไรผมก็ไม่รู้

LIRT

ธนาคารท้องถิ่น สินเชื่อท้องถิ่น ผมไม่เห็นมันมีในกฎหมายอะไรนี้ ผมอาจจะลงไปหน่อย เพราะแก่แล้ว แต่ว่าผมดูแล้วมันไม่มีครับ เพราะโรจจำนำของเทศบาลนั้นผมเป็นคนริเริ่มเป็นคนแรก ผมคุยเสียก็ได้ แล้วธนาคารกรุงเทพฯ นะตามหลังผม แต่มันเป็นอย่างนี้แล้ว ก็รู้แล้วก็จะเขียนเป็นอย่างนี้ แล้วจะมาแก้ แก้ทำไม อย่าแก้เลยครับ ไปเสียก่อนเถอะ มันจะจบอยู่แล้ว จะได้เอากฎหมายอื่นมาว่ากัน

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ (กรรมาธิการ): ท่านประธานที่เคารพ ความจริงสำหรับในส่วนตัวดิฉันมีความเคารพนับถือท่านผู้อภิปราย คือ คุณใหญ่ ศรีตชาติเป็นอย่างมาก แต่ต้องขอประทานอภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วยว่า วันนั้นคือวันที่เราได้พิจารณาถึงร่างพระราชบัญญัติสถานสินเชื่อธนาคาร ซึ่งสภานี้ก็ได้ตกลงรับหลักการไปแล้วนั้น ไม่ทราบที่ท่านผู้อภิปรายนี้ได้นั่งอยู่ในที่ประชุมหรือไปอยู่ที่ไหนเสีย เพราะฉะนั้นอันนี้ดิฉันใคร่ขอประทานว่า กฎหมายหรือร่างพระราชบัญญัติสถานสินเชื่อธนาคารนั้นได้ผ่านสภานี้ไปแล้ว และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการการปกครอง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ผมใคร่ขอประทานมติของที่ประชุมว่า ตามร่างพระราชบัญญัติเทศบาล มาตรา ๓ (๘) ซึ่งคณะกรรมการขอแก้จากคำว่า "สถานสินเชื่อธนาคาร" เป็น "สถานสินเชื่อท้องถิ่น" ซึ่งคุณใหญ่ไม่เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการที่ขอแก้เป็น "สถานสินเชื่อท้องถิ่น" ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้คงไว้ตามร่างเดิมที่ใช้สถานสินเชื่อธนาคาร ตามความเห็นของคุณใหญ่ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้แก้ตามที่คณะกรรมการขอแก้ไข ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): มาตรา ๔ มีการแก้ไขและมีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้

LIRT

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ (กรรมธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คือ ในมาตรานี้ทางคณะกรรมการก็ขอความกรุณาได้โปรดเปลี่ยนแปลงด้วยค่าเช่นเดียวกัน มีข้อความอยู่ ๒ แห่ง คือในบรรทัดที่ ๒ มาตรา ๔ “สถานสินเชื่อทอถิ่น” เป็น “สถานสินเชื่อท้องถิ่น”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้แปรญัตติและสงวนความเห็นไว้ คือ คุณชูวงศ์ ฉายะบุตร เกี่ยวกับมาตรา ๔

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ชูวงศ์ ฉายะบุตร เหตุที่กระผมได้สงวนความเห็นไว้นั้น กระผมมีความรู้สึกว่าสภาแห่งนี้ น่าจะได้พิจารณาในเฉพาะประเด็นนี้ให้ลึกซึ้งพอสมควร กระผมเองนั้นโดยเฉพาะในมาตรา ๓ ซึ่งท่านผู้เสนอร่างญัตติ และคณะกรรมการได้เพิ่มเติมไปให้เทศบาลเมืองมีหน้าที่ในการดำเนินกิจการโรงรับจำนำ หรือสถานสินเชื่อท้องถิ่นนั้น กระผมสนับสนุนในประเด็นนั้น เพราะกระผมคิดว่าเทศบาล น่าจะได้มีส่วนในการที่จะดำเนินกิจการต่างๆ เพื่อความเจริญของท้องถิ่น แต่ว่าในมาตรา ๔ ซึ่งกระผมขอให้ตัดออกนี้ กระผมคิดว่าเหตุผลในเรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องหลักการในการปกครองท้องถิ่น เพราะว่าปกตินั้นในการปกครองท้องถิ่น ประการที่สำคัญมีอยู่ ๒ ประเด็น ก็คือว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนประเด็นหนึ่ง และอีกประเด็นคืออำนาจอิสระของท้องถิ่นในมาตรา ๔ นี้ กระผมคิดว่าเป็นการขัดแย้งเกี่ยวกับเรื่องอำนาจอิสระของท้องถิ่น ซึ่งในลักษณะเช่นนี้ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๕ ได้บัญญัติได้ว่า ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ย่อมมีสิทธิปกครองตนเอง ฉะนั้นในลักษณะเช่นนี้แล้ว จะเห็นได้ว่าในรัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองความสามารถและสิทธิท้องถิ่นเทศบาลทั้งหลายไว้ว่า สิ่งใดกิจการใดก็ตาม หากสามารถดำเนินการเองได้แล้วย่อมน่าจะกระทำได้ สำหรับในมาตรา ๔ นี้ ในฐานะที่ส่วนตัวกระผมเองนั้นเป็นข้าราชการของกระทรวงมหาดไทย กระผมเองย่อมจะพอใจที่ท่านรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงมีอำนาจในการที่จะขออนุญาตอนุมัติอะไรต่างๆ นี้ แต่ว่าในหลักกรณานั้นแล้วกระผมไม่อาจจะเห็นได้ เพราะว่าในลักษณะเช่นนี้นั้น เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เสนอไปยังกรรมธิการ กระผมก็คิดว่าท่านกรรมธิการหลายท่านก็ไม่เห็นด้วย เพราะถ้าท่านเห็นด้วยแล้วท่านคงจะต้องเห็นตามที่ท่านผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

LIART

นี้เสนอเพื่อที่จะขอให้มีการบังคับให้เทศบาลทั้งหลายจัดตั้งโรงรับจำนำภายใน ๒ ปี แต่ว่าท่านกรรมาธิการท่านอาจจะมีความเกรงใจท่านผู้เสนอหรือเหตุใดก็ตามที่ผมไม่ทราบได้ ท่านได้ขอขยายไปถึง ๒ ชัยกด้วยกัน คือขยายจาก ๒ ปี จากกำหนดเดิม ๒ ปี เป็น ๓ ปี และนอกจากนั้นแล้วยังขอขยายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หลังจาก ๓ ปีแล้ว อาจอนุญาตให้ขยายเวลาต่อไปได้อีกไม่เกิน ๒ ปี ซึ่งรวมแล้วประมาณ ๕ ปีด้วยกัน อันนี้หมายความว่าภายในระยะเวลา ๕ ปีนับตั้งแต่วันพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับนั้น เทศบาลทุกแห่งทั่วประเทศ ๑๑๘ แห่งจะต้องจัดตั้งโรงรับจำนำทั้งสิ้น ๑๑๘ แห่ง ผมก็อยากจะทราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ว่า ในปัจจุบันจนถึงวันนี้นั้น ทั่วประเทศไทยเทศบาลที่ได้จัดตั้งโรงรับจำนำไว้แล้วมีทั้งสิ้นอยู่ประมาณ ๕๗ แห่งด้วยกัน ๕๗ แห่งนี้ได้ใช้ระยะเวลาเป็นระยะเวลาช้านานกว่าจะได้ ๕๗ แห่ง ยังเหลืออีก ๖๑ แห่งในประเทศซึ่งยังไม่มี การจัดตั้งโรงรับจำนำ ท่านจะบังคับให้ ๖๑ แห่งซึ่งเวลานี้กระเสือกกระสนพยายามที่จะจัดตั้งโรงรับจำนำนั้นให้สามารถจัดตั้งโรงรับจำนำให้ได้ภายใน ๕ ปี ผมไม่เห็นด้วย ผมคิดว่าเป็นการที่จะไปรีดเลือดกับปู เพราะว่าเวลานี้ทุกแห่งเทศบาลหวังประสงค์ที่จะตั้งโรงรับจำนำทั้งสิ้น แต่ไม่สามารถจะตั้งได้ เพราะฉะนั้นในลักษณะเช่นนี้แล้วผมคิดว่าเป็นการตัดสิทธิ เป็นการบีบบังคับเทศบาลซึ่งในปัจจุบันก็มีอำนาจอิสระ ซึ่งไม่มากพอสมควรในขณะนี้ และก็ควรจะมากกว่าในขณะนี้ เป็นต้น เพราะฉะนั้นในลักษณะเช่นนี้ผมคิดว่าโดยเฉพาะในการที่กำหนดให้เทศบาลทุกแห่งทั่วประเทศจัดตั้งโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อท้องถิ่นให้เสร็จสิ้นภายใน ๕ ปีนั้น ย่อมเป็นการยากที่จะเป็นไปได้ เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ผมอยากจะทราบเรียนให้ทราบก็คือว่า โดยปกติตามกฎหมายเทศบาลผมคิดว่าท่านสมาชิกคงจะได้อ่านกฎหมายเทศบาลว่า เทศบาลนั้นได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่จะต้องทำในมาตราหนึ่ง และอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่อาจจะจัดทำได้อีกมาตราหนึ่ง อันนี้เป็นทั้งเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนครด้วยกัน เพราะฉะนั้นในลักษณะเช่นนี้ไม่มีบทบัญญัติมาตราใดเลยในกฎหมายเทศบาลที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ว่า จะบังคับให้หน้าที่หนึ่งหน้าที่ใดนั้นจะต้องกระทำภายในเท่านั้นปี ๕ ปี ๑๐ ปี ๑๕ ปี ไม่มีบทบัญญัติใดๆ เลยทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นในลักษณะเช่นนี้ที่ได้มีการเขียนให้มีการจัดตั้งโรงรับจำนำรวมเม็ดเสร็จให้เสร็จภายใน ๕ ปีนี้ ผมก็คิดว่าเป็นเรื่องซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ ผมขอยกตัวอย่างเช่นเป็นต้นว่าในมาตรา ๕๓

หรือในมาตรา ๓ ซึ่งได้ผ่านไปเมื่อสักครู่นี้จะเห็นได้ว่าหน้าที่ที่จะต้องกระทำนั้นมีมากมายหลายประการด้วยกัน กระผมยกตัวอย่างเช่นเป็นต้นว่าหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการให้มีและบำรุงส้วมสาธารณะอย่างนี้เป็นต้น อยากจะกราบเรียนถามว่าเวลานี้ประเทศไทย เทศบาลทุกแห่งนั้นนะแม้แต่จะสร้างส้วมกันนะ กระผมก็ไม่ทราบว่าสร้างครบทุกเทศบาลตามหน้าที่ที่ต้องทำหรือไม่ เพราะฉะนั้นเรื่องส้วมกระผมคิดว่ามีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าโรงรับจำนำเช่นเดียวกันและก็เมื่อท่านอาจจะเข้าส้วม แล้วท่านไม่มีหนี้ไม่มีสิน ไม่มีทุกข์จะต้องไปปลดปล่อยภายหลัง สืบต่อเนื่องไปอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นในลักษณะเช่นนี้ การที่เขียนบังคับกระผมจึงไม่เห็นด้วย สำหรับการตั้งโรงรับจำนำนั้นกระผมก็อยากจะกราบเรียนให้ทราบว่า ในปัจจุบันนี้ไม่ใช่เฉพาะแต่เทศบาลแห่งเดียวเท่านั้นที่จะสามารถจัดตั้งโรงรับจำนำได้ สำหรับทางราชการนั้น ได้มีมติคณะรัฐมนตรียืนยันให้กรมประชาสงเคราะห์ซึ่งไม่ใช่เป็นเทศบาลนั้นจัดตั้งโรงรับจำนำได้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นในลักษณะเช่นนี้แล้วประชาชนก็อาจจะเข้าไปโรงรับจำนำของทางราชการได้หลายประเภท อีกประการหนึ่งที่เป็นประเด็นที่สำคัญซึ่งกระผมคิดว่ากระผมไม่อาจจะเห็นด้วยในหลักการที่ให้มีการบังคับให้มีการจัดตั้งเทศบาลนี้ ก็เพราะว่าในปัจจุบันนี้กระทรวงมหาดไทยโดยกรมการปกครองก็มีนโยบายในการที่จะเร่งรัดให้มีการจัดตั้งโรงรับจำนำทั่วประเทศได้ จะเห็นจากข่าวคราวที่ว่าได้มีการเร่งรัดจัดตั้งสถานธนาอนุบาลทั่วประเทศ ให้รายงานเป็นระยะๆ เพื่อจะให้มีการจัดตั้งโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้ แต่ก็เทศบาลทั้งหลายยังไม่อาจจะจัดทำได้ และนอกจากนั้นการจัดตั้งระเบียบภายในกระผมคิดว่ายังไม่มีการแก้ไขที่จะทำให้สอดคล้องกับการจัดตั้งโรงรับจำนำในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นในการที่จะบังคับให้เทศบาลจัดตั้งโรงรับจำนำรวมระยะเวลาเบ็ดเสร็จ ๕ ปีนั้น ไม่น่าจะเป็นไปได้ ปัจจุบันการจัดตั้งโรงรับจำนำของเทศบาลนั้นขึ้นอยู่กับคณะกรรมการที่เรียกว่า "คณะกรรมการควบคุมและดำเนินงานสถานธนาอนุบาล" ซึ่งมีหน้าที่ในการนี้โดยเฉพาะ แต่ไม่ใช่เป็นของเทศบาลนั้นๆ แต่ว่าเป็นการรวมกันเข้ามาเพื่อที่จะอนุมัติเป็นส่วนรวม แต่ไม่ใช่แต่ละแห่งๆ ไป ซึ่งกระผมคิดว่าโดยความหมายเจตนารมณ์ของการปกครองท้องถิ่นนั้น เทศบาลแต่ละแห่งนี้น่าจะมีสิทธิในการที่จัดตั้งโรงรับจำนำของตนเองได้ ส่วนความช่วยเหลือทางด้านวิชาการก็ดี ทางด้านเทคนิคก็ดีนั้น อาจจะขอมายังคณะกรรมการอีกส่วนหนึ่ง ทั้งหมดนี้เป็นเหตุผลที่กระผมได้สรุปโดยสังเขป กระผมไม่สามารถที่จะกล่าวโดยละเอียดมากไปกว่านี้

ได้ แต่กระผมเห็นว่าการที่จะบังคับให้มีการจัดตั้งโรงรับจำนำนั้น เป็นการที่ขัดกับหลักการอย่างรุนแรง จึงได้เสนอเพื่อขอให้ตัดมาตรานี้ออกครับ

นายทวี แรงขำ (ประธานคณะกรรมการมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่านผู้สงวนคำแปรญัตติได้อภิปรายในทำนองไม่เห็นด้วยกับหลักการที่จะให้เทศบาลจัดตั้งโรงรับจำนำ และสถานสินเชื่อ นั้น ถ้าคำอภิปรายเช่นนี้ได้ดำเนินการและแสดงหรือเสนอต่อสภาในวาระที่ได้มีการพิจารณารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... แล้วไซร์ จะเป็นเหตุผลและข้อเสนอนี้ที่น่ารับฟังอย่างยิ่ง แต่ว่าในการพิจารณาเรื่องนี้เมื่อตอนพิจารณารับหลักการนั้น ตามที่มีท่านสมาชิก คือ คุณอมร ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ก็มีเจตนาและความเปลี่ยนแปลงในมาตรานี้โดยการเพิ่มในอนุมาตรา (๘) ให้มีการดำเนินกิจการโรงรับจำนำหรือสถานสินเชื่อเทศบาลหรือท้องถิ่นอย่างที่เราแก่นี้ขึ้น ก็มีการอภิปรายกันมากในปัญหานี้ว่าควรจะให้เป็นที่บังคับ คือบังคับให้เทศบาลเมืองหรือเทศบาลนครรับว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องกระทำ ซึ่งสภานี้ก็ได้รับหลักการไปแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อผ่านวาระนั้นไปแล้วเราก็คงจะต้องเคารพต่อสิ่งที่เราได้มีมติไป เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กรรมาธิการจึงเห็นว่าในการที่ได้มีข้อกำหนดในมาตรา ๔ นั้น ถ้าตัดออกเสียจะยิ่งเป็นสิ่งที่จะลำบากที่สุด เพราะว่าเมื่อกำหนดโดยมาตรา ๕๓ ให้มีหน้าที่จำต้องดำเนินการหรือปฏิบัติแล้วก็ต้องปฏิบัติในระยะเวลาอันสมควร ถ้ารอไปอีก ๑ ปี ก็ยังไม่ปฏิบัติ ๓ ปีก็ยังไม่ให้ปฏิบัติ ๕ ปีก็ยังไม่ปฏิบัติ ก็จะเป็นทำนองที่ว่า กฎหมายก็คือเศษกระดาษนี่เอง เพราะฉะนั้นในข้อมาตรา ๔ นี้เป็นทางผ่อนคลายนะ ถ้ายังไม่ปฏิบัติในระยะเวลาอันสมควร ก็จะมีข้อผ่อนผันว่าให้ดำเนินการภายใน ๓ ปี นับตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ ก็เป็นความจริงอยู่บ้าง ในกรณีที่จะจัดตั้งโรงรับจำนำก็ต้องใช้ทุนและต้องมีเจ้าหน้าที่อันสมควร แต่ว่าปัญหาเรื่องโรงรับจำนำนั้นก็ไม่เป็นปัญหาที่ลำบากยากเย็นนัก แต่สำหรับปัญหาเรื่องสถานสินเชื่อที่จะจัดตั้งขึ้นนี้ จะต้องการทั้งทุนและความชัดเจนหรือการดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถตามสมควร จึงจะดำเนินการไปได้ แต่ว่าความใหญ่เล็กของการดำเนินการนั้นก็สุดแต่แต่ละเทศบาล เพราะฉะนั้นคณะกรรมการมาธิการจึงเห็นว่าทางผ่อนคลายนี้อันซึ่งร่างเดิมเขียนมา ๒ ปีนั้น คณะกรรมาธิการก็เล็งเห็นปัญหาที่เทศบาลต่าง ๆ จะดำเนินการตามอนุมาตรา (๘)

ของมาตรา ๕๓ นี้ไว้ด้วยความไม่สะดวกนักเหมือนกัน ในกรณีที่จะต้องดำเนินการเกี่ยวกับสินเชื่อท้องถิ่น จึงขยายจาก ๒ ปีเป็น ๓ ปี จากร่างเดิม และถ้าหากว่ายังย่ำว่าไม่อาจที่จะทำได้ใน ๓ ปีก็เพิ่มให้รัฐมนตรีผู้รักษาการมีอำนาจที่จะขยายไปอีกไม่เกิน ๒ ปี ทั้งนี้เป็นการผ่อนคลายเป็นไปตามที่ท่านสมาชิกมีความเห็นว่ามันอาจจะปฏิบัติได้ยาก แต่อย่างไรก็ตามเมื่อกำหนดให้เป็นหน้าที่ของเทศบาลนี้แล้วก็เป็นเรื่องที่ว่าเมื่อกฎหมายโดยรัฐเขียนกำหนดให้เทศบาลดำเนินการดังนี้ ก็ย่อมจะเป็นหน้าที่ของรัฐบาลโดยทางกระทรวงมหาดไทยที่จะต้องสนับสนุนค่าจุนให้เป็นที่ไปดังนี้ จะโดยทางทุนอุดหนุนหรือโดยทางช่วยในประการอื่นที่จะให้เป็นที่ไปตามกฎหมายนี้ ถึงจะเป็นครรลองของการดำเนินการตามกฎหมาย เพราะฉะนั้นถ้าตัดออกเสียแล้วละก็จะวุ่นวายใหญ่ จะเป็นการว่ามีเทศบาลที่จะละเมิดหน้าที่ที่กำหนดให้ตามกฎหมายนี้ในเมื่อผ่านไป เพราะฉะนั้นคณะกรรมการจึงมีความเห็นว่าคงมาตรา ๕ นี้ไว้ แต่บทขยายเวลาที่ให้ดำเนินการจาก ๓ ปี และอีก ๒ ปี ถ้ารัฐมนตรีเห็นว่ามันยังเร็วไปก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ว่าถ้าจะตัดออกเสียแล้วจะเป็นผลร้ายในการปฏิบัติ คณะกรรมการมีความเห็นเป็นอย่างนี้

นายแพทย์ อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ครูแพทย์ อมาตยกุล ขอประทานกราบเรียนว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผมได้รับหลักการไปแล้ว รับหลักการในเรื่องว่าจะจัดตั้งสถานสินเชื่อท้องถิ่นและก็ภายในกำหนด ๒ ปี แต่ว่าท่านกรรมาธิการนี้ได้ไปแก้เป็น ๓ ปีแล้วยังมีต่อรองยึดออกไปอีก ๒ ปีเป็น ๕ ปี กระผมก็มีความเข้าใจว่าเป็นการเดือนให้สถานสินเชื่อท้องถิ่นทำให้เกิดมีการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ล่าช้า ท่านประธานที่เคารพ พูดกันง่าย ๆ กระผมไม่อยากจะเรียกว่าสถานสินเชื่อท้องถิ่นอะไร อยากจะเรียกว่าโรงรับจำนำง่าย ๆ ดี ถ้าไปจัดในท้องถิ่นก็เรียกโรงรับจำนำของท้องถิ่น สถานเช่นนี้เป็นที่ที่สำหรับจะช่วยเหลือคนยากคนจนให้ได้แก่ความทุกข์ของเขา เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์ของผู้ที่เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ต้องการที่จะช่วยคนยากคนจน ต้องการที่จะให้ตั้งงบประมาณส่งเสริมให้เทศบาลเมืองเทศบาลนครที่ยังไม่ได้ตั้งอีกหลายแห่งนั้น ได้จัดตั้งสถานสินเชื่อท้องถิ่นขึ้นโดยรวดเร็ว เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่ากรรมาธิการไม่ควรที่จะไปแก้จาก ๒ ปีเป็น ๓ ปี ผิดเจตนารมณ์ แล้วก็ให้มีผู้ที่ได้แปรญัตติเอาไว้ แล้วก็สงวนเอาไว้ด้วย นั้นเป็น

LIRT

การถูกต้องแล้ว กระผมขอสนับสนุน แล้วก็นอกจากนั้นแล้ว ถ้าหากว่าจะต่อรองกันแล้ว กระผมก็มีความเห็นว่าในวรรคท้ายที่ท่านเพิ่มขึ้นมานั้น กระผมขอเสนอให้ตัดออกให้หมด ข้อความที่ว่า “แต่ถ้ามีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจอนุญาตให้ขยายเวลาต่อไปได้อีกไม่เกินสองปี” กระผมขอประทานอนุญาตเสนอว่าขอให้ตัดออก ถ้าจะแก้จาก “สอง” เป็น “สาม” ก็พอจะทนได้ ๓ ปียังไม่ท้อจะเอา ๕ ปี ๕ ปีไม่ทำต่ออีก ๒ ปีเป็น ๗ ปี รัฐบาลนี้ก็แก้กฎหมายต่ออีก ๒ ปีเป็น ๗ ปีอะไรกันไปได้ กระผมเห็นว่าเป็นการชักช้าล่าช้าแล้วก็ไม่สามารที่จะช่วยเหลือคนยากคนจนในท้องถิ่นได้ ท่านประธานที่เคารพ ท่านกรรมาธิการที่นั่งอยู่ข้างบนนั้นนะ ท่านหนึ่งเคยเป็นท่านผู้ว่าการกรุงเทพมหานคร แต่ว่าเวลานี้เป็นอธิบดีกรมที่ดิน ท่านคงจะรู้ว่า สถานท้องถิ่นสินเชื่ออะไรต่างๆ นี้ได้ช่วยเหลือประชาชน แม้แต่ในนครหลวงนี้ก็นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นในท้องถิ่นห่างไกลออกไปแล้วก็จะยิ่งเป็นเรื่องที่รัฐบาลควรจะได้ช่วยเหลือเงินทองเขาไม่มีก็ควรจะได้ตั้งงบประมาณช่วยเหลือไป ตั้งไว้ตั้งแต่หลายๆ ร้อยล้าน พันล้าน หมื่นล้าน ก็ไปช่วยท้องถิ่น ช่วยเงินช่วยทอง และเขาไม่ได้ไปขอยืมเปล่าๆ เขามีทรัพย์สินมาให้เป็นหลักประกันเอาไว้ นี่กระผมเห็นว่าควรจะต้องอย่าชักช้าครับผม และผมขอให้คงไว้ ถ้าคงไว้ไม่ได้ก็เป็น ๓ ปี แต่ว่าจะต่อออกไปอีก ๒ ปี เป็น ๕ ปี ไม่เห็นด้วยครับผม

นายทองต่อ กล้วยไม้ ณ ออยุธยา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมจะเรียนขออนุญาตขอให้คณะกรรมาธิการชี้แจงในมาตรา ๔ ที่ว่า ให้เทศบาลเมืองและเทศบาลนครซึ่งยังไม่มีโรงรับจำนำนั้น หมายถึงโรงรับจำนำของเทศบาลหรือว่าโรงรับจำนำของเอกชน เพราะว่าในมาตรา ๔๓ ของกฎหมายเทศบาลเดิมซึ่งบอกว่าเทศบาลเมืองมีหน้าที่ต้องทำให้มีหลาย ๆ อย่างนั้น คำว่าต้องทำให้มีนั้น ไม่ได้หมายความว่าต้องมีของเทศบาลเอง คือว่า อาจจะมีเป็นเอกชน เทศบาลบังคับให้เมื่อเกิดขึ้นมีแล้วก็ได้ ตัวอย่างเช่นเรื่องไฟฟ้าซึ่งกฎหมายบังคับว่าเทศบาลจะต้องทำให้มี แต่มีเทศบาลเป็นอันมากซึ่งไม่ได้ทำกิจการไฟฟ้าเอง อาจจะเป็นไฟฟ้าขององค์การไฟฟ้าภูมิภาคบ้าง ไฟฟ้าเอกชนซึ่งได้รับสัมปทานบ้าง เพราะฉะนั้นโดยนัยเช่นเดียวกันนี้กระผมใคร่กราบเรียนถามถึงเรื่องโรงรับจำนำเหมือนกันว่า ในบางท้องถิ่นซึ่งมีโรงรับจำนำของเอกชนแล้วนี้ก็ต่อถือว่ามีตามตัวหนังสือตามนัยของกฎหมายนี้แล้วเทศบาลยังต้องมีหน้าที่อีกหรือไม่เพียงใด ขอบพระคุณ

นายทวี แร่งฆ่า (ประธานคณะกรรมการ): ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอ
 ประทานกราบเรียนและชี้แจงสำหรับท่านผู้อภิปรายท่านแรกก่อน ในปัญหาเรื่องที่ว่าเหตุใด
 กรรมการจึงไปแก้จาก ๒ ปีเป็น ๓ ปีอะไรต่างๆ นานาเหล่านี้ แต่ใครขอประทานกราบเรียน
 ว่าร่างพระราชบัญญัติของสมาชิก คือ คุณอมรได้เสนอ และหลักการก็แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
 เทศบาล ในประการณะนี้การดำเนินการแก้ไขในสารบัญญัติมาตราต่างๆ ก็ยอมฟังกระทำได้
 เพื่อให้ความถูกต้องหรือเพื่อให้เกิดผลดีที่จะให้พระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติที่ใช้
 บังคับ เพราะฉะนั้นในการที่กรรมการได้เข้าไปแก้ไขมาตรา ๔ ก็ดีหรือจะฟังมีมาตราอื่นก็ดี
 ก็นับว่าเป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันมาตั้งนั้น ที่นี้ในปัญหาประเด็นที่สอง ที่ท่านผู้อภิปรายเพิ่งลงนั่ง
 เมื่อกี้ นั้น ความเข้าใจตรงกันกับกระผมที่มีความเข้าใจเช่นนั้น คือหน้าที่ต่างๆ ตามบทบัญญัติ
 ของมาตรา ๕๓ นี้ ที่มีในประการต่างๆ ให้มีน้ำสะอาดที่ดี ให้มีโรงฆ่าสัตว์ที่ดี ให้มีการบำรุง
 สถานที่พิทักษ์และรักษาคนเจ็บไข้ก็ดี ให้มีและบำรุงการระบายน้ำที่ดี หน้าที่ต่างๆ ที่กำหนด
 ไว้โดยกฎหมายนั้นนั้น เมื่อเริ่มจัดเป็นเทศบาลแล้ว ถ้าหากว่าในเทศบาลแห่งนั้นได้มีอยู่แล้วได้
 กระทำอยู่แล้ว เจตนา ก็เพื่อให้ทางฝ่ายเทศบาลได้ดูแลหรือจัดให้มีซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ อันเป็น
 หน้าที่ที่เทศบาลจะพึงกระทำก็มีอยู่เป็นอันมากหลายแห่ง เช่น อย่างการไฟฟ้าหรือการประปา
 หรือกิจการอื่นๆ ถ้ามีกรณีที่ได้ปฏิบัติอยู่แล้วจะโดยเอกชนหรือนิติบุคคลใดในทางที่เหมาะสม
 และสมควรก็ย่อมจะถือว่าให้มี ซึ่งประชาชนได้รับอำนวยความสะดวกนั้นได้อยู่แล้ว เทศบาล
 ก็ไม่จำเป็นต้องจัดให้มีขึ้น นัยเช่นเดียวกันในกรณีโรงจำนำก็เช่นเดียวกัน ความหมายว่าทำให้มี
 มีกรณีที่กระทำอยู่แล้วตามความเห็นของกระผมก็ว่ามีอยู่แล้วก็ไม่ต้องทำใหม่ แต่สถานสินเชื่อ
 นี้เป็นอีกเรื่องหนึ่งเป็นอีกนัยหนึ่งของโรงจำนำ เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องสถานสินเชื่อนี้ยังไม่
 มีแน่ ไม่ว่าในเทศบาลแห่งใด

นายชิต นิลพานิช: ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายชิต นิลพานิช กระผม
 ใคร่จะขอกราบเรียนชี้แจงต่อท่านประธานสภาและสภานี้โปรดทราบ ว่า กระผมเห็นด้วยกับ
 มาตรา ๓ ที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของเทศบาลเมืองที่จะมีหน้าที่ในการที่จะให้สินเชื่อ แต่
 กระผมไม่ค่อยเห็นด้วยกับในมาตรา ๔ ที่จะบังคับให้เทศบาลนี้ต้องมีสถานธนาภิบาล
 ภายใน ๕ ปี แล้วกระผมเชื่อว่าจะเป็นทางกลับกันก็คือว่า จะต้องยุบเทศบาลในอนาคต ที่

LIRT

กระผมกราบเรียนอย่างนี้ก็ถือว่า ในการตั้งสถานศึกษาบางแห่งนั้นนะไม่เป็นที่นิยมหรือเทศบาลนั้นนะมีรายได้จำกัด กระผมยกตัวอย่างเช่นว่าเทศบาลเมืองลำพูนเป็นต้น ถ้าตั้งขึ้นมาต้องขาดทุนแน่ ๆ แล้วการตั้งสถานศึกษานี้จะต้องใช้เงินทุนในการดำเนินกิจการในด้านบริหารในด้านจัดตั้งสถานที่จะต้องใช้เงินประมาณ ๔-๕ ล้านบาท ถ้าท่านคิดดอกเบี้ยในอัตราปัจจุบันนี้ร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๑๒ ก็ตามก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายปีละ ๖ แสนบาทเป็นดอกเบี้ย ไม่คิดค่ากำไรเลย แล้วยังต้องขาดทุนอีกนะครับ อันนี้ เมื่อเป็นอย่างนี้ขึ้นมา เทศบาลจะเอาเงินที่ไหนไปใช้ ถ้าท่านไม่ต้องแก้พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล ไม่แก้เงินอุดหนุนของเทศบาล กระผมเคยไปเยี่ยมเทศบาลหลายแห่งได้ถามว่า ทำไมจึงไม่มีทางระบายน้ำ ทำไมจึงไม่มีที่ทิ้งขยะ เพราะไม่มีเงิน แม้แต่การศึกษาประชาบาลซึ่งเป็นหน้าที่บังคับของเทศบาลก็ตาม ขณะนี้ไม่มีอะไรที่เพิ่มเติมขึ้นมา เพราะเทศบาลที่มีรายได้ ๓-๔ ล้านบาทนั้นต้องใช้เงินของตัวเองไปอุดหนุนการศึกษาประชาบาลนั้นนะล้านแปดแสน เหลือสองล้านบาทเป็นค่าใช้จ่ายเจ้าหน้าที่หมด จึงไม่มีเงินที่จะทำคุระบายน้ำอะไรต่ออะไร แล้วถ้าออกกฎหมายนี้ไปนะครับก็เท่ากับเป็นการบังคับให้เทศบาลนี้ต้องกู้แล้วก็ต้องใช้หนี้ แล้วก็กระผมคิดว่า จะต้องยกเลิกในทางกลับกันก็คือว่าแทนที่จะส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เกรงว่าจะเป็นการล้มเลิกการปกครองท้องถิ่น กระผมกราบเรียนอีกอันหนึ่งก็คือว่าสภานี้มีอำนาจที่จะแก้ไขกฎหมาย มาตรา ๔ นี้ได้ เพราะเหตุว่าสมาชิกได้สงวนความเห็นไว้ กระผมใคร่จะขอกราบเรียนเพียงแค่นี้ก่อนครับว่าจะเป็นภาระแก่เทศบาลมากเกินไปถ้าบังคับให้ทำภายใน ๕ ปี กระผมเกรงอย่างนั้นะครับ ยกตัวอย่างเทศบาลบางแห่งนี้ เช่นแม่ฮ่องสอนก็เหมือนกัน ทำไม่ได้ครับอันนั้นะครับ กระผมขอกราบเรียนว่า มันมีอุปสรรคอยู่เหมือนกันละครับ ขอขอบคุณครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมว่าที่กระผมได้แปรญัตติขอตัดมาตรานี้ออก ไม่เป็นการขัดกับหลักการของกฎหมายฉบับนี้แต่ประการใด กระผมสนับสนุนในหลักการที่ทางคุณอมรเป็นผู้เสนอให้เทศบาลมีหน้าที่ในการจัดตั้งโรงรับจำนำ แต่ว่าหลักการที่ได้รับในวาระแรกนั้น เขียนแต่เพียงว่าเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเทศบาล เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นในลักษณะเช่นนี้แล้ว หลักการจะให้มีการจัดตั้งโรงรับจำนำนั้นก็เป็นที่ถูกต้อง กระผมเห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่า

LIRT

สิ่งที่ไม่ได้เป็นหลักการในการตั้งโรงรับจำนำคือสิ่งที่ไปบังคับให้เทศบาลจะต้องตั้งโรงรับจำนำ
 ทุกแห่งทั่วประเทศ ๑๑๘ แห่งทั่วประเทศเพิ่มขึ้นอีก ๖๑ แห่งทั่วประเทศภายใน ๕ ปีนั้น
 กระผมคิดว่าไม่ใช่เรื่องหลักการที่สภานี้ได้รับไปแล้วในครั้งแรก เหตุเช่นนี้เพราะกระผมคิด
 ว่าอย่างนี้ครับ กระผมคิดว่าการบังคับสิ่งใดให้เป็นไปตามกฎหมายนั้นเป็นเรื่องซึ่งเจ้าหน้าที่ที่
 เกี่ยวข้องโดยตรง กฎหมายเฉพาะเรื่องเฉพาะรายเฉพาะกรณีจะต้องมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ
 นะครับ กระผมคิดว่าอย่างนั้น อย่างเวลานี้เป็นต้น เทศบาลมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย
 ของประชาชน กระผมก็มองดูตำรวจเทศบาลทั่วประเทศก็ยังไม่เห็นมีตำรวจเทศบาล มีแต่
 ตำรวจภูธร ตำรวจนครหลวง อย่างนี้เป็นต้น นี่แหละครับหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย
 ของประชาชน หรือหน้าที่ในการจัดการไฟฟ้า เวลานี้ต้องรับสัมปทานจากไฟฟ้าภูมิภาคต่าง ๆ
 เหล่านี้ สิ่งเหล่านี้มันเป็นสิ่งซึ่งคล้อยตามหลักการ กระผมคิดว่าอย่างนั้น แล้วสิ่งที่สำคัญที่
 สุดก็คือว่าถ้าหากว่าไม่เขียนไว้เลยนี่นะครับ สมมติว่าเทศบาลเกิดมีกำลังเงินมหาศาลขึ้นมา
 ภายใน ๓ วัน กระผมก็คิดว่าเทศบาลทั่วประเทศสามารถจะจัดตั้งโรงรับจำนำได้ภายใน ๓ วัน
 ไม่จำเป็นจะต้องรอถึง ๕ ปี หรืออาจจะตั้งภายใน ๑ ปี ภายใน ๖ เดือนก็ได้ ถ้ามีเงิน
 อุดหนุนจากรัฐบาล เกิดรัฐบาลมีนโยบายจะให้ตั้งโรงรับจำนำให้เงินอุดหนุนไป ๑๐๐ ล้าน
 ๑,๐๐๐ ล้าน อย่างนี้เทศบาลสามารถจัดตั้งได้ภายใน ๑ ปีอย่างนี้เป็นต้น กระผมกราบเรียน
 อย่างนี้ครับว่า ที่กระผมได้แปรญัตติขอตัดอันนี้ออก ไม่เป็นการขัดหลักการแต่ประการใด
 แต่จะเป็นการส่งเสริมเทศบาลให้มีอำนาจอิสระของตนเองโดยแท้จริงถูกต้องตามหลักการ
 ปกครองครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานครับ ผมสนับสนุนผู้ที่สงวนความเห็นในการ
 แปรญัตติไว้ ประเด็นอีกประเด็นหนึ่งซึ่งยังไม่ได้พูดกันเลย ก็คือว่าผู้ที่เป็นกรรมาธิการก็ดี
 ผู้ยกร่างก็ดี อาจจะลืมไปว่าในเมืองไทยนี้มีบางศาสนาห้ามเรียกดอกเบี้ยย แล้วก็การตั้งโรงรับ
 จำนำไม่มีดอกเบี้ยอยู่ไม่ได้ ทีนี้ไปบังคับให้คนละเมิดศาสนา ผมว่าจะมากไปสักหน่อย คือว่า
 เขาเรียกก็ได้ มันผิดศีล แล้วก็ต้องบังคับให้เขาต้องตั้ง ถ้าอย่างนั้นก็แปลว่าสภานี้มันมี
 อภิสิทธิ์ล้นพ้นที่จะบังคับให้ใครเลิกศาสนาใด ๆ ที่เขาเคารพนับถือก็ได้ ซึ่งเคยทำกันมา
 แล้วแล้วรัฐบาลนั้นก็จึงไป สภานี้ไม่ต้องห่วงแล้ว มันจึงไปเอง อีก ๓ เดือนเงินทั้งสิ้น แต่ว่า

LIRT

จะไปสร้างภาระให้คนที่ละเมิดศาสนาโดยบังคับนั้น ผมจึงคิดว่าเป็นหลักการและเหตุผลที่ไม่น่าจะทำ ประการที่สองกฎหมายเทศบาลท่านก็ออกมาจนถึงวันนี้ บังคับเทศบาลให้ทำนานาประการ แต่ว่าเทศบาลไม่ทำ ผมก็ไม่เห็นมีตำรวจคนไหนไปจับเทศบาลเข้าคุก เพราะว่ามันไม่มีบทแซงก์ชัน (sanction) ว่าถ้าแกไม่ทำแกต้องติดคุก และฉันต้องไล่แกออก มันก็อยู่กันอย่างคนละเมิดกฎหมายมาจนบัดนี้ มีหลายเทศบาลไม่ได้ทำตามหน้าที่ที่บังคับ ส่วนที่ไม่ทำตามหน้าที่ที่จะเลือกได้นั้นนะไม่เป็นปัญหา ผมจึงคิดว่าเรานี้รักประเทศมากกว่าเจ้าของท้องถิ่นเกินไปเสียแล้ว ก็รัฐธรรมนูญเขียนไว้ให้มีอิสระเสรีภาพในการจัดการท้องถิ่นทั้งนโยบายและการเงิน นี่ยังไม่ทันประกาศใช้รัฐธรรมนูญเลย อ้ายนี่ออกมาแล้วว่าแกต้องตั้งโรงรับจำนำโรงรับจำนำนะมันดีก็ดี เลวก็เลว ผมได้เรียนท่านประธานแล้วว่าผมนี่เป็นคนแรกขอตั้งโรงรับจำนำใหม่ ๆ ก็สรรเสริญกันว่าดี จะได้เอากำไรไปเลี้ยงคนแก่ แต่พอตั้งขึ้นไปได้สัก ๖ เดือน ตำรวจก็ไวย ชโมยชุมเหลือเกิน แล้วก็เอาไปจำนำโรงรับจำนำของผม มันก็มีทั้งได้ทั้งเสีย ผมจึงคิดว่าที่ท่านผู้แปรรูปตัดตัดออกไปนั้นนะ มันไม่เป็นการที่จะบังคับว่าเมื่อนั้นเมื่อนี้แต่ว่าออกไปแล้วสภานี้รับไปแล้วก็รับไป แต่ผมก็ไม่เห็นด้วยตั้งแต่ขั้นต้นแล้วว่า ถ้าจะให้ท้องถิ่นเขามีอำนาจ ทำไมสภานี้ถึงต้องไปยึดยึดหน้าให้เขา ทั้งๆ ที่เขาไม่ได้เรียกร้องเลย แล้วเราไปตรัสรู้ได้อย่างไร ว่าท้องถิ่นไหนเขาจะต้องมีโรงรับจำนำ ไม่มีไม่ได้ ฉันจะต้องให้แกมี ฉันรักประเทศ แล้วเจ้าของบ้านของเขาไม่รักประเทศของเขาอย่างนั้นหรือ แล้วเขียนรัฐธรรมนูญอย่างไร มีอิสระในนโยบาย มันจะมีอิสระอย่างไร เมื่อกฎหมายในสภานี้ไปข่มขู่เขาว่าแกต้องทำ แล้วถ้าเขาไม่ทำก็ไม่เป็นปัญหาจะไปทำอะไรเขา นี่ผมจึงไม่เห็นด้วย เอาเถอะไม่เห็นด้วยในหลักการ เราจับกันไปแล้วก็แล้วกันไป พวกข้างมากก็ลากเอาไป ผมก็ไปด้วยแต่ว่าที่แปรรูปตัดตัดออกนี้ ผมคิดว่าบรรเทา เป็นการบรรเทาการบีบบังคับเขา ผมจึงคิดว่าขอความกรุณาสภานี้เถอะครับ อย่าคิดว่าเรารู้เจตนาของคนทั่วประเทศทุกท้องถิ่น ขอให้โอกาสคนที่ปกครองท้องถิ่นได้วินิจฉัยของเขาเองบ้าง ผมอยากจะรู้ว่าสักแหล่งหนึ่งมันมีเทศบาลเกิดขึ้น ผมว่าในแหล่งนั้นหรือศาสนาที่ไม่ยอมให้เรียกดอกเบี้ยย คณะเทศมนตรีสมาชิกเป็นผู้ที่ถือศาสนาเดียวกันอย่างนั้นทั้งสิ้น ก็ไปบังคับเขา อย่างนี้มันก็ต้องแยกแผ่นดินกันแล้ว มันอยู่ไม่ได้ มันได้อะไรหนักหนาที่ไปบังคับให้ต้องตั้งโรงรับจำนำนี้ ก็คือทำให้คนมันเป็นที่มากขึ้น เมื่อมันมากขึ้น แล้วก็ช่องทางให้ชโมยชโมยของเขาไปจำนำมากขึ้น แล้วก็คนสุจริตมันก็

เดือดร้อนขึ้น มันตีบางแห่งครับ อย่างในกรุงเทพ ผมก็เคยจำนำเมื่อเรียนหนังสือ มันช่วย
แก้ปัญหาว่່าพ่อแม่จะส่งสตางค์มาให้บ้าง อย่างนี้ก็ค่อยยังชั่ว แต่ในชนบทนั้นนะบางทีเขาไม่
ตั้งหรือครับให้ออกกฎหมายไปบังคับให้ตาย ยุบเทศบาลเขาก็ตั้งไม่ได้และไม่ตั้ง ผู้แปรญัตติ
เขาเคยควบคุมเทศบาลผมก็รู้จัก อยู่ในนครสวรรค์เมืองเดียวกับผมนี้ รู้จักเขารู้ข้อเท็จจริง
นะครับ อย่างผ่นหวาน ว่าถ้าหากว่าเขียนอย่างนี้มันจะเกิดผลอย่างนั้น มันไม่จริงหรือคนที่
แปรญัตตินี้เขาเคยควบคุมเทศบาลมา ผมจึงเห็นกับผู้ที่ตัดออกเพราะแก้อะไรไม่ได้แล้ว เลย
มาแล้ว ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้ผมว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ก็ได้อภิปรายมามาก ท่านกรรมาธิการก็ได้ชี้แจงจนกระทั่งสมาชิกส่วนใหญ่มีความเข้าใจพอที่
จะตัดสินใจได้แล้ว กระผมขอเสนอปิดอภิปราย ขอได้กรุณาโปรดรับรอง

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีสมาชิกเสนอปิดอภิปรายแล้ว จะมีท่านผู้ใด
มีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่า
ที่ประชุมนี้มีมติให้ปิดอภิปรายได้ ในมาตรา ๔ นี้ ผมใคร่จะขอประธานมติดต่อที่ประชุมนี้
ว่า จะเอาตามที่คุณชวงค์ ฉายะบุตรได้แปรญัตติขอให้ตัดร่างพระราชบัญญัติเทศบาล ในมาตรา
๔ ที่คุณอมรผู้เสนอออกทั้งหมด หรือว่าจะคงไว้ตามร่างเดิม

นายสนอง ตู้อินดา : ท่านประธานครับ คือถ้าตัดออกอย่างคุณชวงค์ว่านี้ จะ
ต้องทำทันทีนะครับ ผมเรียนท่านนี้ครับ คือหมายความว่าทั้งสถานลีนเชื่อท้องถิ่นโรงรับจำนำ
นี้ต้องทำทันทีนะครับ ขอขอบคุณ เดี่ยวท่านสมาชิกจะเข้าใจประเด็นคลาดเคลื่อนไป ขอเรียน
ให้ทราบ

นายชวงค์ ฉายะบุตร : ผมคิดว่าไม่จำเป็นจะต้องทำทันทีนะครับ เพราะว่าคง
เหมือนกับหน้าที่อื่น ๆ ของเทศบาลก็บัญญัติไว้อย่างนี้ ไม่มีบทบัญญัติมาตราใด บอกว่าหน้าที่

LIRT

นี้ต้องทำทันที ไม่มีครีบบในกฎหมายเทศบาล ผมกราบเรียนเท่านั้นครับ

นายอรุณ วิสูตรโยธาภิบาล ท่านประธานที่เคารพปัญหาที่เราได้โต้เถียงอยู่ที่ว่าถ้าตัดมาตรา ๔ ออกไปแล้ว เทศบาลจะต้องทำทันทีหรือไม่ เรื่องนี้ทางท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านแปรญัตติได้ชี้แจงว่ามีหลายหัวข้อ เช่น ส้วมเทศบาลมีหน้าที่ก็ยังไม่เห็นมี ความจริงมีครีบบ มีเล็กมีน้อยหรือมันมีใหญ่ต้องมีทันที เพราะฉะนั้น ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘ นี้เมื่อกฎหมายระบุไว้แบบนี้ต้องทำทันทีที่ท่านว่าไม่เห็นต้องทำก็ได้ ไม่มีบทแซงค์ชั่น (sanction) ก็พูดได้อย่างนั้น แต่มันสมควรหรือไม่แล้วครีบบที่เทศบาลจะกระทำเช่นนั้น เพราะฉะนั้นในมาตรา ๕๓ ได้เขียนว่ามีหน้าที่ต้องทำ มันก็ต้องทำทันที กรรมการก็ได้ตระหนักในข้อนี้จึงได้มาผ่อนปรนในมาตรา ๔ ที่เขียนไว้เพื่อประโยชน์ของท่านผู้อภิปรายเพื่อผ่อนปรนลงไปว่าเอาเดอะร่างมา ๒ ปีนี้แก็ ๓ ปี แอายังไม่พอใจเอาให้ผ่อนไปอีกได้ ถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอนุญาตให้ต่อได้อีกไม่เกินอีก ๒ ปี อันนี้ก็เพื่อจะให้เทศบาลนั้นได้สามารถจะปรับปรุงตัวของตัวเพื่อทำกิจการนี้ได้ แม้แต่ว่าในเรื่องการมาซื้อการรายได้ก็ดี เงินอุดหนุนเงินกู้อะไรก็ดี ก็สามารถจะปรับปรุงได้ภายในระยะเวลานี้ ถ้าหากว่าตัดมาตรา ๔ ออกไปแล้ว จะต้องทำทันทีครับ ผมขอยืนยัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอประทานมติ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคุณชูวงศ์ ฉายะบุตร ขอแปรญัตติให้ตัดร่างมาตรา ๔ นี้ออกทั้งหมด ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างของกรรมการขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ในร่างมาตรา ๔ ทั้งหมด

ที่นี้ที่คุณเพทายได้อภิปรายไว้ ยังไม่ได้เสนอญัตติเกี่ยวกับร่างมาตรา ๔ ที่จะขอให้ตัดวรรคท้ายของร่างมาตรา ๔ ที่ว่า "แต่ถ้ามีเหตุผลอันสมควร รัฐมนตรีว่าการกระทรวง-

LIRT

มหาดไทยอาจอนุญาตให้ขยายเวลาต่อไปได้อีกไม่เกินสองปี” อันนี้จะเสนอเป็นญัตติใหม่
 ครับ เพราะได้อภิปรายไว้เท่านั้น เชิญคุณเพทายครับ

นายเพทาย อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนขอมติอีก
 ประการหนึ่งครับผม คือว่าของเดิมนั้นร่างเดิมนั้นไม่มีแก้ ๓ ปี และไม่มีขยายต่อโดยความเห็น
 ขอบของรัฐมนตรีอีก ๒ ปี เพราะฉะนั้นกระผมขอประทานกรุณาจากท่านประธานที่เคารพ
 โปรดได้ถามมติว่า จะให้คงไว้ตามร่างเดิม หรือว่าคงไว้ตามที่กรรมาธิการแก้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อันนี้ไม่มีปัญหาหรอกครับ ให้ถือว่าตามร่าง
 ของรัฐบาลที่กรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติมนั่นเอง ไม่มีปัญหา อยู่ที่คุณเพทายที่ขออภิปรายไว้ว่า
 จะขอตัดร่างมาตรา ๔ นี้ซึ่งกรรมาธิการเพิ่มเข้ามา จะขอตั้งเป็นญัตติหรือไม่

นายเพทาย อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อสักครู่กระผมก็อยากจะท้วง
 ตั้งอย่างทีกระผมกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ แต่ว่าเมื่อท่านประธานเห็นว่ามันผ่านไปแล้วกระผม
 ก็ขอยืนยันมติที่กระผมขอเสนอว่า ให้ตัดวรรคท้ายออกครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอผู้รับรอง

นายเพทาย อมาตยกุล : ครับผม กระผมขอเป็นญัตติว่าขอให้ตัดวรรคท้าย ขอ
 ความกรุณาท่านที่เคารพทั้งหลายรับรองด้วยครับญัตติของกระผมข้อนี้ มีผู้รับรองใหม่ครับ!

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายเพทาย อมาตยกุล : มีผู้รับรองครบแล้วครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครบแล้ว ผมจะขอประธานมติที่ประชุมนี้
 ก่อนว่า ท่านสมาชิกจะเห็นด้วยกับที่คุณเพทายได้เสนอแปรญัตติขอตัดร่างมาตรา ๔ วรรค
 สุดท้ายที่ว่า “แต่ถ้ามีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจอนุญาตให้ขยาย
 เวลาต่อไปได้อีกไม่เกินสองปี” ซึ่งคุณเพทายเสนอเป็นญัตติขอให้ตัดออก ท่านผู้ใดที่เห็นด้วย
 กับความเห็นของคุณเพทาย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดที่เห็นว่า ควรคงไว้ตามร่างที่กรรมาธิการเพิ่มเติมขึ้นมา ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเห็นควรให้คงไว้ตามร่างของกรรมาธิการ ผมจะขอประธานมติที่ประชุมต่อไป ตามที่กรรมาธิการขอแก้ในร่างมาตรา ๔ คำว่า "สถานสินเชื่อธนาคาร" ขอเปลี่ยนเป็น "สถานสินเชื่อท้องถิ่น" มีอยู่ ๒ แห่งด้วยกันในร่างมาตรา ๔ ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นว่าควรจะให้แก้ตามที่กรรมาธิการขอแก้นี้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกผู้ใดที่ไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเห็นควรให้แก้ตามที่กรรมาธิการขอแก้

ต่อไปเป็นการพิจารณาในมาตรา ๕ ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งคุณอมร จันทรสุมบรณ์เป็นผู้เสนอ ในวาระที่ ๒ แล้วต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอประธานมติที่ประชุมนี้ว่า ร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ฉบับนี้สมควรจะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรจะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๓ คน)

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ต่อไปเป็นการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ผมใคร่ขอให้ที่ประชุมได้กรุณาวินิจฉัยด้วยว่า จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวันนี้หรือไม่ หรือว่าควรจะเลื่อนไป ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้พิจารณาในวันนี้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะเลื่อนการพิจารณาไปคราวหน้า ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปในสัปดาห์หน้า

ที่นี้มีญัตติของคุณอมรศรีบ จะขอเพิ่มวันประชุมขึ้นอีก โดยให้พิจารณาเฉพาะร่างกฎหมายต่าง ๆ ที่สมกเห็นว่าอาจจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนอย่างยิ่ง โดยไม่ต้องมีการตอบกระทู้ถาม ขอเชิญคุณอมรแถลงครับ

นายอมร จันทรสุมบูรณ์ : ขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกสภาทั้งหลายที่ได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติเทศบาลซึ่งกระผมได้เสนอขึ้นสำหรับญัตติที่จะขอเพิ่มวันประชุม นั้น ก็เพราะว่าเนื่องจากเวลานั้นมีร่างกฎหมายต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ทั้งที่สมาชิกเสนอและทั้งที่คณะรัฐมนตรีเสนอ ทั้งนี้โดยไม่ต้องคำนึงถึงร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายซึ่งอาจจะต้องใช้เวลามากกว่า ๒ วัน และยังมีญัตติขอแก้ไข

LIART

รัฐธรรมนูญ กระผมจึงต้องกราบขอภัยท่านสมาชิกบางท่านซึ่งอาจจะขัดข้อง อย่างเป็น
 ต้นว่า ต้องไปหาเสียงหรือว่ามีราชการอย่างอื่น แต่กระผมคิดว่าการที่จะเพิ่มวันประชุมเฉพาะ
 พิจารณาร่างกฎหมายต่าง ๆ โดยไม่มีการตอบกระทู้ถามนั้น อาจจะเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์
 สำหรับประเทศชาติและส่วนรวม กระผมมาคิดทบทวนว่าสภานี้ก็จะเหลือระยะเวลาที่จะอยู่ใน
 ฐานะนี้ก็เพียง ๒ เดือนกว่าและกระผมก็คิดว่าสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ เราน่าจะทำงานให้
 เป็นแบบอย่างหรือว่าเป็นที่แสดงให้เห็นให้ประชาชนได้ระลึกว่า เรานั้นได้ทำงานอย่างหนักและโดย
 เฉพาะอย่างยิ่งหนักยิ่งกว่าคณะรัฐบาลนะครับ กฎหมายต่าง ๆ ซึ่งกระผมได้ทราบนั้น ได้มี
 กฎหมายที่สำคัญ ๆ เป็นจำนวนมากรออยู่และกฎหมายที่สำคัญ ๆ นั้น กระผมไม่ได้หมายถึง
 ว่าเป็นกฎหมายที่มีนโยบายมากมายอะไรนักแต่เป็นกฎหมายซึ่งจะแก้ความเดือดร้อนของ
 ประชาชน อย่างเป็นต้นว่ากฎหมายเรื่อง วิ. แป้งหรือว่าคุ้มครองลูกหนี้ นะครับ ซึ่งกระผม
 เสนอมาตั้ง ๔ เดือนแล้วจนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่ได้รับบรรจุเข้าระเบียบวาระ ซึ่งกระผมก็เป็น
 ท่วงอยู่ นะครับ เรื่องคุ้มครองลูกหนี้และก็เรื่องการเพิ่มอำนาจหรือจัดรูปแบบท้องถิ่น ซึ่ง
 กระผมได้เสนอพร้อมทั้งท่านผู้ว่าราชการขอนแก่นเกี่ยวกับการปรับปรุงรูปแบบท้องถิ่นของ
 กำนันและผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งจะเพิ่มอำนาจให้แก่กำนันและผู้ใหญ่บ้านที่เป็นท้องถิ่นแท้ ๆ นั้น
 กฎหมายเหล่านี้ก็ยังมีรออยู่เป็นจำนวนมาก กระผมจึงคิดว่าถ้าหากว่าท่านสมาชิกสภาจะเสียสละ
 เวลาและพิจารณาเพิ่มวันประชุม โดยพิจารณาแต่ร่างกฎหมายไม่มีการตอบกระทู้ถามก็จะ
 เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในญัตติที่กระผมเสนอต่อท่านประธานสภานิติบัญญัตินั้นไม่ได้กำหนด
 ว่าจะเพิ่มจำนวนกี่วัน และก็ไม่ได้ระบุว่าเป็นวันใดหรือเวลาใด เป็นแต่เพียงญัตติขอให้เพิ่ม
 วันประชุมเท่านั้น ส่วนจะเพิ่มกี่วันเป็นวันใดและเวลาใดนั้นก็อยู่ในดุลพินิจของท่านสมาชิก
 ทั้งหลาย กระผมขอขอบคุณครับ

นายถาวร ชะนะภัย : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงกระผมได้มองเห็นเจตนาดี
 ของท่านผู้เสนอที่จะให้มีการเพิ่มวันประชุม แต่ถ้าหากว่ามีการเปลี่ยนวาระด้วยการตัดกระทู้
 ทิ้งไปถ้ากระผมจำไม่ผิด กระผมก็จะไม่เห็นด้วยในการที่จะตัดวาระนั้นทิ้งไป เพราะเหตุว่าใน
 วาระกระทู้อย่างน้อยที่สุดตามข้อบังคับใหม่ได้เปิดโอกาสให้แก่สมาชิกได้มีโอกาสถามรัฐบาล
 ชักถามได้ถึง ๓ ครั้ง เป็นการสร้างความเข้าใจระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายสภา หรือระหว่าง

LIART

รัฐบาลกับประชาชน อันเป็นการผ่อนคลายความเข้าใจผิดหรือความตึงเครียด หากจะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นได้แต่อย่างไรก็ตาม กระผมสนับสนุนในแง่ที่ว่า การเพิ่มวันประชุมเพื่อที่จะให้มีการพิจารณาร่างกฎหมายต่าง ๆ ที่ยังค้างอยู่ ถ้าหมดอายุของสภานี้แล้ว กฎหมายเหล่านั้นจะตกไป ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง และทั้ง ๆ ที่กระผมเชื่อว่าสมาชิกอีกเป็นจำนวนมากมีงานราชการหรือธุรกิจที่จำเป็นและที่จะต้องทำเป็นประจำวัน กระผมสนับสนุนในแง่ที่ว่า ยินดีที่จะมีการประชุมเพิ่มขึ้น ขอเป็นวันเสาร์ส่วนวันอื่น ๆ นั้น กระผมคิดว่าจะทำให้เวลาของการทำงานหรือราชการหรือธุรกิจอย่างที่กระผมอยู่ในวงการธุรกิจอาจจะต้องเสียไปบ้าง เพราะฉะนั้นส่วนเวลาจะเป็นเวลาใดนั้น กระผมคิดว่าสุดแล้วแต่สภานี้จะเห็นสมควร กระผมขอสนับสนุนครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายต่อไป ผมขอประทานมติว่า ตามที่คุณอมร จันทรสุมบูรณ์และคณะเสนอและมีผู้รับรองครบถ้วนตามข้อบังคับขอเพิ่มวันประชุม นั้น ที่ประชุมนี้จะเห็นด้วยหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วยที่ขอเพิ่มวันประชุมขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๗ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดที่เห็นว่าควรให้เป็นไปตามเดิมขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ยังคงมีการประชุมตามวัน เวลาเดิม สำหรับที่จะมีประชุมเพิ่มเติมวันไหน และจะมีกระทู้ถามหรือไม่นั้น เป็นอันตกไปหมด วันนี้ผมขอเลิกการประชุมเพียงเท่านี้ ขอขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๕๕ นาฬิกา

รายงานการประชุมครั้งนี้คณะกรรมการธิการได้ตรวจเสร็จแล้ว สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ได้สิ้นสภาพไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗ มาตรา ๒๓๔ และโดยที่ข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๗ ข้อ ๒๔ วรรคสอง บัญญัติว่า "รายงานการประชุมที่ยังมิได้มีการรับรอง เพราะเหตุที่สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงตามวาระหรือเพราะเหตุที่สมาชิกสิ้นสภาพไป ให้เลขาธิการรัฐสภาบันทึกเหตุนั้นไว้ และเป็นผู้รับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมนั้น"

ฉะนั้น จึงขอบันทึกเหตุไว้ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมดังกล่าวข้างต้น

(ลงชื่อ)   **ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ**
(นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ)
เลขาธิการรัฐสภา